

MAANANTAI 17. TOUKOKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 6. toukokuuta 2010 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Aluksi annan teille joitakin tietoja. Ensinnäkin Euroopan unionissa vietetään tänään kuudetta kansainvälistä homofobian vastaista päivää. Tasan 20 vuotta sitten Maailman terveysjärjestö poisti homoseksuaalisuuden kansainvälisestä tautiluokituksesta. Euroopan unioni torjuu kaikenlaisen syrjinnän. Siihen sisältyy myös homofobia. Velvollisuus suojella syrjittyjä on kirjattu tärkeimpiin säädöksiimme – perussopimukseen ja perusoikeuskirjaan, johon perussopimuksessa viitataan.

Toiseksi tässä kuussa juhlimme Schumanin julistuksen 60. vuosipäivää, ja 8. ja 9. toukokuuta parlamentillamme oli avointen ovien päivät Brysselissä ja Strasbourgissa. Vierailijat pääsivät näkemään Euroopan parlamentin työskentelyä läheltä ja saivat tietoa jokapäiväisestä työstämme. Rakennukset olivat avoinna kaikille kansalaisille. Kaiken kaikkiaan 33 000 EU:n kansalaista vieraili parlamentissa Brysselissä ja Strasbourgissa. Meillä oli tässä istuntosalissa myös kokous, johon osallistui 800 nuorta kaikista Euroopan unionin jäsenvaltioista. Kanssani täällä oli 11 Euroopan parlamentin jäsentä. Me puhuimme heidän kanssaan, istuimme yhdessä ja keskustelimme unionia koskevista asioista.

Kolmas asia: viime viikolla, tiistaina 11. toukokuuta, minulla oli suuri kunnia antaa Kaarle Suuri -nuorisopalkinto Aachenissa. Ensimmäisen palkinnon voitti saksalainen ”Train for Europe” -hanke. Toisen palkinnon voitti irlantilainen hanke ja kolmannen palkinnon bulgarialainen hanke. Kilpailuun osallistui nuoria kaikista unionin jäsenvaltioista. Saksalaiseen hankkeeseen osallistui edustajia 21 EU:n jäsenvaltiosta, ja 24 ammatillista oppilaitosta teki yhteistyötä suunnitellakseen ja rakentaakseen junan. Kaarle Suuri -pääpalkinto annettiin 13. toukokuuta, kaksi päivää nuorisopalkinnon jälkeen, sekin Aachenissa, Puolan pääministerille Donald Tuskille.

Neljänneksi, osallistuin viime viikolla Euroopan unionin parlamenttien puhemiesten kokoukseen Tukholmassa. Kaikkien 40 kansallisen parlamentin puhemiehet olivat läsnä. Puhuimme tulevasta yhteistyöstä ja myös tulevasta Belgian puheenjohtajakaudesta. Kokouksen järjestivät ystävämme Ruotsin valtiopäivistä ja myös Espanjan parlamentista. Espanja toimii tällä hetkellä Euroopan unionin puheenjohtajana. Aiomme järjestää säännöllisesti muun muassa parlamenttien valiokuntien kokouksia ja myös Euroopan kansallisten parlamenttien yhteisiä istuntoja.

Sitten haluan ilmaista onnentoivotukseni. Kahdella Euroopan unionin jäsenvaltiolla, Yhdistyneellä kuningaskunnalla ja Unkarilla, on uusi hallitus. Toivomme niille vakautta. Tarvitsemme Euroopan unionissa kovasti vakaita hallituksia. Niitä tarvitaan muun muassa siksi, että päätöksiä voidaan tehdä nopeasti. Me edustamme Euroopan unionin yhteisömenetelmää, mutta yhteistyö hallitusten kanssa on meille erittäin tärkeää, jotta Euroopan unioni toimii tehokkaasti ja on tehokas kansalaisten näkökulmasta.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, muistutan teitä siitä, että tänä aamuna Afganistanissa on kuollut hyökkäyksessä kaksi Taurinense-prikaatin sotilasta.

Euroopan unioni on vaikeassa roolissa sodan ja rauhan näyttämöllä, ja pyydän parlamenttia istunnon aluksi ilmaisemaan osanottonsa ja tukensa uhrien perheille tänä vaikeana aikana.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyysin itse asiassa, että saisin puhua minuutin sanoakseni saman asian kuin kollegani Mauro, ja niinpä ilmaisen hänen tavoin osanottoni. Uskon, että koko parlamentti muistaa yhdessä kahta italialaista sotilasta, jotka kuolivat tänä aamuna.

Uskon, että suruamme lievittää tuohtumus, solidaarisuus perheitä kohtaan, haavoittuneiden tukeminen ja kaikenlaisen terrorismin torjuminen. EU:n on myös uudistettava toimiaan yhdessä yksittäisten kansallisvaltioiden kanssa varmistaakseen sen, että rauhanturvaoperaatio on entistä tehokkaampi ja tapahtuu turvallisissa olosuhteissa.

Puhemies. – (PL) Kiitos, hyvät herrat, että muistutitte minua tapauksesta. On erittäin tärkeää, että ilmaisemme aina solidaarisuutemme sotilaille, jotka torjuvat meidän puolestamme terrorismia ja muunlaista huonoa kohtelua Afganistanissa ja muissa maissa. Meidän on ilmaistava solidaarisuutemme heidän suurelle sitoumukselleen ja yhteiselle asiallemme, joka on edelleen tärkeä kaikkialla maailmassa. Se on meidän tapamme Euroopan parlamentissa. Kiitos vielä kerran kummallekin jäsenelle siitä, että kiinnititte huomioni asiaan.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, samalla kun muistamme traagisia menetyksiä Afganistanissa, meidän olisi muistettava sekin, että menetämme lähes päivittäin brittiläisiä sotilaita, jotka uhraavat henkensä Naton operaatiossa Afganistanissa. Meidän olisi tunnustettava traagiset menetykset ja tunnettava erityistä myötätuntoa kaikkien sotilaidemme perheitä kohtaan riippumatta siitä, mistä maasta Naton suojissa palvelevat sotilaat tulevat.

Puhemies. – (PL) Olen täysin samaa mieltä kanssanne. Uskon, että me kaikki olemme siitä samaa mieltä. Kyse on eurooppalaisista, jotka edustavat meitä kaikkia terrorismin ja kaikenlaisen väkivallan torjunnassa kaikkialla maailmassa. He ovat edustajiamme.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, uskon, että on tosiaankin oikein osoittaa kunnioitusta, kuten juuri teitte, niille, jotka kuolevat taistelussa. On myös oikein, että muistamme hetken myös kaikkia niitä työntekijöitä, joita kuolee joka päivä sen takia, etteivät heidän työnantajansa tarjoa heille riittäviä resursseja, jotta he voisivat työskennellä hyvissä olosuhteissa.

4. Vuoden 2011 istuntokalenteri: ks. pöytäkirja

5. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

7. Tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

10. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

11. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

12. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

13. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Siirrymme nyt käsittelyjärjestykseen. Käsittelyjärjestyksen lopullinen versio, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi 12. toukokuuta 2010 työjärjestyksen 140 artiklan mukaisesti, on jaettu.

Maanantai – ei muutoksia.

Tiistai – ei muutoksia.

Keskiviikko:

Olen saanut perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajalta Casinilta kirjeen, jossa hän pyytää Euroopan parlamenttia kuulemaan Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa ehdotuksesta asetukseksi kansalaisaloitteesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 304 ja 307 artiklan nojalla. Odotan, että kyseisiä ehdotuksia koskeva äänestys toimitetaan keskiviikkona klo 12.00.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Siirrymme nyt käsittelyjärjestyksen lopulliseen vahvistamiseen. Maanantain ja tiistain osalta ei ole esitetty tai vastaanotettu pyyntöjä tarkistuksista käsittelyjärjestykseen. On kuitenkin yksi ehdotus, joka koskee keskiviikkoja. Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) on pyytänyt äänestystä jäsenen Czarneckin mietinnöstä, joka koskee vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka II – neuvosto. Ingeborg Gräßle esittää pyynnön PPE-ryhmän puolesta.

Ingeborg Gräßle, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, tänä aamuna neuvosto vastasi jäljellä oleviin kysymyksiin puheenjohtajavaltio Espanjan kautta. Siten yksi mietinnöstä äänestämistä koskeva ehto on täytetty. Sen lisäksi neuvosto on puheenjohtajavaltio Espanjan kautta esittänyt mahdollisuutta asianmukaista vastuuvapausmenettelyä koskevaan yhteiseen keskusteluun ja käsittelyyn, millä täytetään toinen pääehto.

Niin tehdessään neuvosto on alistunut Euroopan parlamentin valvontaan – ja se on virstanpylväs, joka meidän on syytä tunnustaa. Siksi suosittelen kaikille ryhmille, että ne äänestävät sen puolesta, että vastuuvapautta koskeva päätös sisällytetään esityslistalle. Itse päätöslauselma kuitenkin käsitellään kesäkuun istuntojaksolla.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Me voimme tukea ehdotusta mainituista syistä. Virallinen kirje on matkalla Euroopan parlamenttiin. Minäkin näen hyvänä merkinä sen, että neuvosto on – tai ainakin toivon niin – valmis osoittamaan avoimuutta ja halua yhteisymmärrykseen, jota se on osoittanut täällä, myös ulkosuhdehallinnon alalla. Siinä määrin olen samaa mieltä Ingeborg Gräßlen kanssa.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Hyvät parlamentin jäsenet, minun on sanottava, että olen yllättynyt siitä, että kaksi suurinta ryhmää lupaavat nyt äänestää mietinnöstä. Talousarvion valvontavaliokunnassa pidettiin koordinaattorien kokous, jonka puheenjohtajana toimin itse. Tänä aamuna neuvostolta saatiin todellakin asiakirjat, ja tutkin ne itse. Niiden mukana tuli liite, joka oli samanlainen kuin asiakirja, jonka saimme 10. maaliskuuta.

Siinä tapauksessa mikään ei ole muuttunut, ja siten suosittelen, että äänestämme sitä vastaan, että jäsenen Czarneckin mietintö sijoitetaan tälle istuntojaksolle. Minun mielestäni – ja haluan pysyä asiassa tiukkana – neuvosto huijaa meitä.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Puhemies. – (PL) Äänestys jäsenen Czarneckin mietinnöstä toimitetaan keskiviikkona. Tarkistusten jättämisen määräaika on tiistaina 18. toukokuuta klo 12.00.

Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) on pyytänyt lykkäämään seuraavalle istuntojaksolle keskustelua jäsenen Bauerin mietinnöstä, joka koskee maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työaika. Pynnön esittää esittelijä Edit Bauer.

Edit Bauer, esittelijä. – (HU) Arvoisa puhemies, 22. maaliskuuta sain työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalta vastauksen pyyntööni, että tämä mietintö käsitellään toukokuun täysistunnossa. Valiokunta totesi vastauksessaan, että koska huhtikuun 28. päivästä, jolloin valiokunta äänesti mietinnöstä, oli kulunut alle kuukausi, joka on normaali harkinta-aika, tähän täysistuntoon, mietintöä ei voitaisi siksi käsitellä toukokuun täysistunnossa. Ministerineuvosto päätti kuitenkin kysymättä – oletettavasti sosialistien poliittisen ryhmän suosituksesta –, että mietintö pitäisi kaikesta huolimatta käsitellä tässä täysistunnossa riippumatta siitä, oliko aikaa kulunut kuukausi vai ei. Sen takia poliittisilla ryhmillä ei ole yksinkertaisesti ollut aikaa muotoilla kantaansa mietintöön tai keskustella siitä. Siksi pyydän, että lykkäämme asian kesäkuun täysistuntoon.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on outoa, että Edit Bauer – jota muuten arvostan kovasti – ei muistanut mainita, että mietintö on hylätty. Minusta on aivan yhtä outoa, että Edit Bauer unohti mainita, että hän on ollut yhteydessä neuvostoon mietinnöstä, joka on hylätty. Se ei ole tavanomainen parlamentaarinen menettely. Siksi on aivan oikein laittaa asia esityslistalle.

(Suosionosoituksia.)

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) On totta, että työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta hylkäsi tämä komission lainsäädäntöehdotuksen.

Tällä parlamentilla on kuitenkin ollut hyvänä tapana pitää kuukauden harkinta-aika sen varmistamiseksi, että olemme kaikki hyvin valmistautuneita täysistuntoon. Vastoin esittelijän toiveita tässä tapauksessa on rikottu parlamentin tapaoikeutta. Ehdotus on erittäin monimutkainen, ja myös ryhmät tarvitsevat aikaa valmistautumiseen, mikä ei onnistu kahdessa päivässä.

Siksi pyydän teitä tukemaan esittelijän ehdotusta, että kyseistä ehdotusta koskeva äänestys lykätään kesäkuun täysistuntoon.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Puhemies. – (PL) Edit Bauerin mietintöä koskeva keskustelu lykätään seuraavalle istuntojaksolle.

Torstai:

Torstain osalta on annettu seuraava ehdotus: Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) on pyytänyt korvaamaan keskustelun, joka koskee toimittaja Ernest Vardanyanin pidätystä Transnistriassa ja joka on määrä pitää torstai-iltapäivänä, keskustelulla Thaimaan tilanteesta. Siis Thaimaan tilannetta koskeva keskustelu toimittaja Ernest Vardanyanin Transnistriassa tapahtunutta pidätystä koskevan keskustelun sijasta. Cristian Dan Preda perustelee pyyntöä tarkemmin.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Pyysimme, että Transnistriassa epäselvien syytteiden perusteella tapahtunutta laitonta toimittajan pidätystä koskeva keskustelu korvataan keskustelulla Thaimaan tilanteesta nyt, kun Thaimaan tilanne on pahentunut dramaattisesti viime päivinä. Kehotamme kaikkien poliittisten ryhmien jäseniä varmistamaan sen, että kiinnitämme huomiomme Thaimaan tilanteeseen.

Puhemies. – (PL) Kuulimme pyynnön perusteet. Kuka haluaa puhua pyynnön puolesta?

Ioannis Kasoulides, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tilanne Thaimaassa pahenee tunti tunnilta; on kyse ihmishengistä. Aihe vaikuttaa paljon tärkeämmältä kiireelliselle keskustelulle, jonka tämä parlamentti järjestää torstaina. Myös Ernest Vardanyanin tapauksessa on tapahtunut jotain kehitystä niin kutsutussa Transnistrian valtiossa, ja keskustelun alullepanijat haluaisivat tutkia asiaa. Siksi ehdotan, että keskustelu korvataan Thaimaata koskevalla keskustelulla.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minusta tuntuu siltä, että riippumatta siitä mistä me täällä keskustelemme ja mitä me päätämme, mikään ei muutu Thaimaassa tai Transnistriassa, joten on turha muuttaa järjestystä.

Puhemies. – (PL) Keskustelu Ernest Vardanyanin pidätyksestä Transnistriassa korvataan keskustelulla Thaimaan tilanteesta. Nämä ovat kiireellisiä asioita, joista keskustellaan torstai-iltapäivänä.

Täysistuntomme käsittelyjärjestys on vahvistettu.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

14. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana työjärjestyksen 150 artiklan mukaisesti minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, taloudellisen paineen ohella myös euroalueella vallitseva epävarmuus...

(Puhemies keskeytti puhujan ja pyysi järjestystä istuntosaliin.)

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, olkaa hyvä alkääkä puhuko täysistuntosalissa, ellei se tapahdu hiljaa. Arvoisat kollegat Euroopan parlamentin kummallakin laidalla ja keskellä, arvoisat poliittisten ryhmien puheenjohtajat, arvoisa kollega Luxemburgista, olkaa hyvät, istukaa alas ja olkaa hiljaa. Arvoisat kollegat, tämä on täysistunto, joten olkaa hiljaa ja antakaa meidän jatkaa minuutin puheenvuoroja.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, taloudellisen paineen ohella myös euroalueella vallitseva epävarmuus on seurausta EU:n toimielinten ja poliitikkojen ylenpalttisesta poliittisesta retoriikasta. Epäonnistunut EU:n taloushallinto vastasi minun mielestäni liian myöhään. Tietysti me tarvitsemme EU:ssa talouden tasapainoa.

Samalla Euroopan poliittisen unionin on nyt johdettava talousliittoa maailmanlaajuisista kriisiä koskevalla irtautumisstrategialla ja otettava käyttöön entistä tehokkaampi sääntelykehys, jolla ohjataan rahoitusmarkkinoita ja suojellaan euroa keinottelun paineilta. Viittaan esimerkiksi tarpeeseen tarkistaa markkinoiden väärinkäyttöä koskeva direktiivi. Samalla toistan ehdotukseni perustaa Euroopan luottoluokitusviranomaisen.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, käytän tilaisuutta puhua tänään tässä parlamentissa, koska en voinut tehdä niin ”eurooppalaisena terrorismin uhrien muistopäivänä” 11. maaliskuuta, osoittaakseni ansaitun kunnioituksen kyseisille uhreille ja tunnustaakseni valtavan uhrin, jonka ovat tehneet ne, jotka ovat maksaneet äärimmäisen hinnan vapauden nimissä.

Meidän on heti ryhdyttävä valmistelevaan direktiiviä, jolla suojellaan terrorismin uhrien oikeuksia. Heidät unohdetaan aina ja he kärsivät siitä nöyryytyksestä, että heidät rinnastetaan epäoikeudenmukaisesti murhaajiinsa.

Nyt meidän on korkea aika tunnustaa EU:n toimielimissä terrorismin uhrien ihmisarvo ja auttaa puolustamaan heidän oikeuttaan suojeluun ja oikeudenmukaisuuteen. Kyseinen oikeus pitäisi pian kirjata lainsäädäntöön, jossa kunnioitetaan kaikkia niitä, jotka ovat tehneet siitä mahdollista. Säädöksen ensimmäisessä artiklassa pitäisi todeta, että terrorismin uhrien tukeminen käsittää heidän oikeutensa oikeudenmukaisuuteen ja ettei hallitusten pitäisi koskaan maksaa siitä.

Kehotan kaikkia niitä, jotka voivat puolustaa uhreja, muistamaan aina, että todellinen rauha syntyy oikeudenmukaisuudesta, ja se on ainoa rauha, jota niiden meistä, jotka uskovat vapauteen ja demokratiaan EU:ssa ja muualla maailmassa, pitäisi puolustaa.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan ilmatilan suuren osan sulkemisella viime viikkoina islantilaisen tulivuorenpurkauksen takia on ollut vakavia seurauksia koko Euroopan taloudelle. Se on selvää ilmailualan matkustajien, lentoyhtiöiden ja lentoasemien tapauksessa, mutta koskee myös koko matkailualaa.

Siitä haluan puhua teille. Espanjassa kyseinen teollisuudenala on maan toiseksi suurin. Saarilla, joilta tulen, se on suurin teollisuudenala. Tuhkapilven vaikutukset matkailualaan aiheuttavat suurta huolta. Nyt puhutaan 42 miljoonan euron menetyksistä päivittäin. Tuhkapilvi on aiheuttanut vakavan iskun matkailualalle, jossa ollaan edelleen huolestuneita tulevista vaikutuksista.

Teollisuus- ja yritysasioista vastaava komission jäsen Tajani on sitoutunut tutkimaan alan tappioita. Pyydän nyt kiireellistä tukipakettia lentoyhtiöille ja muille matkailualan yrityksille ja sitä, että matkailualaa käsitellään painopistealana.

Henri Weber (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla on monia välineitä, joiden avulla siitä voi tulla johtava saastuttamattomien autojen sekä erityisesti sähköautojen tuottaja maailmassa.

Komission on varmistettava, että kyseisestä hankkeesta tulee tärkeä EU:n tavoite, kannustamalla mantereemme suuria autovalmistajia tekemään yhteistyötä keskenään niin, että yhteistyö ulottuu tutkimuksesta ja kehityksestä markkinointiin. Komission on edistettävä helppokäyttöisten ja yhteentoimivien latauspisteiden asentamista Eurooppaan ja aloitettava asennus kaupunkialueilta. Komission on laadittava ja pantava täytäntöön yhteisiä sääntöjä ja normeja – jos mahdollista kansainvälisesti mutta ainakin EU:ssa – ja sen on tehtävä niin viipymättä. Lopuksi sen on kannustettava jäsenvaltioita korvaamaan asteittain polttomoottoriajoneuvonsa sähköautoilla.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Tänään me vietämme kansainvälistä homofobian vastaista päivää. En voi käsittää sitä, että vielä on olemassa ihmisiä, jotka sulkevat silmänsä seksuaaliseen suuntautumiseen ja identiteettiin perustuvalta väkivallalta. Tuomitsen sen jyrkästi aivan kuten tuomitsen kaiken väkivallan, joka perustuu etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, ikään tai vammaan.

Olen erittäin huolestunut harhaanjohtavista, hyökkäävistä ja jopa vihamielisistä lausunnoista, joita yhä kuulee. Olen toistuvasti järkyttynyt verbaalisesta ja fyysisestä väkivallasta, jota harjoitetaan samaan sukupuoleen suuntautuneita henkilöitä tai eri vähemmistöjen edustajia vastaan.

Nykyään useimmat eurooppalaiset sanovat, että burka pitäisi kieltää. Vaikka olenkin sitä mieltä, ettei yhdenkään naisen pitäisi käyttää sellaista vaatetusta, olen huolestunut siitä, että kiello voi aiheuttaa päinvastaisen tuloksen kuin oli tarkoitus: naiset, jotka ovat valmiita käyttämään burkaa, joutuvat vankilaan. Emme voi antaa uskonnollisten väitteiden lietsoa syrjintää ja väkivaltaa. Olemme kaikki ihmisiä, joten meidän on mietittävä tarkasti, emmekö voisi olla suvaitsevaisempia niitä kohtaan, jotka ovat erilaisia kuin me.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiinnittäisin huomionne ”Tiedettä ja innovointia koskeva kansalaisten toimintasuunnitelma” -aloitteeseen, jonka puheenjohtajavaltio Espanja käynnisti neuvostossa tiede- ja innovaatioministeriön välityksellä.

EU:n kansalaisia pyydetään menemään internetsivustolle www.reto2030.eu ja valitsemaan, mitä haasteita tieteen ja innovoinnin alalla pitäisi ratkaista niistä, jotka 14 eurooppalaista henkilöä ovat valinneet. Tulokset ovat nähtävissä verkossa ja Eurooppa-neuvoston rakennuksen seinällä Brysselissä 26. toukokuuta saakka. Tulokset ilmoitetaan kilpailukykyneuvostolle kyseisenä päivänä.

Kehotan teitä kaikkia äänestämään yhden haasteen puolesta ja levittämään tietoa aloitteesta kotimaassanne, niin että, kuten Jean Monnet sanoisi, henkilökohtainen osallistumisemme antaa meille mahdollisuuden edetä kohti yksilöiden Euroopan unionia, kohti kansalaisten Euroopan unionia.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, demokratia edellyttää instituutioita, joiden tehtävänä on valvoa kansalaisoikeuksia ja joiden on oltava valtiosta ja puolueviranomaisista riippumattomia. EU:n direktiiveissä annetut vaatimukset, jotka koskevat sääntelyelimiä, ovat samanlaiset täydellisen riippumattomuuden ja vahvan toimivallan, puolueettomuuden ja avoimuuden osalta.

Valitettavasti Bulgariassa ollaan tekemässä muutoksia joihinkin demokraattisen järjestelmämme selviin menestyksiin, kuten virkakauden pidentäminen viidestä vuodesta, mahdollisuus uudelleen valintaan ja vaihtuvan henkilöstön työkiertojärjestelmä – ne kaikki ovat toimia, jotka takaavat riippumattomuuden. Muutoksia tehdään ilman analyysiä tai suunnitelmaa, ja samalla etäännyttään hyvistä EU:n käytännöistä.

Kustannusten karsiminen on ainoa peruste, jota käytetään niiden instituutioiden heikentämiseen, jotka torjuvat syrjintää, sääntelevät tiedotusvälineitä ja suojelevat kilpailua. Näkyvissä on jo suuntaus toimiin, jotka kohdennetaan rahoitus- ja tilintarkastusinstituutioihin.

Varoitin Euroopan parlamenttia ja Euroopan komissiota siitä, ja toivon, että se auttaa torjumaan kyseiset aiheet.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, korostaisin jälleen kerran sitä, miten tärkeä on korruptiota koskeva kirjallinen kannanotto, jota ehdotin yhdessä neljän muun Euroopan parlamentin jäsenen kanssa ja jonka yli puolet Euroopan parlamentin jäsenistä hyväksyi. Sen tavoitteena on sitoa neuvosto ja komissio lainsäädäntöön, jolla todella torjutaan tehokkaasti korruptiota.

Olen palannut Kreikasta, missä vierailin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta, ja yksi syy Kreikan rakenteellisen kriisin taustalla on varmasti julkisten varojen tuhlaus, mitä tapahtuu myös Italiassa. Korruptio nakertaa Italiaa, kuten olemme viime aikoina nähneet. Korruptio riippuu lähinnä laittomasta julkisten varojen hoidosta, ja yhden poliittisen ryhmän sekä liikemiesten ja järjestäytyneiden valkokaulusrikollisten ryhmän suhteesta.

On tärkeää, että Euroopan parlamentti painostaa asiassa komissiota ja jäsenvaltioita – vastaan hangoittileviä jäsenvaltioita pitäisi rangaista – sekä EU:n elimiä, jotka vastaavat korruption torjunnasta, ja vahvistaa järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään kansainvälisenä homofobian vastaisena päivänä pyytäisin teitä kaikkia muistamaan kaikkia niitä, jotka ovat

joutuneet väkivallan ja henkilökohtaisten loukkausten sekä henkisen ja fyysisen väkivallan uhriksi viime vuonna EU:n jäsenvaltioissa seksuaalisen identiteettinsä takia.

EU:n perussopimuksissa kielletään syrjintä seksuaalisen suuntautumisen perusteella, mutta kieltoa ei kuitenkaan panna yhdenmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa. Liettuan kaltaisissa jäsenvaltioissa viranomaiset pyrkivät kieltämään monimuotoisuusparaatin, mikä lisää homofobista ilmapiiriä. Kotimaassani Saksassa on yritetty estää homofobian torjuminen kouluissa. Arvoisa puhemies, on varmistettava se, että seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvalta syrjinnältä suojelua kunnioitetaan ihmisoikeutena.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) Helmikuun 24. päivänä jätin yhdessä Latvian ja Puolan edustajien kanssa kirjallisen kannanoton maanviljelijöiden yhdenvertaisesta kohtelusta Euroopan unionissa, ja siinä kiinnitetään huomiota maanviljelijöiden epätasa-arvoisiin tukiin EU:n jäsenvaltioissa. Joissakin jäsenvaltioissa tuet ovat 7 kertaa vähimmäismäärää suurempia, keskimäärin ne ovat 4 kertaa suurempia, ja monessa uudessa jäsenvaltioissa ne jäävät EU:n keskiarvon alle. Tällaisella tilanteella rikotaan yhtä EU:n tärkeimmistä periaatteista – yhteisvastuullisuuden periaatetta. Kehotan neuvostoa, komissiota ja Euroopan parlamenttia tasaamaan suorat maksut tai ainakin supistamaan eroja ja lopettamaan samalla jäsenvaltioiden maanviljelijöiden epätasa-arvoisen kohtelun. Kehotan kollegoitani tukemaan kirjallista kannanottoa numero 11, joka koskee maanviljelijöiden yhdenvertaista kohtelua Euroopan unionissa.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kiinnittäisin huomionne kiropraktikkoja koskevaan kysymykseen. Kyse on riippumattomasta terveydenhuollon ammatista, jossa keskitytään tuki- ja liikuntaelinten mekaanisten häiriöiden diagnoosiin, hoitoon ja ennaltaehkäisyyn manipulaatiohoidolla, ja samalla hoidetaan häiriöiden hermostolle aiheuttamia vaikutuksia sekä yleistä terveyttä.

Vaikka kiropraktiikkaa opetetaan riippumattomilla, yhdenmukaisilla yliopistokursseilla koko Euroopan unionissa, sitä ei kuitenkaan ole tunnustettu yhdenmukaisesti Euroopan unionissa. Jotta voidaan turvata potilaiden samanlainen hoito koko Euroopan unionissa, kehotan teitä allekirjoittamaan kirjallisen kannanoton, jonka olen laatinut muiden parlamentin jäsenten avustuksella ja tuella kiropraktiikan tunnustamiseksi Euroopan unionissa.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, brittiläiset veronmaksajat joutuvat lopulta käyttämään noin 10 miljardia englannin punttaa euron tukemiseen – vaikka torjumme valuutan päättäväisesti – osana 215 miljardin englannin punnan tukea Kansainväliseltä valuuttarahastolta. Sen lisäksi menee 8 miljardia englannin punttaa, jos Kreikka laiminlyö velkansa, ja 5 miljardia englannin punttaa lainatakuina Latvialle ja Unkarille. Yhdistynyt kuningaskunta saattaa päätyä maksamaan 23 miljardia englannin punttaa euron vahvistamiseksi.

Mutta jos kokemus on karvas briteille, voin vain kuvitella, miten komission hieroo tyytyväisenä käsiään odottaessaan, että englannin punnan arvon laskee ja Lontoo heikkenee. Hedge-rahastoja koskeva raskas lainsäädäntö on siitä selvä merkki. Lissabonin sopimuksen 122 artiklan soveltaminen on löysin lainsäädännön tulkinta, jonka olen koskaan nähnyt, ja minun mielestäni se on osoitus jonkinlaisesta poliittisesta huijauksesta. Tämä osoittaa, että jokaisen sopimuksen jokaisen artiklan jokainen kohta ei ole edes sopimukseen käytetyn paperin arvoinen.

Minun mielestäni poikkeuksellisten tapahtumien perustelussa ei oteta huomioon fiskaalista vastuuttomuutta, joka on aiheuttanut koko sotkun. Viimeisin tempaus vie Yhdistyneeltä kuningaskunnalta veto-oikeuden, kun tuleviin pelastuspaketteihin voidaan soveltaa määränemistöpäätöksentekoa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, oikeusvaltioperiaatteen kannalta on tärkeää, että toimielimiin sovelletaan niiden omia säädöksiä ja sääntöjä. Työjärjestyksen 24 artiklan 2 kohdassa todetaan selvästi: ”sitoutumattomat jäsenet valtuuttavat joukostaan yhden jäsenen osallistumaan puheenjohtajakokoukseen ilman äänioikeutta”. Siinä ei sanota, että valtuutetut valitaan äänestyksellä, mutta millä muulla menetelmällä yhteisiä päätöksiä voi tehdä? Kenties telepaattisilla signaaleilla?

Sitoutumattomien jäsenten hallinto on todennut, että valtuutetut pitää valita yksimielisesti. Se ei kuitenkaan ole yrittänyt määritellä sitä, miten yksimielisyyteen voidaan päästä, eikä se ole yrittänyt järjestää valtuutetun valintaa tällä tavoin. Kun on yritetty valita valtuutettua vaaleilla, yritykset on julistettu pätemättömiksi.

Mikä on parlamentin vastaus tähän kaikkeen? Se aikoo muuttaa sääntöjä siten, että parlamentin puhemies voi valita niin kutsutut valtuutetut delegojien sijasta. Mitenköhän kauan menee siihen, että parlamentin puhemies poistaa meiltä oikeuden äänestää täysistunnossa?

Puhemies. – (PL) Muistuttaisin teitä siitä, että Euroopan parlamentin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta tulkitsee tällaiset tilanteet ja käsittelee varmasti tämän asian.

Slavi Binev (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan yllä leijuva vulkaaninen tuhka on viivästyttänyt asioiden käsittelyä EU:n toimielimissä. Se on erityisesti vaikeuttanut Euroopan parlamentin täysistuntoa Strasbourgissa, ja lähes puolet Euroopan parlamentin jäsenistä on estynyt tulemasta tänne.

Strasbourg on oletettavasti vaikeasti saavutettava kohde, ja tänne on suorastaan mahdotonta päästä poikkeusoloissa. Esittäisin tässä yhteydessä seuraavan kysymyksen: eikö tämä ole jälleen uusi merkki siitä, että Euroopan parlamentin on tehtävä päätös siitä, että sillä on vain yksi päätoimipaikka ja että se on Bryssel? Oletan teidän yhtyvän näkemykseen, että rahoituskriisi huomioon ottaen siirtyminen yhden päätoimipaikan käyttöön parlamentin toiminnassa säästää miljoonia veronmaksajien euroja. Se siirtää myös menneisyyteen kiertävän sirkuksen, jollaiseksi kerran kuussa tapahtuvaa muuttoamme kuvataan.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Etnisiin vähemmistöihin kuuluvien ihmisten suojelu on perustellusti tärkeä osa kansainvälistä kehitystä ja valtioiden välisiä suhteita. Mekin keskustelemme siitä täällä Euroopan parlamentissa, ja me korostamme eurooppalaisia arvoja ja hallitusten velvollisuutta kunnioittaa kyseisiä arvoja.

Haluaisin tässä yhteydessä puhua asian poliittisesta arkaluontoisuudesta, koska väärinkäytösten riski on suuri erityisesti nyt, kun hallitukset toimivat näissä asioissa yksipuolisesti kuulematta asianosaisia.

Minusta ei ole toivottavaa eikä hyväksyttävää, että näitä asioita käsitellään piittaamattomasti tavoitteena vaikuttaa toisen valtion sisäpoliittiseen tilanteeseen, joskus juuri vaalien alla, koska sitä pidettäisiin normaalisi röyhkeänä. Jos joku ei ole ymmärtänyt minua, olen puhunut nykyisistä ongelmista Slovakian ja Unkarin välillä.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, korruptio on ollut kriisin tärkeä syy, ja vahvat yritykset ja henkilöt ovat käyttäneet väärin politiikkaa, instituutioita ja varoja oman etunsa ajamiseen. Korruption haaste ei häviä kehityksen myötä: siitä vain tulee entistä hienostuneempaa. Tähän saakka sisäiset toimet eivät ole olleet tehokkaita kaikissa jäsenvaltioissa. Meidän ei pitäisi jättää tätä tosiasiaa huomiotta; meidän pitäisi tunnustaa se. Olemme päässeet pisteeseen, jossa komission ja neuvoston on perustettava nopeasti vakaa korruption vastainen mekanismi unioniin ja jäsenvaltioihin. Kaikenlainen viivyttely on vastoin EU:n kansalaisten etuja.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Slovenia ja Kroatia ovat naapurivaltioita, jotka ovat eläneet rinnakkain vuosisatoja ilman vakavia ongelmia. Niin on nykyäänkin, ja suurin osa sloveeneista kannatta Kroatian jäsenyyttä Euroopan unionissa heti kun se on mahdollista toteuttaa. 18 vuoden neuvottelujen jälkeen vuonna 2009 kaksi hallitusta onnistuivat ratkaisemaan rajakiistansa sekä erityisesti pohjoisen Adrianmeren merirajaa koskevan kiistan, joka on ollut Slovenialle perusteltu huolenaihe.

Kansainvälisellä välimesmenettelyllä tehty sopimus ongelman ratkaisemiseksi allekirjoitettiin Tukholmassa puheenjohtajavaltio Ruotsin läsnä ollessa. Sopimuksen ratifiointia koskevassa prosessissa on päästy loppuvaiheeseen. Meidän on Sloveniassa vielä äänestettävä siitä 6. kesäkuuta 2010 pidettävässä kansanäänestyksessä.

Vetoan EU:n poliittisiin voimiin, erityisesti Euroopan kansanpuolueen ryhmään (kristillisdemokraatit), jotta ne tutustuvat kotimaassani tässä kuussa pidettävään kampanjaan, jolla vahvistetaan hyviä naapurisuhteita ja mahdollistetaan epävakaan Balkanin tulevaisuus EU:ssa.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, euroalue kävi erittäin lähellä romahdusta 10 päivää sitten, mutta EU:n pelastuspaketti on antanut yhteiselle tulevaisuudelle mahdollisuuden. Uskon, että kriisin taustalla ovat pikemminkin syvälle juurtuneet ongelmat tietyissä euroalueen jäsenvaltioissa kuin keinottelijat: jäsenvaltiot, joilta puuttuu fiskaalinen kuri ja joilla on tehottomat työmarkkinat ja valtava yksityisen sektorin velka.

Euroalueen pelastamiseksi meidän on uudistettava sen hallinto. Euroopan komission viime viikolla antama hallintoehdotus sisälsi joitakin hyviä ajatuksia, kuten finanssipolitiikan korostaminen ja selvä koordinointi jäsenvaltioiden finanssipolitiikan välillä. Kyseiset ehdotukset pitäisi ottaa huomioon myös rakenneuudistuksia koskevassa yhteisessä ohjelmassa. Viime viikolla pääministeri Zapatero valitsi Espanjassa säästöohjelman, niin että hän voi välttää vaalien kannalta uhkaavamman työmarkkinauudistuksen.

Lopuksi muistutan, ettei euron arvosta tarvitse huolestua; yhteisvaluutan arvon lasku tekee hyvää euroalueen taloudelle.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, me Euroopan parlamentissa olemme olleet tyrmistyneitä kuultuamme, että on perustettu työryhmä, joka käsittelee Tunisian pitkälle edistyneen maan asemaa.

Miksi me olemme tyrmistyneitä? Olemme tyrmistyneitä, koska ei mene päivääkään ilman, että kuulisimme Tunisian lisäävän uhkailua ja toimia kaikkia niitä miehiä ja naisia vastaan, jotka vielä uskaltavat arvostella hallituksen menetelmiä.

Palaamatta viimeisiin kunnallisvaalien tuloksiin – 90 prosenttia äänistä meni niille, jotka ovat lähellä vallanpitäjiä – luettelen muutaman esimerkin. Toukokuun 6. päivänä poliisi pidätti ja pahoinpiteli toimittaja Zouhair Makhoulfin, kun tämä oli menossa päivälliselle Pariisin asianajajayhdistyksen entisen puheenjohtajan kanssa. Toukokuun 18. päivänä toimittaja Fahem Boukadous tuomitaan epäilemättä neljäksi vuodeksi vankeuteen. Mikä oli hänen rikoksensa? Hän raportoi Gafsan alueen sosiaalisista levottomuuksista ja niitä seuranneesta sorrosta. Asianajajat Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou ja Radhia Nasraoui ovat jatkuvan pelottelun uhreja.

Internetiä sensuroidaan yhä enemmän. Annan yhden esimerkin, arvoisa puhemies, jos sallitte: minun verkkopäiväkirjaani sensuroidaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä käytännössä kaikessa talous- ja rahoituskriisiä koskevassa poliittisessa keskustelussa keskitytään vain siihen, miten monta miljardia euroa vaaditaan seuraavan mustan aukon peittämiseen. Yleisesti ottaen keskustelua käydään edelleen takertuen Joseph Ackermannin ja muiden helmoihin.

Tarvitsemme nyt kuitenkin perusteellista keskustelua nykyisestä rahajärjestelmästä. Meidän pitäisi lopultakin keskustella sellaisista asioista kuin miten hankkiutua eroon sen kasvupakosta. Miten voimme hillitä pankkien pakottavaa tarvetta antaa lainaa? Pitäisikö meidän poistaa korko? Miten voimme erottaa arvon ja rahallisen arvon? Meidän pitäisi käyttää rahamme yhteiskunnallisen arvon luomiseen eikä luoda rahallista arvoa! Ennen kuin todellisuus kaatuu päällemme, meidän olisi keskusteltava siitä, että yritämme uudistaa rahajärjestelmän sisältäpäin. Se on mahdollista vain, jos harjoitamme vahvaa ja ennen kaikkea riippumatonta politiikkaa.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, olen varma siitä, että kaikki tietävät, että meillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa uusi hallitus, jota kutsumme liberaalidemokraattien ja konservatiivien koalitioksi. Konservatiivipuolueen ja liberaalidemokraattisen puolueen sopimuksessa sanotaan, että ”sovimme siitä, ettei itsemääräämisoikeutta tai valtaa pidä enää siirtää enempää seuraavalla vaalikaudella” – se tarkoittaa Euroopan unionille. Tietysti jokainen, joka tietää mitään asiasta, tietää, ettei itsemääräämisoikeutta enää siirretä niin, että siihen vaaditaan kansanäänestystä, koska lupaus on tehty Lissabonin sopimuksen voimassa ollessa. Niinpä ei ole tarvetta kysyä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten tai minkään muun Euroopan jäsenvaltion kansalaisten mielipidettä; kaikki tapahtuu joka tapauksessa.

Jos pääministeri Cameron kuitenkin on tosissaan siinä mitä hän sanoo, niin hänellä on loistava tilaisuus pitää lupauksensa, koska kollegani Trevor Coleman muistutti pari viikkoa sitten tässä istuntosalissa uusien jäsenvaltioiden liittymisen merkitsevän sitä, että kaikkien jäsenvaltioiden on ratifioitava uudelleen Lissabonin sopimus. Yhdistyneen kuningaskunnan tapauksessa pääministeri Cameronilla on nyt loistava tilaisuus joko olla ratifioimatta sopimusta tai järjestää siitä kansanäänestys Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Toivotaan, että hän pitää sanansa ja tekee niin.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Viime lauantaina Wienin Belvedere-linnassa vietettiin Itävallan valtiosopimuksen 55-vuotisjuhlia. Se on epäilemättä tärkeä päivä Itävallan historiassa, koska se merkitsee Itävalle valtion aseman ja arvon saavuttamista.

Slovenian ulkoministeriö muistutti tuolloin suurlähetystönsä välityksellä siitä, ettei Itävalta ole vieläkaan pannut täytäntöön valtiosopimuksen määräyksiä sloveenivähemmistön oikeuksista. Kaksikieliset liikennemerkit ovat Kärntenissä edelleen niin sanotusti kielletty puheenaihe, ja liittovaltion hallitus on kerta toisena jälkeen taipunut Kärntenin nationalistien äärimmäisiin näkemyksiin.

Samalla, kun onnittelen itävaltalaisia vuosipäivän johdosta, kehotan heitä omaksumaan myönteisemmän politiikan vähemmistöjään kohtaan.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, kansainvälisen homofobian vastaisen päivän on oltava meille tilaisuus vahvistaa sitouksemme ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen kunnioittamiseen koko maailmassa, samalla kun seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää sisältäviä säännöksiä ja käytäntöjä on edelleen voimassa useissa jäsenvaltioissa.

Meidän on myös tuomittava entistä voimakkaammin lisääntyvät fyysiset hyökkäykset ja toistuvat homofobiset lausunnot. Vaikenemisen on päätyttävä tähän. Suvaitsevaisuuden opettaminen on yksi osa ratkaisua, koska asenteita on edelleen muutettava, myös EU:n jäsenvaltioissa. Emme saa unohtaa suvaitsevaisuuden opettamista, päinvastoin.

Lopuksi, EU:n diplomatiaa on käytettävä sen varmistamiseen, että lainsäädäntö, jossa homoseksuaalisuus julistetaan rikokseksi, poistetaan niissä valtioissa, joissa se on voimassa. Haluan käyttää tätä tilaisuutta asiaa koskevan vetoomuksen esittämiseen Catherine Ashtonille.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista kantani kommentteihin, joita jotkut Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän kollegat ovat esittäneet. He hyökkäsivät perusteettomasti Bulgarian hallitusta vastaan.

Ensimmäistä kertaa sen jälkeen kun Bulgaria aloitti siirtymisen pois kommunismista, se on osoittanut sanojen lisäksi myös teoin poliittista tahtoa korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan. Siinä saavutettuja tuloksia kehuvat Bulgarian kansainväliset kumppanit sekä maan kansalaisyhteiskunta. Pääministeriä kannattaa 56 prosenttia kansasta ja sisäministeriä 60 prosenttia.

Jäljelle jää kysymys, miksi Bulgaria on ollut niin paljon muita jäljessä ja on viimeisenä Euroopan unionin elintasovertailussa. Vastausta kysymykseen on edelleen etsittävä kommunistisen eliitin omaneduntavoittelusta 1980-luvun jälkipuoliskolta. Eliitin jäsenet ovat onnistuneet sortoa harjoittaneen valtion turvallisuusjärjestelmän ja sen valtionalouteen ulottuneiden lonkeroiden avulla muuttamaan 20 vuoden siirtymäkaudella poliittisen valtansa taloudelliseksi vallaksi ja siirtämään sen lapsilleen ja lapsenlapsilleen. He ovat myös onnistuneet pitämään edustajansa keskeisissä ministeriöissä, pankeissa ja teollisuudenaloilla.

Nykyinen hallitus torjuu sääntelemättömiä sitovia suhteita politiikan ja talouden välillä käyttäen kaikkia laillisia välineitä, joita eurooppalaisessa perustuslaillisessa valtiossa voi käyttää.

Lopetan vetoamalla sosialistien ja demokraattien ryhmän kollegoihin, jotta he ottaisivat opikseen saksalaisilta tovereiltaan DDR:n entisen kommunistipuolueen seuraajista. Bulgarian sosialistinen puolue on Bulgarian kommunistisen puolueen suora seuraaja samalla tavalla kuin vasemmistopuolue on sitä Saksassa. Vaikeudet hallituksen muodostamisessa Nordrhein-Westfalenissa korostavat sitä, miten ajankohtainen tämä aihe on vielä nykyäänkin Euroopassa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Viime viikolla tein työvierailun nähdäkseni kausityöläisten yhteisöjä Huelvan alueella Etelä-Espanjassa. Näin siellä joitakin erinomaisia asioita, ja Espanjan viranomaiset ansaitsevat siitä onnittelet. Siellä on myös lukuisia ongelmia, jotka liittyvät lailliseen ja laittomaan maahanmuuttoon, työsopimuksiin, jotka on tulevaisuudessa allekirjoitettava ulkomailla työskentelevien äidinkielellä, puhumattakaan valtavista ongelmista, jotka liittyvät työ- ja asumisoloihin. Katson, että Euroopan unionin direktiivi kausityöläisistä on saatava Euroopan parlamenttiin mahdollisimman pian, jotta voimme käsitellä ongelmia mahdollisimman hyödyllisesti ja tehokkaasti.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, torstai-iltana 14. toukokuuta vastaanotin Kardzhalin kaupungissa Etelä-Bulgariassa 54 000 allekirjoitusta, jotka oli kerätty kansalaisilta, jotka haluavat normaalit työolot ja vahvan paikallishallinnon. Kyseinen vetoomus on koottu seitsemästä Kardzhalin kunnasta vain 10 päivässä. Ihmiset tukevat kaikilla hallintotasoilla esiintyvän korruption torjuntaa. He kuitenkin vastustavat voimakkaita menetelmiä ja toimia, jotka toteutetaan näön vuoksi. Toimeenpanovalta käyttää niitä usein vapauttaakseen tuomioistuimet ja syyttäjän viraston velvollisuuksistaan sekä rajoittaakseen paikallishallinnon auktoriteettia ja tukahduttaakseen sen.

Esimerkiksi itse Kardzhalin pormestarin toimia on tutkittu viime vuonna 138 kertaa, 13 kertaa pelkästään yhden hankkeen takia. Yli 700 tarkastusta on tehty 30 kunnassa, joissa on DPS-puolueen (oikeuksien ja vapauksien liike) pormestari, alle vuoden aikana, kun taas GERB-puolueen pormestarit ovat säästyneet tällaisilta tarkastuksilta. Kardzhalin alueen maaherra ei antanut meidän edes luovuttaa vetoomusta varsinaisessa hallintorakennuksessa, vaan meidän oli pakko tavata ulkona. Sitouduin ilmoittamaan EU:n toimielimille tästä kansalaisprotestista.

Puhemies. – (EN) Metin Kazak, te puhuitte liian nopeasti tulkeillemme. He eivät pystyneet tulkkamaan puhettanne tarkasti.

Keskustelu on päättynyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

15. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen itsenäisiin ammatinharjoittajiin (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Seuraavana esityslistalla on Astrid Lullingin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja direktiivin 86/631/ETY (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010) kumoamisesta.

Astrid Lulling, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aikana, jolloin olosuhteet sanelevat tarpeen kehittää erityisen tehokkaita toimia, aion puhua aiheesta, joka osoittaa, että myös sinnikkyys on hyve.

1980-luvun alusta lähtien olen jatkuvasti puhunut tämän vuonna 1986 annetun direktiivin uudistamisen puolesta, koska se ei saavuttanut päätavoitettaan parantaa perheyrietyksissä avustavien puolisoitten asemaa sosiaaliturvan ja äitiysturvan suhteen.

Hyväksyessään mietintöni vuonna 1997 parlamentti oli jo kehottanut tarkistamaan tämän direktiivin, jonka sanamuoto oli liian kesy, vaikkakaan ministerineuvosto ei ollut edes kannattanut komission kunnianhimoisempaa ehdotusta vuodelta 1984. Lukuisista muistutuksista huolimatta, komissiota oli suostuteltava useaan otteeseen lokakuuhun 2008 asti, jolloin se vihdoinkin ehdotti vesittyneen vuodelta 1986 peräisin olevan direktiivin kumoamista ja sen korvaamista tekstillä, jonka oikeusperusta oli vakaampi.

Parlamentti hyväksyi direktiiviin tehdyt tarkistukset ensimmäisessä käsittelyssä 4. toukokuuta 2009. Komission ehdotuksen parantamiseksi olimme sitä mieltä, että liittyminen itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvajärjestelmään olisi tehtävä pakolliseksi erityisesti aviopuolisille ja tunnustetuille elinkumppaneille muun muassa sen varmistamiseksi, että myös he henkilökohtaisesti olisivat oikeutettuja vanhuuseläkkeeseen.

Sillä, jos jäsenyys on vapaaehtoinen, liian useat aviopuolisot eivät hyödynnä oikeuksiaan ja tällöin, esimerkiksi avioeron seurauksena, ovat myöhemmin ilman sosiaaliturvaa, vaikka olisivat työskennelleet vuosikausia perheyrietyksessä ja myötävaikuttaneet sen menestymiseen.

Valitettavasti tämä pakollisen jäsenyyden periaate ei saanut taakseen enemmistöä ministerineuvostossa. Ministerineuvostolta kesti kaikkiaan yhdeksän kuukautta saavuttaa yksimielinen kanta tässä asiassa. Asia otettiin lopulta esille Espanjan puheenjohtajuuden aikana, mikä osoitti Espanjalta puheenjohtajamaana erityistä tahdikkuutta ja sitkeyttä. Haluaisin kiittää puheenjohtajavaltiota ja komission jäsen Viviane Redingin henkilöistöä, jonka kanssa olen neuvotellut tammikuusta lähtien. Heidän ymmärtäväisyytensä ja tunnollisuutensa ansiosta onnistuimme saamaan aikaan sopimuksen neuvoston kanssa, joka mahdollistaa uuden direktiivin voimaantulon huomisen äänestyksen jälkeen.

Tietysti meidän oli tehtävä myönnytyksiä, mutta voimme tyytyväisinä todeta ajaneemme hyvin itsenäisten ammatinharjoittajien etuja. Itsenäiset ammatinharjoittajat muodostavat 16 prosenttia työvoimasta, heistä kolmasosa on naisia, ja ovat siten huomattava voima Euroopassa. Heidän aviopuolisonsa – pääosin naisia – jotka auttavat pyörittämään perheyrietyttä, olipa kyseessä maatala, yritys käsityöalalla, kaupallisella tai muulla ammattialalla, ovat usein edelleen, ainakin joissakin jäsenvaltioissa, näkymättömiä työntekijöitä, jotka liittyessään sosiaaliturvajärjestelmään nostaisivat työllisyyslukuja ja auttaisivat myös saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet nopeammin.

Koska muistan, kuinka vaikean ja pitkällisen prosessin jälkeen tämä direktiivi saatiin aikaan, minun on mainittava ne edistykset, joita olemme saavuttaneet itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten ja itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoitten äitiysturvassa. Uusi direktiivi sallii heille omasta pyynnöstään 14 viikon äitiysloman. Kuten saksalainen sanonta kuuluu, *Politik ist die Kunst des Erreichbaren*, eli politiikka on taitoa saavuttaa saavutettavissa oleva. Tiedän, että tässä talossa on jäseniä – onneksi heitä ei ole paljon – jotka ovat sitä mieltä, että itsenäisten ammatinharjoittajien ja heidän puolisoittensa tulisi ratkaista

sosiaaliturvaansa koskevat kysymykset itse. Tämä kanta on minulle erittäin tuttu ja olen kuullut sen jo 20, 30 vuotta sitten omassa maassani silloin, kun maanviljelijöiden puolisoille tuli pakolliseksi liittyä maanviljelijöiden eläkeliittoon.

Nykyään he ovat tyytyväisiä, että ovat eläkeliiton jäseniä. Haluaisin myös painottaa, että mainitsemani edistys pitää sisällään myös toissijaisuuden periaatteen, joka jättää jäsenvaltioille valtuudet päättää siitä, kuinka ne järjestävät puolisoiden sosiaaliturvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja säädetäänkö sosiaaliturvasta pakollinen vai vapaaehtoinen.

Kuten arvoisa puhemies huomaa, minulla ei ole aikaa mainita kaikkea, mikä minua ei tässä direktiivissä miellytä, mutta kuten huomaatte, pystymme siitä huolimatta luomaan eurooppalaisia direktiivejä, jotka palvelevat eurooppalaisten etuja, sosiaalialalla, ja jotka vaikuttavat jopa kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla vähentävästi. Olen kiitollinen kaikille, mukaan lukien kollegani naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa, jotka ovat myötävaikuttaneet tämän direktiivin syntyyn.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Jäsen Lulling, en halunnut keskeyttää teitä, mutta teillä on oikeus käyttää neljä minuuttia nyt ja kaksi minuuttia lopussa. Teillä on vielä yksi minuutti jäljellä käytettäväksi keskustelun lopussa.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen saadessani olla täällä parlamentin keskustelussa, jonka aiheena on jäsen Lullingin esittelemä suositusluonnos, joka koskee komission ehdotusta miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin.

Ehdotuksemme välittää vahvaa viestiä, että emme voi katsoa vierestä, kun naiset putoavat köyhyysloukkuun sosiaaliturvan puuttuessa. Ehdotuksemme merkitsee myös isoa edistysaskelta naisten yrittäjyyden edistämisessä. Minun tuskin tarvitsee painottaa näiden asioiden tärkeyttä nykytilanteessa.

Haluan kiittää esittelijää, jäsen Lullingia hänen pyrkimyksistään saada Espanjan puheenjohtajakauden aikana aikaan sopimus tässä teknisesti monimutkaisessa ja poliittisesti arkaluontoisessa asiassa. Komissio tukee täysin valiokunnan huomattavalla enemmistöllä 3. toukokuuta hyväksymää tekstiä, ja kehotan parlamenttia tekemään samoin. Tekstin hyväksyminen sellaisenaan olisi selkeä viesti neuvostolle ja avaisi tietä ehdotuksen lopulliselle hyväksymiselle. Ja mikä vielä tärkeämpää, tämä muuttaisi paljon vallitsevaa tilannetta aikana, jolloin muutosta todella tarvitaan.

Anna Záborská, PPE-ryhmän puolesta. – (SK) Haluaisin aloittaa kiittämällä kollegaamme Astrid Lullingia pitkään kestäneestä ja järjestelmällisestä tämän direktiivin tarkistamistyöstä. Tämän lausunnon yhteydessä haluaisin painottaa kolmea tärkeänä pitämäni kohtaa.

Euroopan unionin jäsenvaltiot tarjoavat nykyään riittämättömän suojan itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville naisille, jotka ovat äitejä ja itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoiden tilanteeseen saadut parannukset ovat riittämättömiä. Luotan siihen, että hyväksyttyä tekstiä sovelletaan kaikilla aloilla, eikä vain maatalousalalla.

Perheyriyksen perustamiseen suosiollisten olosuhteiden luominen edellyttää pienten ja keskisuurten yritysten tukemista. Se tarkoittaa tilan luomista yksityisille aloitteille ja uusille työpaikoille. Yksi tärkeä tekijä näissä olosuhteissa on sosiaaliturvan takaaminen niille, jotka päättävät avustaa aviopuolisonsa liiketoimia. Heidän työnsä on aivan yhtä tuottoisaa kansantaloudelle kuin palkkasuhteessa olevan työntekijän työ. Siksi heillä on sama oikeus sellaiseen sosiaaliturvaan, jonka valtio myöntää työntekijöille.

Kuitenkin pyrkiessämme löytämään soveltuva sosiaaliturvajärjestelmää, meidän on kunnioitettava toissijaisuuden periaatetta. Toteuttamistapojen valinta on jätettävä jäsenvaltioille.

Ja oli miten oli, lapsi tarvitsee äitiään enemmän kuin mitään muuta ensimmäisten viiden elinkuukauden aikana riippumatta siitä, onko hän syntynyt Ranskassa, Saksassa vai Slovakiassa. Luotan siihen, että äskettäin luonnosteltu, äitiyslomaa koskeva direktiivi pidentää poikkeuksetta kaikkien äitien äitiyslomaa 18 kuukauteen.

Rovana Plumb, S&D-ryhmän puolesta. – (RO) Kiitos, arvoisa puhemies. Haluaisin ilmaista kiitokseni komission jäsenelle, neuvoston edustajille enkä vähiten jäsen Lullingille, jonka kanssa olen saanut tehdä erinomaista yhteistyötä, sekä kollegoilleni naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa.

Olemme itse asiassa tärkeässä tienhaarassa aikana, jolloin Euroopan unioni käy läpi kriisivaihetta, mutta tämä direktiivi tukee naisten yrittäjyyttä. Euroopan unionin on kehitettävä ja tuettava naisten yrittäjyyttä

voidakseen luoda lisää työpaikkoja ja taatakseen tasapuoliset mahdollisuudet työmarkkinoilla, mikä on tärkeää erityisesti tällä hetkellä vallitsevassa tilanteessa.

Haluaisin sanoa, että me olemme tämän direktiiviehdotuksen puitteissa tukeneet kantaa, että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivilla naisilla sekä itsenäisten ammatinharjoittajien aviopuolisoilla ja elinkumppaneilla, jotka päättävät hankkia lapsia, on oltava sosiaaliturva ja heidän on saatava nauttia palkallisesta äitiyslomasta. Olemme samaa mieltä siitä, että meidän on taattava sosiaaliturva työntekijöiden aviopuolisolle ja siten poistaa naisten yrittäjyyden esteet. Me tuemme myös selkeiden toimivaltuuksien myöntämistä kansallisille viranomaisille miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja kohtelun edistämiseksi.

Äitiyden aikaisen työelämästä pidetyn tauon ei tulisi koitua haitaksi äideille. Jäsenvaltioiden on löydettävä soveltuvat keinot tukea äitejä ja auttaa heitä säilyttämään ammatillinen roolinsa yhteiskunnassa helpottamalla perheen ja työelämän yhdistämistä. Samaan aikaan on mielestäni tärkeää löytää keinoja, joiden avulla äidit voidaan uudelleen integroida työelämään, jolloin he voivat aktiivisesti itse tukea omaa perhettään.

Taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien varmistaminen ja suojele sekä ammattiuran ja perhe-elämän edistäminen ovat keskeisiä tavoitteita, joita tämän uuden direktiivin on edistettävä.

Antonyia Parvanova, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensinnäkin kiittää jäsen Lullingia niistä lukuisista työtunneista, jotka hän on tehnyt saavuttaakseen kompromissin ja sopimuksen neuvoston kanssa. Useista direktiivin yksittäisiä avainkysymyksiä koskevista mielipiteistä huolimatta ja pitäen mielessä, että direktiiviä tarkastellaan yhä toisessa käsittelyssä, haluaisin luottavaisena todeta, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä kannattaa saavutettua kompromissipäätöstä, jotta jäsenvaltiot voivat mahdollisimman pikaisesti panna tämän lainsäädännön täytäntöön.

Tämän lainsäädännön päivittämisen myötä voimme taata tasa-arvoisen kohtelun miehille ja naisille, kiinnittämällä erityistä huomiota sosiaaliturvaan, erityisesti itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten sosiaaliturvaan. Tämän uuden lainsäädännön puitteissa voimme taata naisille samantasoisen turvan, olipa kyseessä sitten itsenäinen ammatinharjoittaja tai itsenäisen ammatinharjoittajan aviopuoliso.

Tähän direktiiviin tehtyjen tarkistusten myötä jäsenvaltiot voivat tarjota perussosiaaliturvan, johon sisältyy 14 viikon maksettu äitiysloma, itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville naisille ja itsenäisten ammatinharjoittajien aviopuolisolle tai elinkumppaneille.

Direktiiviin tarkistus on tällä hetkellä riittävä ja positiivinen päätös, jonka ansiosta itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat naiset ja itsenäisten ammatinharjoittajien aviopuolisot tai elinkumppanit saavat nauttia samasta sosiaaliturvasta kuin työsuhteessa olevat työntekijät. Aviopuolisoita ja elinkumppaneita ei lueta työntekijöiksi. On huomattava, että he usein avustavat itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia aviopuolisoitaan, mikä omassa kotimaassani on yleinen käytäntö maatalousalalla, pienyrityksissä ja vapaissa ammateissa.

Tämä lainsäädäntöön tehtävä uudistus antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden päättää itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten ja itsenäisiä ammatinharjoittajia avustavien aviopuolisoiden sosiaaliturvasta ja säätää sosiaaliturvajärjestelmään liittyminen joko vapaaehtoiseksi tai pakolliseksi. Tämän pitäisi taata tasapuolisen hyvä sosiaaliturva ja oikeudet naisille, jotka työskentelevät perheyriyksessä maatalousalalla. Pyrkinessään varautumaan markkinariskeihin ja tuotantokriiseihin sekä taloudelliseen kriisiin, heidän on myös hankittava itselleen paras mahdollinen sosiaaliturva ja sairaskorvaus.

Tämä on ainoa tapa parantaa sekä itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten että heidän aviopuolisoidensa tai naispuolisten elinkumppaneiden tilannetta, etenkin koskien heidän, aviopuolisosta tai elinkumppanista riippumatonta, sosiaalista ja taloudellista turvaansa.

Uskon, että tämä kokonaisvaltainen lainsäädäntöteksti on vaikkakin pieni, kuitenkin erityisen tärkeä askel miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun kannalta. Tämä on oikea suunta pyrittäessä saavuttamaan miesten ja naisten oikeuksien tasa-arvoisuuden strategista tavoitetta ja toimittaessa äskettäin uudistetun Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelman mukaisesti.

Tämän pienen, mutta merkittävän askeleen myötä uskon, että edistymme parempia perhesuunnittelupalveluja, yleisiä eurooppalaisia terveydenhuolto- ja vakuutuspalvelumarkkinoita, äitiysturvaa ja hyvää elämänlaatua maantieteellisistä, sosiaalisista, kulttuurisista ja etnisistä eroista huolimatta. Tämänsuuntainen kehitys antaa

meille vapauden laittaa asiat tärkeysjärjestykseen ja auttaa yhdistämään ura ja perhe ja siten luoda terve, harmoninen perusta sukupuolten väliselle tasa-arvolle ja vastuulle.

Raül Romeva i Rueda, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin luonnollisesti onnitella jäsen Lullingia sekä niitä neuvoston ja komission jäseniä, jotka ovat tehneet työtä tämän direktiivin aikaansaamiseksi.

Kuitenkin haluaisin tähdentää samaa asiaa kuin jäsen Lulling. Uskon, että huolenaiheena on, että jotkut jäsenvaltiot asettavat monia esteitä Euroopan laajuisen syrjinnän torjumisen ja tasa-arvoisen kohtelun yhdenmukaistamisen tielle. Tämä ei ole ainoa kerta, kun kohtaamme tällaista: Tätä tapahtuu myös moniperusteista syrjintää ja tasa-arvoista kohtelua muilla alueilla koskevan direktiivin kohdalla, mikä meidän on pidettävä mielessä.

Emme voi vedota toissijaisuusperiaatteeseen silloin, kun kyseessä on näin tärkeä ja perustavanlaatuinen asia, jossa on kyse kaikkien Euroopan unionissa asuvien perusoikeuksista. Minusta toissijaisuusperiaatteeseen ei koskaan voida vedota, jos Euroopan unionissa kohdataan syrjintää.

Uskon, että tämä hyväksyttäväksi ehdotettu direktiivi, joka toivottavasti toteutuu, ratkaisee tämän ongelman ainakin osittain. Minusta se on hyvä asia, se on tärkeää. Se takaa tasa-arvoisemman kohtelun niille, jotka tällä hetkellä etsivät mahdollisuuksia itsenäiseen ammatinharjoittamiseen ja luonnollisestikin myös heidän lähimmilleen: itsenäisten ammatinharjoittajien aviovaimoille ja -miehille.

Meidän on korostettava myös toista tärkeää asiaa. Muutamat jäsenet ovat puhuneet äitiysloman pidentämisestä 14 viikkoon, ja sitä ollaan todellakin pidentämässä. Älkäämme kuitenkaan unohtako, että käsittelyssä on toinenkin direktiivi, joka niin ikään korostaa äitiysloman pidentämisen tarvetta – ja korostan, että se on äitiysloma eikä sairauspoissaolo – tasa-arvoisuuden nimissä.

Tämä tarkoittaa väistämättä myös sitä, että syrjintää ei saa esiintyä jäsenvaltioiden välillä eikä eri ammattiryhmien välillä, joissa äitiyslomaa anovat henkilöt työskentelevät. Tästä seuraa, että tarve taata tasapuoliset oikeudet sekä jäsenvaltioiden välillä että eri ammattiryhmien ja erilaisten sosiaaliturvaratkaisujen välillä on – ja korostan tätä – tärkeysjärjestyksessä etusijalla ja tämä tarve ulottuu myös tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Marina Yannakoudakis, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin, onnittelen esittelijä Astrid Lullingia mietinnöstä: hän on tehnyt kunnioitettavaa työtä.

Kun ensimmäistä kertaa kuulin tästä mietinnöstä, mietin, miten se toimisi logistisesti. Tämän mietinnön tavoite on ihailtava ja tukee tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamista itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin naisiin, miehiin ja heidän aviopuolisoihinsa.

Mutta sitten mietin, miten tähän mietintöön suhtautuisi esimerkiksi itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva yksityisyrittäjä, esimerkiksi putkimies tai sähkömies. Sanotaan, että hänen vaimonsa auttaisi häntä iltaisin paperitöissä ja vastaisi puhelimeen kotona. Miten mietintö soveltuu tällaisiin tilanteisiin?

Oletettaisiinko yksityisyrittäjän näissä tapauksissa maksavan aviopuolisolleen sosiaaliturvaa, jotta tämä voisi tarvittaessa jäädä äitiyslomalle? Olisiko yksityisyrittäjällä, joka vallitsevassa taloudellisessa tilanteessa on kovilla, varaa maksaa tätä epäsuoraa veroa, ja haluaisiko hän ja hänen vaimonsa tätä ylimääräistä menorasitetta? Jos he eivät näe tästä olevan hyötyä, eivätkö he vain olisi maksamatta näitä maksuja? Kukaanhan ei todella tiedä, että esimerkiksi aviovaimo auttaa yksityisyrittäjänä toimivaa aviomiestään, ja eivätkö aviopuolisot auta toisiaan?

Sitten kehittelin tätä kuviota muutaman vuoden eteenpäin. Jos aviopuolisot eroavat, mitä usein tapahtuu, miten siinä tapauksessa toimittaisiin? Vaimo saattaisi silloin tämän miesraukan oikeuden eteen maksamattomista sosiaaliturvamaksuista. Mielenkiintoiset ajat ja mielenkiintoinen sivuhuomautus mietintöömme.

Itsenäisten ammatinharjoittajien määrä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa noussut 1,7 miljoonaan. Yksi syy tähän kasvuun ovat nykypäivän heikentyneet työllistymismahdollisuudet, jotka saavat ihmiset ryhtymään yrittäjiksi. Eikö valtion näissä olosuhteissa pitäisi tukea tällaisia pyrkimyksiä?

Olen perehtynyt jäsen Lullingin tekemiin tarkistuksiin ja mielestäni hän on tehnyt urhoollista työtä parantaakseen mietintöä, jonka suhtautuminen itsenäiseen ammatinharjoittamiseen oli alun perin kovin säälimätön. Olen kuitenkin edelleen huolissani työllisyyttä koskevien asioiden päättämisestä Brysselissä.

Olen sitä mieltä, että lainsäädäntötyö näissä asioissa olisi parasta jättää kansallisille hallituksille, joilla on parhaat eväät arvioida kansalaistensa tarpeita – kuten mietinnössäkkin itse asiassa todetaan.

Tuen jäsen Lullingin suosituksia, joiden mukaan kansallisten järjestelmien olisi tunnistettava itsenäisten ammatinharjoittajien turvaamisen tärkeys ja joiden mukaan meidän olisi vastustettava kaikenlaista syrjintää, mutta en siltikään ole vakuuttunut siitä, että tämä talo on paras paikka päättää työllisyyttä koskevista asioista.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää neuvostoa ja komissiota. Haluaisin myös lausua vilpittömät kiitokseni jäsen Lullingille hänen suuresta omistautumisestaan ja erinomaisesta työstään tässä asiassa, jossa nyt olemme päässeet toiseen käsittelyyn. Meillä on sopimus itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien ja heidän elinkumppaneidensa oikeudesta tasa-arvoiseen kohteluun ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto tukee ehdotusta.

Puheena oleva työvoima on naisvaltaista ja aikaisemmin näkymättömäksi jäänyttä työvoimaa. Tämä välttämätön aikaisemman direktiivin tarkistus poistaa syrjinnän, joka aikaisemmin asetti itsenäiset ammatinharjoittajat ja heidän elinkumppaninsa epäsuotuisaan asemaan.

Jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien on selkeästi katettava myös itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat naiset ja heidän elinkumppaninsa. Toinen tärkeä kohta keskustelun aiheena olevassa direktiivissä on se, että mikäli tulevaisuudessa saadaan aikaan direktiivi, jolla säädetään työntekijöiden pidemmästä vanhempainvapaasta, komission on tiedotettava parlamentille ja neuvostolle, jotta voimme taata itsenäisille ammatinharjoittajille samat oikeudet kuin työsuhteessa oleville työntekijöille.

Haluaisin myös lisätä, että Eurooppa 2020 -strategiaa ja Euroopan unionin talouskasvuun tähtääviä pyrkimyksiä silmällä pitäen naisten yrittäjyyteen kohdistuvan syrjinnän on loputtava. Myös yrittäjinä toimiville naisille on myönnettävä vanhempainvapaa ja mahdollisuus yhdistää työ ja perhe – aihe, josta usein keskustelemme.

Mara Bizzotto, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jos jotain eroja työmarkkinoilla vielä esiintyy miesten ja naisten välillä, niin silloin – kuten hyvin tiedämme – erityisesti itsenäisten ammatinharjoittajien keskuudessa. Itse asiassa naisten on liian usein pakko uhrata omat ura-haaveensa, jos he aikovat selvitä siitä taakasta, jonka heidän perheelleen omistautuvina perheenäiteinä oletetaan kantavan.

Tämän ongelman ratkaisemiseksi meidän on mielestäni otettava käyttöön toimenpiteitä – kuten puheenaiheena olevaan direktiiviin sisältyvät toimenpiteet – samanaikaisesti pitäen kiinnekohtanamme perhettä, koska vain tällöin näillä toimenpiteillä on merkitystä ja toivoa menestyä!

Naisten vapauttaminen tuskallisesta pulmasta valita perheenäidin, vaimon ja yrittäjän roolin välillä tarkoittaa perheen työtaakan keventämistä ja erityisten positiivisten perhettä tukevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Mikä tahansa toimenpidepaketti, joka ei aseta perhettä lähtökohdakseen, on vain kasa strategioita, jotka lopulta osoittautuvat mitäänsanomattomiksi.

Christa Klafz (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, 24 vuoden jälkeen on aika päivittää direktiiviä ja sovittaa se vastaamaan itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovellettavan miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.

Kaksi vuotta sen jälkeen, kun komissio esitteli ehdotuksen, puheenjohtajavaltio Espanja on nyt neuvotellut toimivan ja hyväksyttävän kompromissin esittelijämme jäsen Lullingin kanssa. Luonnollisesti se ei kaikilta osin ole sellainen kuin olisimme toivoneet. Lisäsäännöstely ja suuremmat vakuutusvelvoitteet olivat keskustelun aiheena. Meidän oli ratkaistava kysymys siitä, kuinka tiukkoja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten ja erityisesti avustavien puolisoitten, jotka suurimmassa osassa tapauksia ovat naisia, sosiaaliturvaa koskevien rajoitusten olisi oltava tai kuinka tiukkoja ne voivat olla. Jos naiset avustavat pienissä ja keskiuurissa yrityksissä, vähintäänkin silloin heillä on oltava oma sosiaaliturva. Tämän on kuitenkin lähdettävä yrittäjien itsensä taholta.

Kuten tiedämme, itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiminen merkitsee mahdollisuutta, mutta myös riskiä, erityisesti ajatellen tuloja, jotka usein vaihtelevat eri aikoina. Perussosiaaliturva voidaan kuitenkin taata muutoinkin kuin vain yksityiseltä taholta. Yhteiskunnassa jokaisen olisi otettava vastuu omasta sosiaaliturvastaan parhaan kykynsä mukaan välttääkseen muodostamasta taakkaa yhteiskunnalle ja ollakseen turvattu kaikkien elämäntilanteiden varalta. Olen tyytyväinen siitä, että ehdotus kattaa kaikki itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat eikä rajoitu vain maatalousalalle. Jäsenvaltiot voivat itse päättää säätävätkö ne sosiaaliturvan vapaaehtoiseksi vai pakolliseksi. Sitä toissijaisuusperiaate tarkoittaa.

14 viikon äitiysloma itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville naisille on hyvä päätös; se asettaa nämä naiset tasa-arvoiseen asemaan työsuhteessa oleviin naisiin nähden ja antaa heille riittävästi aikaa rakentaa äiti-lapsi-suhdetta. Tämä uusi direktiivi on suuri askel kohti tasa-arvoisuutta ja vähentää huomattavasti itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtyvien miesten ja naisten kokemaa riskiä. Haluaisin kiittää kaikkia, jotka ovat myötävaikuttaneet tämän direktiivin syntyyn.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämä direktiivi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin on erityisen tärkeä, koska se varmistaa työntekijöihin verrattavat sosiaaliset olot miljoonille itsenäisinä ammatinharjoittajina tai yrittäjinä toimiville tai aviopuolisooan yrityksessä avustaville naisille Euroopan unionissa.

Tämän direktiivin tärkein ja keskeinen tekijä on oikeus vähintään 14 viikon äitiyslomaan. On helppo ymmärtää tarve varmistaa paremmat olosuhteet itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville naisille, kun katsomme, kuinka harva nainen nykyään toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana. Euroopan unionissa vain 8 prosenttia naispuolisesta työvoimasta toimii itsenäisinä ammatinharjoittajina, kun miesten vastaava luku on 16 prosenttia. Meidän on kannustettava useampia naisia ryhtymään itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi ja tässä mielessä direktiivi on askel oikeaan suuntaan. Monet naiset haluaisivat ryhtyä itsenäiseksi yrittäjäksi, mutta heiltä puuttuu rohkeus epävarman sosiaaliturvan vuoksi. Mielestäni tätä direktiiviä olisi tarkasteltava naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan yleisen äitiyslomaa koskevan direktiivin eteen tekemän työn valossa. Se, että takaamme kaikille naisille Euroopassa oikeuden jäädä äitiyslomalle sen heikentämättä heidän asemiaan työmarkkinoilla, on tasa-arvon kulmakivi Euroopassa.

Jos me EU:ssa aiomme saavuttaa tavoitteemme varmistaa kansalaistemme hyvinvointi, meidän on annettava EU:ssa eläville naisille kunnollinen mahdollisuus äitiyslomaan. Jos me EU:ssa aiomme saavuttaa tavoitteemme kansalaistemme hyvinvoinnin varmistamisessa, meidän on saatava myös syntyvyys kasvuun. Toivon, että tämä direktiivi on ensimmäinen askel tämän saavuttamisessa. Olemme nyt varmistamassa, että kaikilla Euroopan unionin naisilla on oikeus äitiyslomaan. Seuraavan askeleen on oltava isyysloman takaaminen, jotta voimme taata todellisen tasa-arvon toteutumisen.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijää erinomaisesta kompromissista. Me olemme viime aikoina Euroopassa puhuneet erityisesti Eurooppa 2020 -ohjelman puitteissa kilpailukyystä ja siitä, kuinka me pystymme tätä kilpailukykyä luomaan erityisesti pk-yrittäjyyttä lisäämällä.

Jos me haluamme kannustaa yrittäjyyteen, myös nämä nyt käsiteltävät kysymykset sukupuolten tasa-arvoisen kohtelun soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin ovat hyvin keskeisessä roolissa ja osa tätä keskustelua. Yrittäjyydestä on todellakin luotava todellinen vaihtoehto yksilölle, niin miehille kuin naisille. Myös akateemista yrittäjyyttä olisi tuettava tuoden yrittäjyys osaksi myös opinto-ohjelmia. Tässä suhteessa olemme huomattavasti muun muassa Yhdysvaltoja jäljessä.

Tasa-arvosta puhuttaessa meidän on muistettava se, että yksi tasa-arvotilannetta kuvaavista indikaattoreista on nimenomaan kysymys yrittäjyydestä ja mahdollisuudet toimia yrittäjinä sukupuolesta riippumatta. Jos me puolestaan vertailemme lukuja Euroopassa, voimme todeta, että edelleenkin suurin osa yrittäjistä on nimenomaan miehiä. Jos ajattelemme kasvuyrittäjyyttä ja sitä, kuinka pystyisimme tätä kasvuyrittäjyyttä tukemaan, niin voin vain surukseni todeta, että tällä hetkellä tilastot osoittavat naisyrittäjien kasvuhalukkuuden olevan myös huomattavasti jäljessä miesten kasvuhalukkuudesta.

Toki näille luvuille on monta syytä, mutta tosiasia on se, että tällä hetkellä muun muassa yrittäjien sosiaaliturvassa on sellaisia puutteita, että ne asettavat haasteita nimenomaan naisyrittäjille, niin kuin olemme tässä keskustelussa kuulleet. Myös äitiyden, vanhemmuuden ja yrittäjyyden yhdistäminen edellyttää erityistoimia, sillä yrittäjän työ on usein epäsäännöllistä, työpäivät pitkiä ja toimeentulo epävarmaa. Tämä lainsäädäntöteksti on erinomainen edistysaskel kannustavamman ja tasa-arvoisemman yrittäjyyden puolesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, on tärkeää, että tämä prosessi saadaan päätökseen, siinä olevista rajoitteista huolimatta. On aika varmistaa, että kaikilla työssä käyvillä naisilla – mukaan lukien miljoonat itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat naiset ja itsenäisten ammatinharjoittajien aviopuolisot ja elinkumppanit – on samat oikeudet erityisesti äitiysloman suhteen.

Vaikka tämä direktiivi on oikeansuuntainen, se ei aukottomasti poista syrjintää ja takaa tasa-arvoista kohtelua. Se on kuitenkin myönteinen askel, jota tuemme. Emme kuitenkaan halua tyytyä 14 viikon äitiyslomaan ja

siksi pyrimme siihen, että myös uusi äitiys- ja isyyslomaa koskeva direktiivi olisi sovellettavissa näihin tilanteisiin tulevaisuudessa.

Tästä tulee tietysti pitkäkestoinen kamppailu, vaikkakin olemme iloisia tähän asti saavuttamastamme edistyksestä ja onnittelemme esittelijää omistautumisesta prosessille koko prosessin ajan.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentti lähettää tänään vahvan viestin itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia aviopuolisoitaan avustaville naisille. Tästä eteenpäin heidän sosiaaliturvansa on huomattavasti aiempaa parempi. Haluaisin myös onnitella esittelijäämme jäsen Lullingia tehdystä työstä.

Euroopan on suojeltava. Uuden "avustavan puolison" määritelmän myötä, aviopuolisot ja elinkumppanit ovat oikeutettuja sosiaaliturvaan sairastuessaan tai jäädessään eläkkeelle. Leipurien puoliset voivat nyt hyötyä sosiaalioikeuksista.

On kuitenkin harmillista, että neuvosto ei ollut samaa mieltä pakollisesta liittymisestä sosiaaliturvajärjestelmään, vaan hyväksyi vain vapaaehtoisen liittymisen.

Myös äitiysloma taataan kaikille naisille. Uusi lainsäädäntöteksti takaa itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville naisille ja itsenäisten ammatinharjoittajien vaimoille kaikkialla Euroopan unionissa äitiysloman tietyksi vähimmäisajaksi. Tällä hetkellä äitiysloman pituudeksi on säädetty 14 viikkoa. Olen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) varjoesittelijä ja vastaan raskaana olevien työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta työssä koskevasta direktiivistä. Toivon vilpittömästi, että tämän lakitekstin hyväksymisen myötä äitiysloman pituutta pidennetään; ja miksi sitä ei sen jälkeen laajennettaisi koskemaan myös itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia naisia?

Eurooppa on ehdottanut muutamia luovia ja käytännöllisiä ratkaisuja, jotka auttavat pariskuntia yhdistämään ammatin ja perheen. Nyt on aika ryhtyä toimiin ja panna ehdotukset täytäntöön niin pian kuin mahdollista. Euroopan toiminta naisten suojelemiseksi edistyy tämän lainsäädäntötekstin myötä. Meidän Euroopan parlamentin jäsenten on kuitenkin jatkettava työtä miesten ja naisten välisen eriarvoisuuden kitkemiseksi.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, tämä direktiivi on tarkistettava pikaisesti. Tämä mietintö on tärkeä, koska se tulee poistamaan itsenäisten ammatinharjoittajien kohtaaman epäoikeudenmukaisuuden ja syrjivän kohtelun ja samanaikaisesti kannustamaan naisia yrittäjyyteen.

Tästä eteenpäin itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivilla naisilla ja itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoilla ja elinkumppaneilla on oikeus maksettuaan äitiyslomaan, joka on kestoltaan ja korvauksiltaan työsuhteessa olevien työntekijöiden äitiyslomaan verrattava. Ehtona sille on kuitenkin osallistuminen sosiaaliturvaan. On oikein ja reilua, että näin tulisi olla, sillä myös palkkasuhteessa olevat työntekijät maksavat sosiaaliturvastaan.

On myös pidetty pohjimmiltaan oikeudenmukaisena, että oikeutta äitiyslomaan ei pitäisi rajoittaa ainoastaan maatalousalalla, vaan se olisi ulotettava koskemaan kaikkia itsenäisiä ammatinharjoittajia, joiden muistan muodostaneen 10,5 prosenttia Euroopan unionin työvoimasta vuonna 2007. Tämän vuoksi kaikilla itsenäisillä ammatinharjoittajilla toimialasta riippumatta tulisi olla oikeus äitiyslomaan; toimivatpa he käsityöammateissa, kaupan alalla, vapaissa ammateissa tai pienissä ja keskisuurissa yrityksissä.

Meidän on edistettävä tasa-arvoa, joten toivon, että Euroopan parlamentti hyväksyy ehdotukset, jotka naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on jo hyväksynyt.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Näiden toimenpiteiden hyväksyminen on erittäin tärkeää sekä taloudelliselta että sosiaaliselta näkökannalta, mutta myös niiden arvojen säilyttämisen kannalta, joita perheen ja tasa-arvoisten mahdollisuuksien suojelu edustaa.

Vallitsevasta kriisistä ja sen aiheuttamasta työttömyyden kasvusta ovat kärsineet etenkin heikossa asemassa olevat. Yksi näistä ryhmistä ovat naiset. Siksi lakitoimet, jotka takaavat itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville yhtäläisen aseman, auttavat naisia perustamaan oman yrityksen. Tämä on tärkeää paitsi Euroopan talouskehityksen nopeuttamiseksi ja työttömyyden vähentämiseksi, myös siksi, että yhä useammat naiset valitsevat toimimisen itsenäisenä ammatinharjoittajana. He tekevät päätökset, he ovat vastuussa omista yrityksistään, he päättävät, mihin he laittavat rahansa ja heidän ei tulisi kärsiä syrjinnästä.

Pienyrityksissä naiset, jotka haluavat olla työelämässä, mutta eivät halua luopua perhe-elämästä, voivat toteuttaa kunnianhimoiset haaveensa. Nämä toimenpiteet antavat myös niille jäsenvaltioille, jotka vakavasti

puntaroivat perhepolitiikkaansa, mahdollisuuden parantaa omaa lainsäädäntöään. Haluaisin kiinnittää huomiota tiettyyn ryhmään, joka vaatii lisäsuojelua ja jonka tilannetta meidän olisi tarkasteltava. Puhun kotona työskentelevistä naisista. Kotona työskentelevä ei pidetä työnä, vaikka se itse asiassa tarkoittaa noin 200 tehtävän hoitamista päivittäin. Kotona työskentelevillä naisilla ei usein ole eläketurvaa tai sairausvakuutusta, eivätkä he usein ole oikeutettuja lomiin. Tähän liittyen meidän olisi mielestäni saatava voimaan säännöksiä, joiden nojalla näiden naisten on helpompi hyödyntää sosiaaliturvaa sen kaikissa muodoissaan.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin vain lausua kiitokseni jäsen Lullingille ja puheenjohtajavaltiolle Espanjalle. Jäsen Lullingille hänen sitkeydestään, periksiantamattomuudestaan ja kovasta työstä, joka on tuonut meidän tähän pisteeseen, jossa olemme tänään, ja puheenjohtajavaltiolle Espanjalle siitä, että se on sallinut erilaisten ja vastakkaisten näkökohtien esittämisen neuvostossa, minkä ansiosta olemme saaneet tämän sopimuksen käsiteltäväksi tänään.

Tässä keskustelussa käsittelemme direktiiviin 86/613/ETY, joka ei selvästikään vastaa sille asetettuja tavoitteita, tehtyä tarkistusta. Minusta on olennaisen tärkeää korostaa tämän sopimuksen tärkeyttä Euroopassa vallitsevan kriisin ja epävarmuuden aikana, tämän kuitenkin estämättä itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten sosiaaliturvaan tehtäviä parannuksia Euroopan unionissa.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että vuonna 2007 yli 10 prosenttia Euroopan unionin työntekijöistä oli itsenäisiä ammatinharjoittajia. Aikaansaamamme sopimus ei ehkä ole paras mahdollinen, mutta se mahdollistaa meitä pääsemään eteenpäin tulevaisuudessa.

Tämän direktiivin päätavoite on se, että sosiaaliturva laajennetaan koskemaan itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoita, avopuolisot mukaan lukien, itsenäisiä ammatinharjoittajia ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia pariskuntia, mikä ei vielä nykyään ole taattu kaikissa jäsenvaltioissa.

Samaan aikaan suunnitellamme aktiivisesti Eurooppa 2020 -strategiaa, jonka puitteissa meidän on tarkoitus määritellä eurooppalaisen mallin tulevaisuus. Tämä tulevaisuus ei voi laiminlyödä tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, ja siksi on tärkeää edistää sellaisia toimenpiteitä, jotka takaavat tämän periaatteen toteutumisen. Toiveeni on, että tänään tämän ehdotuksen hyväksymisen myötä ottamamme askel on vain yksi monista tulevaisuuden edistysaskelista.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Olen iloinen siitä, että naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on lähes yksimielisesti hyväksynyt jäsen Lullingin mietinnön. Tämä mietintö koskee tarkistusten esittelyä direktiiviin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin.

On hyvin tärkeää, että kompromissi on saavutettu ja itsenäisten ammatinharjoittajien, jotka muodostavat 10 prosenttia työvoimasta, tilanteeseen on saatu parannuksia. Esitettyjen tarkistusten joukossa tärkein on itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien ja heidän puolisoidensa tai elinkumppaneidensa mahdollisuus saada sosiaalietuuksia, sekä mikä tärkeintä mahdollisuus maksaa omia eläkemaksujaan, ja saada mahdollisuus maksettuaan äitiyslomaan siinä missä työsuhteessa olevat naisetkin. Näihin oikeuttava lainsäädäntö toteutetaan Euroopan unionin tasolla.

Ne ovat toimenpiteitä, jotka eivät ainoastaan paranna naisten tilannetta, vaan vähentävät myös merkittävää itsenäisten ammatinharjoittajien ja työsuhteessa olevien välillä vallitsevaa eriarvoisuutta. Miljoonat perheyriyksissä työskentelevät ihmiset haluavat vihdoinkin saada mahdollisuuden hyötyä vapaaehtoisesta sosiaaliturvasta, joka perustuu sosiaaliturvajärjestelmään liittymiseen, jota ilman he ovat olleet huonossa asemassa. Tämä on tärkeä edistysaskel sitäkin suuremmalla syyllä, että tämän kompromissin saavuttaminen on niin monena aiempina vuonna ollut mahdotonta.

Rohkaisen kaikkia parlamentin jäseniä kannattamaan tätä mietintöä. Tässä kohtaa haluaisin vilpittömästi kiittää jäsen Lullingia tästä mietinnöstä, joka tekee monien itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten elämästä helpompaa.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämän jäsen Lullingin erinomaisen mietinnön myötä Euroopan parlamentti yrittää vähentää edelleen työpaikoilla esiintyvää miesten ja naisten eriarvoista kohtelua, ja olen iloinen tästä parlamentin työstä. Se on toinen edistysaskel vielä hyvin pitkällä tiellä.

Mielestäni on erittäin tärkeää painottaa itsenäisiä ammatinharjoittajia työssään avustavien puolisoitten tai tunnustettujen elinkumppaneiden sosiaaliturvan tärkeyttä. Älkäämme unohtako, että monissa Euroopan maissa avustavilla puolisoilla ei edelleenkään ole itsenäistä asemaa, jonka kautta heidän työnsä olisi

tunnustettu, eikä itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturva kata heitä. Elämme vuotta 2010 ja naiset joissain jäsenvaltioissa kärsivät yhä oikeuksien tunnustamisen puutteesta ja ovat täysin riippuvaisia puolisonsa vakuutuksesta.

Näinä kriisin aikoina emme voi antaa näiden avustavien puolisoiden olla riippuvaisia järjestelmästä, joka voisi syöstä heidät köyhyyteen minä hetkenä tahansa, esimerkiksi avioerotilanteessa. Tämän vuoksi emme voi myöntää jäsenvaltioille mahdollisuutta säätää kansallisia ehtoja, jotka rajoittavat tiettyihin sosiaaliturvajärjestelmiin tai tietyntasoiseen vakuutusrahoitukseen pääsyä. Sosiaaliturvajärjestelmän on katettava avustavien puolisoiden eläke, perhevustus, terveydenhoito, työkyvyttömyystuki ja äitiysavustus.

Lopulta tässä vaiheessa neuvotteluja jäsenvaltioiden on päätettävä pannaanko tämä sosiaaliturva täytäntöön pakollisella vai vapaaehtoisella pohjalla. Siksi vetoan kaikkiin jäsenvaltioihin, että ne tekevät kaikkensa, jotta sosiaaliturvasta tulee pakollinen. Meidän kaikkien on kamppailtava työn epävarmuutta ja tunnustamattomia oikeuksia vastaan, erityisesti taloudellisen kriisin aikoina.

Zuzana Roithová (PPE). – (CV) Minäkin haluan kiittää esittelijä Astrid Lullingia hänen tekemästään työstä. Olen – kuten muutkin jäsenet – hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten parempaa äitiysturvaa ja itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoiden tilanteen parannuksia ei tulisi rajoittaa koskemaan vain maatalousalalla työskenteleviä, vaan sitä tulisi soveltaa tietenkin myös muille alueille, vapaat ammatit mukaan lukien. Avustavilla puolisoilla ei kaikissa maissa ole omaa laillista asemaa, mikä tarkoittaa sitä, että heidän työnsä ei aina ole tunnustettua eikä heillä ole omaa, puolisoista erillistä sosiaaliturvaa. On aivan välttämätöntä tunnustaa heidän ammatillinen asemansa ja määritellä heidän oikeutensa. Olen iloinen, että neuvosto on tunnustanut parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä ilmaiseman kannan, jonka mukaan äitiysavustusten olisi mahdollistettava vähintään kolmen kuukauden äitiysloma, joka on vähimmäisaika normaalisti sujuneissa raskauksissa ja jonka äiti vähintäänkin tarvitsee toipuakseen normaalista synnytyksestä, vaikkakin lapsen terveen kehityksen vuoksi olisi ihanteellista hoitaa lasta kotona vähintäänkin kaksi vuotta. Ikäväkseni totean, että neuvosto ei pidä näitä kolmea kuukautta absoluuttisena alarajana, jonka jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien olisi taattava äideille automaattisesti, ja että äidit voisivat maksaa lisämaksuja sosiaaliturvaansa vain vapaaehtoisuuteen perustuen.

Antigoni Papadopolou (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin kannatan ja olen iloinen saavutetusta kompromissista, koska se herättää kysymyksen niistä demokratiassa olevista puutteista, joita etenkin naiset ovat viime vuosina kohdanneet auttaessaan itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivia aviomiehensä kaupan alalla, käsityöammateissa, pienissä ja keskisuurissa yrityksissä ja vapaissa ammateissa saamatta tunnustusta monien vuosien työlle.

Itsenäisillä ammatinharjoittajilla ja heidän puolisoillaan, joista suurin osa on naisia, on oikeuksia. He eivät ole näkymättömiä työntekijöitä; heillä on oikeus sosiaaliturvaan, terveydenhoitoon, eläkkeeseen, äitiyslomaan, vanhempainlomaan ja isyyslomaan. Naiset ovat vuosia uhranneet itsensä aviomiestensä, oman uransa, lastensa ja perheensä hyväksi ja tehneet siten halpaa, ilmaista työtä. Usein eron tai aviomiehen kuoleman jälkeen heille ei ole jäänyt mitään vakuutusta, mitään etuja tai korvauksia.

Käsillä oleva kompromissi poistaa olemassa olevaa eriarvoisuutta osittain. Kuitenkin tarve tukea naisia enemmän, edistää naisten yrittäjyyden tasa-arvoa hämmäyttää edessä kiistämättä, etenkin taloudellisen kriisin aikoina, ja Euroopan unionin määriteltessä huomisen politiikkaansa, Eurooppa 2020 -strategiaa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos, että saan puhua tästä aiheesta. Noin 30 prosenttia kaikista EU:ssa itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivista on naisia. Itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivat naiset ovat hyvin edustettuina etenkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä etenkin palvelualalla, ja täten merkittävä taloudellinen tekijä yhteiskunnassamme.

Naisille on annettava samat mahdollisuudet kuin miespuolisille kollegoilleen ilman tarvetta turvautua kiintiöihin tai muuhun sellaiseen. Itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien naisten on usein kamppailtava sen ongelman kanssa, että äidiksi tulo voisi vaarantaa heidän toimeentulonsa. Väestön ikääntyminen huomioon ottaen nyt on tärkeämpää kuin koskaan varmistaa helppo äitiysloman saanti ja asettaa perheet etusijalle.

Perheyrietykset, joissa naiset avustavat liiketoimintaa, ovat myös tärkeässä osassa – kaupan alalla, vähittäiskaupassa tai erityisesti maataloudessa. Kaikilla näillä alueilla on välttämätöntä varmistaa riittävä sosiaali- ja oikeusturva.

Jäsenvaltioilla tulisi kuitenkin aina säilyä toimivalta sosiaalilainsäädännössä ja tätä ei koskaan tulisi siirtää EU:lle. On kyse kompromisseista ja vaihtoehdoista, joilla otetaan huomioon erilaiset sosiaalilainsäädännön perinteet, kuten se tehdäänkö avustavien puolisoiden vakuutuksesta pakollinen vai vapaaehtoinen.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin yhtyä jäsen Lullingille annettuihin onnitteluihin. Olen iloinen siitä, että tämä mietintö vie meitä taas askeleen eteenpäin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisessa, myös itsenäisten ammatinharjoittajien keskuudessa. Yksi tärkeä kulmakivi – ja täysin oikeanlainen sellainen – on se, että mietintö ei ota huomioon vain aviopuolisoita, vaan myös elinkumppanit. Avustavat puolisot ja elinkumppanit voivat lopultakin nauttia samantasoisesta sosiaaliturvasta, ja tämä koskee myös äitiysturvaa.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää jäsen Lullingia erittäin paljon. Mietintö antaa erityisesti naisille täysin uusia mahdollisuuksia itsenäisen ammatinharjoituksen puitteissa pienissä ja keskisuurissa yrityksissä. Tämänkaltaisen kriisin aikana meidän olisi pidettävä mielessä, että itsenäinen ammatinharjoitus on myös tulevaisuudessa varteenotettava vaihtoehto, että myös itsenäinen ammatinharjoitus voi luoda uusia työpaikkoja ja että sen avulla voimme kehittää myös täysin uusia aloja. Olemme esimerkiksi kehittäneet Tyttöjen päivän, jolla pyritään rohkaisemaan nuoria naisia teknisiin ammatteihin, koska juuri näissä ammateissa syntyy aivan uusia mahdollisuuksia ja nyky-yhteiskunnassa ihmiset eivät ole täysin tietoisia naisille tarjolla olevien ammattien koko kirjosta. Onhan niin, että ajoittain myös naiset varmistavat talouden vakauden säilymisen. Olen sitä mieltä, että kriisin aikoina on erityisen tärkeää varmistaa, että naiset voivat tasa-arvoisesti hyödyntää yritysten pääomaa ja riskipääomaa.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme tänään edistyneet köyhyyden torjumisessa ja naisten yrittäjyyden edistämisessä. Tämä ei ole prosessin päätepiste, mutta valtava edistysaskel. Neuvoston vahvistuksen myötä itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivilla naisilla on ensi kertaa oikeus äitiyslomaan. Jäsenvaltioilla on myös selkeä velvoite myöntää avustaville puolisoille sosiaaliturva heidän pyynnöstään.

Haluan kiittää naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokuntaa ja koko parlamenttia kaikesta tämän menestyksen eteen tehdystä työstä.

Haluan myös sanoa muutaman sanan jäsen Lullingille, joka on monen vuoden ajan henkilökohtaisesti kamppaillut tämän asian puolesta. Tämä taisto on nyt voitettu, ja olen hyvin kiitollinen hänen sitoumuksellisesta työstään, joka on johtanut tähän huomattavaan saavutukseen.

Astrid Lulling, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää jäsen Oettingeria siitä, että hän edusti kollegansa jäsen Redingiä niin erinomaisella englannin kielellä.

(FR) Hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen. Olen kiitollinen kaikille jäsenille, jotka lausuiivat mielipiteensä, koska he tukevat naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan huomattavan enemmistön edustamaa kantaa, jonka ansiosta tämä lainsäädäntöteksti voidaan hyväksyä huomenna.

Haluaisin rauhoitella jäsen Romeva i Ruedaa. Tämä teksti ei ole täydellinen. Se ei edelleenkään täytä kaikkia vaatimuksiani. Emme ole vielä voittaneet sotaa, mutta olemme voittaneet tärkeän taistelun. Tämä on askel oikeaan suuntaan.

Haluaisin myös sanoa jäsen Romeva i Ruedalle ja jäsen Figueiredolle, että heidän ei tarvitse olla huolissaan äitiysturvasta; mitä he haluavat, taataan johdanto-osan 17 a kappaleessa. Kehotan lukemaan sen; en voi ajan puolesta lukea sitä tässä. Siihen on tehty vain yksi tarkistus. Jos meidän olisi äänestettävä siitä, direktiiviä ei olisi mahdollista hyväksyä Espanjan puheenjohtajakauden aikana, vaan hukkaisimme kuukausia ellemme vuosia aivan turhaan, koska – haluaisin vakuuttaa laatijoille – se, mitä he ehdottavat tarkistuksessaan, on ehdotettu eri sanamuodoin tarkistuksessa 4, joka hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä ja jonka neuvosto hyväksyi kokonaisuudessaan. Olen siksi sitä mieltä, että nämä jäsenet voisivat hyvällä omallatunnolla äänestää muita tarkistuksia.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 18. toukokuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua koskevan direktiivin pyrkimyksenä on yhdistää tätä koskeva Euroopan unionin

lainsäädäntö ja korvata useat direktiivit, jotka käsittelevät vain jotain tämän politiikan alan osa-aluetta. Itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien ja työsuhteessa olevien työntekijöiden sosiaaliset olosuhteet vaihtelevat suuresti jäsenvaltioissa, ja sosiaaliturva pitkän tai pysyvän työttömyyden tai työkyvyttömyyden sattuessa puuttuu käytännössä kokonaan joissakin valtioissa. Itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivilla ei usein ole sairausvakuutusta. He työskentelevät myös ollessaan sairaina, koska se on taloudellisesti kannattavampaa. Naiset palaavat työhön pian synnytettyään pitämättä äitiyslomaa. Avustavilla puolisoilla ei ole omia sosiaaliturvajärjestelyjä. Itsenäiset ammatinharjoittajat ovat tärkeä ryhmä kansantalouden toiminnan kannalta ja heillä on korvaamaton rooli yhteiskunnassa. Nämä ihmiset varmistavat oman ja perheidensä toimeentulon, maksavat veroja valtion kassaan sekä sosiaaliturva- ja sairausvakuutusmaksuja. Valtio ei tue heidän toimeentuloaan. Heidän roolinsa on korvaamaton erityisesti alueilla, joilla eri syistä on puutetta niin kutsuttujen suurten työllistäjien tarjoamista työpaikoista, ja myös maataloudessa. Siksi on välttämätöntä yhdenmukaistaa vähimmäisstandardit, joilla voidaan taata itsenäisille ammatinharjoittajille tasa-arvoinen, työsuhteessa oleviin työntekijöihin verrattavissa oleva asema, ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville miehille ja naisille tasa-arvo. Tavoitteena tulisi olla parempi äitiysturva, äitiysloman tunnustaminen perheenjäsenten hoitotarkoituksiin ja avustavien puolisoitten tekemän työn tunnustaminen.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Ehdotus, josta keskustelemme tällä viikolla, ei ole tekninen ehdotus. Siinä on kyse oikeudenmukaisuudesta ja maalaisjärjestä – kahdella tapaa. Paitsi moraalisesti, myös taloudellisesti on selvää, että meidän on taattava sosiaaliturva ja äitiysedut raskaana oleville, itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville naisille sekä itsenäisten ammatinharjoittajien raskaana oleville aviopuolisoille tai elinkumppaneille. Emme voi syrjiä näitä naisia, jotka valitsevat tällaisen työn, erityisesti, koska olemme kaikki samaa mieltä siitä, että meidän on rohkaistava useampia naisia liittymään liike-elämään. Yrittäessämme löytää tietä ulos kriisistä, rohkaissamme luomaan työtä, itsenäisten ammatinharjoittajien työ mukaan lukien. Siksi meidän on myös varmistettava, että naisten itsenäiselle ammatinharjoittamiselle on kannusteita. Toisekseen emme voi syrjiä näiden perheiden vastasyntyneitä lapsia. Emme voi sallia, että perinteisessä työsuhteessa olevien vanhempien lapsilla on oikeus vanhempia hoivaan ensimmäisinä elinviikkoinaan (sen vaarantamatta perheen toimeentuloa), kun taas itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien vanhempien lapsilla tätä oikeutta ei ole.

16. Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suositus toiseen käsittelyyn neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu toisinto) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (RO) EU sitoutui vuonna 2008 siihen, että energiankulutusta vähennetään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja että 20 prosenttia kulutetusta energiasta on peräisin uusiutuvista lähteistä. Osana Eurooppa-neuvoston 25. ja 26. maaliskuuta 2010 pidettyä kokousta Euroopan unionin johtajat asettivat yhteiseksi tavoitteeksi lisätä energiatehokkuutta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Rakennusalan osuus energiankulutuksesta on 40 prosenttia ja kokonaispäästöistä 35 prosenttia. Rakennusten energiatehokkuuden parantamisella on suuri vaikutus Euroopan kansalaisten elämään. Kaikkialla EU:ssa perheet käyttävät keskimäärin 33 prosenttia tuloistaan veteen, sähköön, kaasuun ja kunnossapitoon. Itse asiassa hyvin pienituloisten perheiden tapauksessa luku voi olla jopa 54 prosenttia. Investoinneista energiatehokkuuden parantamiseen ei seuraa pelkästään pienempiä energialaskuja, vaan sillä luodaan myös 2,7 miljoonaa uutta työpaikkaa EU:hun vuoteen 2030 mennessä.

Komissio esitti marraskuussa 2008 lainsäädäntöehdotuksen rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin 2002/91/EY uudelleenlaatimiseksi. Euroopan parlamentti vahvisti kantansa yhteispäätösmenettelyn ensimmäisessä käsittelyssä huhtikuussa 2009 ylivoimaisella ääntenenemmistöllä. Tämän jälkeen parlamentti ja neuvosto kävivät Ruotsin Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajakaudella tiiviitä neuvotteluja. Poliittiseen yhteisymmärrykseen lainsäädäntöehdotuksen teknisistä näkökohdista päästiin marraskuussa 2009.

Yhteisymmärrys koski seuraavia pääkohtia.

Direktiiviin lisättiin erillinen artikla sekä useita johdanto-osan kappaleita ja säännöksiä rahoituskysymyksistä. Komission on määritettävä käytettävissä olevat rahoitus- ja verotusvälineet ja esitettävä uudet ehdotukset 30. kesäkuuta 2011 mennessä. Säännöksiä myös täydennetään komission lausunnolla.

Kaikkien uusien rakennusten on oltava lähes nollaenergiarakennuksia 31. joulukuuta 2020 mennessä, ja suurimman osan energiasta on myös tultava uusiutuvista lähteistä. Julkisen sektorin osalta määräaika päättyy kahta vuotta aiemmin. Lähes nollaenergiarakennusten osalta jäsenvaltioiden on asetettava selkeät tavoitteet ja laadittava toimintasuunnitelmia, jotka käsittävät myös tukitoimenpiteet.

Kun rakennuksiin tehdään laajamittaisia korjauksia, rakennuksen tai sen korjatun osan energiatehokkuuden on täytettävä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ja vähimmäisvaatimuksia on sovellettava myös rakennuksen teknisiin järjestelmiin ja rakennuksen osiin, joilla on merkittävä vaikutus rakennuksen vaipan energiatehokkuuteen.

Myös todistuksista lisättiin uusia säännöksiä. Todistuksen yhteydessä on annettava vähimmäistietoja muun muassa rahoitusmahdollisuuksista. Energiatehokkuustodistusten antamista ja laatimista koskevia säännöksiä lisättiin.

Myynti- tai vuokrailmoituksissa on mainittava rakennuksen tai rakennuksen osan energiatehokkuustodistuksessa annettu energiatehokkuusindikaattori.

Asiantuntijoiden valtuutuksia, koulutusta sekä omistajille ja vuokralaisille tiedottamista koskevia tietoja lisätään ja avoimuutta parannetaan.

Paikallisia viranomaisia on kuultava, ja viranomaisten on tarjottava tukea suositusten täytäntöönpanossa, antamalla uusia säännöksiä paikallisille suunnittelijoille ja arkkitehteille annettavasta ohjauksesta sen varmistamiseksi, että rakennusten energiatehokkuus otetaan huomioon.

On otettu käyttöön älykkäitä mittareita ja aktiivisia ohjausjärjestelmiä, kuten automaatio-, valvonta- ja seurantajärjestelmiä, joiden tavoitteena on energian säästäminen.

Yhteistä menetelmää ei ole, mutta komissio vahvistaa viimeistään 30. kesäkuuta 2011 vertailumenetelmäkehityksen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. Direktiiviä tarkastellaan 1. tammikuuta 2017 mennessä. Neuvoston yhteinen kanta perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä marraskuussa 2009 allekirjoitettuun sopimukseen. Tämän vuoksi suosittelen sen hyväksymistä.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Günther Oettinger, *komission jäsen*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, politiikassa saa harvoin mahdollisuuden esittää ehdotuksia ja toimenpiteitä molempia osapuolia hyödyttävänä tilanteena. Tänä meillä on juuri tällainen mahdollisuus. Se on rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin uudelleenlaaditun toisinnon tuleva hyväksyminen.

EU:ssa rakennusten osuus energiankulutuksesta on 40 prosenttia ja hiilidioksidipäästöistä 36 prosenttia. Taloudellisten toimenpiteiden täytäntöönpano asumisen energiankulutuksen vähentämiseksi voi olla merkittävä panos kasvihuonekaasujen vähentämisen ja energiansäästöjen osalta asettamiemme tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä. Samalla vahvistamme energiavarmuuttamme ja saamme aikaan kasvua ja uusia työpaikkoja rakennusteollisuudessa. Rakennusten energiatehokkuutta koskevalla uudelleen laaditulla direktiivillä myös rohkaistaan korottamaan rakennusalan energiatehokkuutta koskevien kansallisten säännösten standardeja, ja sillä autetaan kuluttajia laskemaan yleishyödyllisten palvelujen laskuja. Energiatehokkuus on halvin tapa torjua ilmastonmuutosta.

Haluan korostaa kolmea tekijää uudelleen laaditussa direktiivissä, jotka mielestämme merkitsevät huomattavaa edistystä nykytilanteeseen verrattuna.

Ensinnäkin uusia rakennuksia ja kunnostuksia koskevat kansalliset vaatimukset tuottavat huomattavasti enemmän energiaa säästäviä rakennuksia. Direktiivi kattaa myös pienet rakennukset, joiden käyttöala on alle 1 000 m², sekä vähäiset energiaa koskevat kunnostukset ja myös boilerien ja ikkunoiden vaihdon.

Toiseksi uudelleen laadittu versio merkitsee sitä, että kansalaiset saavat parempaa tietoa. Omistajat ja vuokralaiset saavat oikeaa tietoa, joka käsittää erityiset yksityiskohtaiset tiedot rakennuksen energiankulutuksesta ja mahdollisista energiansäästöistä. Tämän on toimittava markkinoille kannustimena matalaenergiatalojen toteuttamiseen ja laajojen kunnostustöiden tekemiseen.

Kolmanneksi kaikkien uusien rakennusten on vuonna 2020 noudatettava hyvin tiukkoja lähes nollaenergiastandardeja. Lisäksi jäsenvaltioiden on laadittava kansallisia toimintasuunnitelmia nykyisten rakennusten standardien nostamisesta lähemmäs lähes nollaenergiatasoa.

Kaikista näistä syistä uusi direktiivi on Euroopan energiapolitiikan kannalta menestyksenkäs saavutus. Haluan kiittää Euroopan parlamentin jäseniä sekä teitä, jäsen Țicău, hyvästä yhteistyöstänne viime kuukausien aikana sekä direktiivin poikkeuksellisen nopeasta hyväksymisestä.

Olette jo korostaneet, että uudelleen laaditun direktiivin energiansäästöpotentiaali on mahdollista toteuttaa täysimääräisesti vain, jos se saatetaan tehokkaasti ja nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja jos käytettävissä on myös tukivälineitä. Tämän aikaansaamiseksi meidän on hyödynnettävä entistä paremmin nykyisiä rahoitusvälineitä, kuten Euroopan aluekehitysrahastoa, jonka määrärahoista neljä prosenttia voidaan käyttää energiatehokkuustoimenpiteisiin. Tämä on mahdollisuus, jota jäsenvaltiot eivät juuri ole hyödyntäneet tähän mennessä.

Lisäksi haluamme tarjota jäsenvaltioille rahoitusapua niiden pyrkimyksissä muuttaa rakennuskantaa. Kuten teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa on aiemmin ilmoitettu, valmistelemme vähintään 150 miljoonan käyttämättä jääneiden varojen uudelleensuuntaamista talouden elvytysuunnitelmasta uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden alan hankkeisiin.

Olen varma siitä, että parlamentin tänään osoittama tuki on merkittävä askel. Kiitän teitä kaikkia hyvästä yhteistyöstä.

Paul Rübigen, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Silvia-Adriana Țicău, haluan esittää onniteluni tämän mietinnön johdosta. Uskon, että tämä on suuri askel oikeaan suuntaan. Euroopassa on yli 160 miljoonaa rakennusta, ja nämä rakennukset on kunnostettava ottaen huomioon niiden lämmöneristystehokkuus energiankulutuksen minimoimiseksi ja näin energian kokonaiskulutuksen pienentämiseksi vastaavasti.

Neljä prosenttia energiasta käytetään rakennusten lämmittämiseen ja jäähdyttämiseen. Toivomme kunnostustoimenpiteiden mahdollistavan viiden prosentin vähennystavoitteemme saavuttamisen energian kokonaiskulutuksessa vuoteen 2020 mennessä. Olemme kuitenkin huolissamme myös uusien työpaikkojen syntymisestä. Tarvitsemme epäilemättä uusia koulutusjärjestelmiä elinkeinonharjoittajille, jotka sekä kunnostavat nykyisiä rakennuksia että rakentavat uusia. Tarvitsemme pieniä ja keskisuuria tälle segmentille erikoistuvia yrityksiä, ja meidän on tehtävä niille mahdolliseksi saada tästä voittoa ja maksaa korkeampia nettopalkkoja. Minusta tämä on paras tapa selviytyä kriisistä, sillä sen lisäksi, että se tietenkin luo uusia verotuloja, fossiilisten polttoaineiden tuottamaa energiaa korvataan uusiutuvalla energialla – ja näin vähennetään fossiilisten polttoaineiden kulutusta.

Katson, että fossiilisten polttoaineiden korvaaminen kulutuksessa ja tuotannossa on oikea tapa edetä, ja luonnollisesti sen seurauksena myös kotitalouksien menot pienenevät huomattavasti. Uskon myös, että nämä investoinnit ovat kannattavia ja ettei meidän pidä jatkaa viime vuosikymmenten kulutustasoilla. Meidän on käytettävä tätä mahdollisuutta investointien käynnistämiseen uudestaan. Erityisesti kriisiaikana investoinnit ovat tärkeitä, jotta selviydyimme kriisistä – ja selviydyimme siitä mahdollisimman vähällä byrokratialla.

Zigmantas Balčytis, *S&D-ryhmän puolesta*. – (LT) Ensinnäkin haluan onnitella kollegaani Silvia Țicăuta siitä valtavasta työstä, jota hän on tehnyt laatiessaan tätä hyvin tärkeää mietintöä. Minusta neuvoston kanssa aikaansaatu sopimus on hyvin kunnianhimoinen ja edustaa uutta laadullista harppausta koko alalla. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää, että jäsenvaltiot nyt panevat direktiivin täytäntöön asianmukaisesti ja ajallaan. Rakennusten energiankulutuksella on erityisen suuri merkitys energian sisämarkkinoilla yleensä. Euroopan unionissa rakennusala on yksi aloista, joilla on eniten mahdollisuuksia energiansäästöihin. Tämä koskee erityisesti Euroopan unionin uusia jäsenvaltioita, sillä näissä valtioissa on eniten vanhoja ja energiaa tuhlaavia asuinrakennuksia, ja niiden hyvin pienituloiset asukkaat joutuvat maksamaan eniten kunnallisista palveluista. Siirtyminen kohti lähes nollatason energiakustannuksia rakennuksissa merkitsee sitä, että kynnystä nostetaan rakentajien osalta jopa korkeammalle kuin tähän mennessä on suunniteltu keskusteltaessa passiivisista talotekniikoista. Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, toistan vielä, että tämä on hyvin tärkeää ja hyvin kunnianhimoista, ja toivottavasti se toteutuu käytännössä.

Fiona Hall, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan onnitella jäsen Silvia-Adriana Țicăuta, joka omistautui työlle tämän asian osalta. Olemme suuresti myöhässä, sillä Lissabonin sopimuksen edellyttämät oikeudelliset mukautukset veivät aikaa, ja tämä merkitsee sitä, että hiilidioksidipäästöt ovat olleet paljon suurempia kuin mitä ne olisivat olleet, jos olisimme kyenneet tähän aiemmin.

Tämän pitkän kehittäjäajan aikana on helppoa unohtaa, että joitakin tämän uudelleenlaaditun toisinnon seikkoja pidettiin itse asiassa hyvin radikaaleina, kun ne esitettiin ensimmäistä kertaa. Tällaisia seikkoja olivat erityisesti alun perin parlamentin energiatehokkuuden toimintasuunnitelmaa koskevassa mietinnössään esittämä tuhannen neliön kynnysen laskeminen sekä lähes nollaenergiarakennusten toteuttaminen vuoteen 2021 mennessä. Valitettavasti tämä uusien rakennuksien koskeva uusi vaatimus ei auta meitä 20-20-20-tavoitteen saavuttamisessa, varsinkin kun ymmärrämme yhä selvemmin, että meidän on pyrittävä vähintään 30 prosentin vähennykseen kasvihuonekaasupäästöissä. Jotta toimilla olisi mitään vaikutusta ilmastomuutosta koskevien tavoitteidemme saavuttamisessa, meidän on keskityttävä nykyisiin rakennuksiin ja niitä koskeviin energiatehokkuusvaatimuksiin.

Haluan ehdottaa kolmea keskeistä toimea, jotka meidän on toteutettava, jos aiomme hyödyntää nykyisten rakennusten energiansäästöpotentiaalia.

Ensinnäkin on hyvin tärkeää, että komissio esittää vankkaa kustannusoptimaalista kunnostusmenettelyä. Aikataulu on varsin tiukka, mutta niin sen pitääkin, koska niin paljon aikaa on jo hukattu, eikä kustannusoptimaalista menettelyä saada ennen vuotta 2014.

Toiseksi jäsenvaltioiden on harkittava kansallisten vuotuisten tavoitteiden asettamista nykyisen rakennuskannan tietyn prosentuaalisen osan kunnostamiselle. Jos meillä olisi sitova eurooppalainen energiatehokkuustavoite, olen varma, että jäsenvaltiot toteuttaisivat tällaisia toimia hyvin nopeasti, sillä ne ymmärtäisivät, että yksi helpoimmista tavoista saavuttaa energiatehokkuustavoite on kunnostaa järjestelmällisesti nykyisiä rakennuksia.

Kolmanneksi kaikkein tärkeintä on, että jäsenvaltioiden on saatava aikaan näkyvää rahoitusta energiatehokkuuden parantamiselle, ja kaikesta esittelijän työstä ja varjoesittelijöiden ponnisteluista huolimatta emme päässeet tässä uudelleenlaadinnassa niin pitkälle, kuin parlamentin kannalta olimme toivoneet. Tämän vuoksi on erityisen tärkeää, että saamme nyt energiatehokkuuteen osoitettua rahaa talouden elvytysohjelmaan, ja toivon, ettei komissio viivytele tätä koskevan ehdotuksensa kanssa.

Lopuksi, koska nykytilaa kuvaavassa asiakirjassa esitetään huomautuksia energiatehokkuuslainsäädännön heikosta täytäntöönpanosta aiemmin, kysyn komissiolta, voiko se varmistaa, että tämä direktiivi pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja ajallaan.

Claude Turmes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, onnittelen jäsen Ticačua ja koko varjoesittelijöiden tiimiä. Tästä direktiivistä ei olisi tullut menestystä ilman vahvaa Euroopan parlamenttia.

Kahden ja puolen minuuttini aikana puhun vähemmän itse direktiivistä ja enemmän siitä, mitä tulevaisuudessa on tehtävä direktiivin heikkouksista selviämiseksi erityisesti nykyisen rakennuskannan osalta. Mikä olisi asianmukaisempaa kriisiaikana, kuin parantaa tapaa, joilla Euroopan resursseja hyödynnetään, ja lisätä energian tuottavuutta? Me todella tarvitsemme nyt komissiolta eurooppalaisen rakennusaloitteen, jossa on neljä keskeistä pilaria.

Ensinnäkin kansallisia hallituksia on autettava saattamaan direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Edellistä direktiiviä ei saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Arvoisa komission jäsen Oettinger, teillä on pääosastollanne yksi kokoaikainen virkamies, ja hänkin lähtee heinäkuussa. Kuinka aiotte varmistaa – muun muassa henkilöstön osalta – että direktiivi saatetaan oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä?

Toiseksi, kuten mainitsitte, on kyse rahoitusmalleista. Mitä komissiossa voidaan tehdä sen tavan parantamiseksi, jolla Euroopan aluekehitysrahaston varoja käytetään rakennuksiin? Voisitteko kenties esittää meille yksityiskohtaisia tietoja mainitsemistanne Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta yli jääneistä varoista?

Kolmanneksi tarvitsemme entistä suurempaa työvoiman tuottavuutta rakennusalaalla, ja tätä varten tarvitaan lisää koulutusta. Paremmiin koulutetut työntekijät lisäävät tuottavuutta, mutta luonnollisesti herää myös kysymyksiä nykyisten työ- ja palkkaehtojen noudattamisesta Euroopan rakennusalaalla. Tämän vuoksi tarvitaan myös komission aloite Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta rakennusteollisuuden ja ammattiliittojen välillä.

Lopuksi myös tutkimuksen ja kehittämisen alalla on kiireesti lisättävä huomiota rakennuksiin, nollatason nettomääräisen energiankulutuksen tai lähes nollaenergiarakennusten rakentamiseen sekä – mikä kaikkein tärkeintä – uusiin tapoihin järjestää rakennusten kunnostaminen. Pystymme rakentamaan tai kunnostamaan entistä halvemmalla vain, jos koko kunnostusprosessi suunnitellaan entistä paremmin. Tämä on toinen ala,

jolla Euroopan tutkimusvaroja voidaan käyttää tarjoamaan todellista ja merkittävää apua niin kansallisille hallituksille kuin rakennusteollisuudelle.

Vicky Ford, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää jäsen Țicău ja muita esittelijöitä tavasta, jolla direktiivistä on neuvoteltu. Siihen on suhtauduttu lämmöllä ryhmien kesken, ja on hyvin rohkaisevaa kuulla, että keskustelu seuraavista vaiheista on jo käynnistynyt.

Olen tyytyväinen mietintöön. Kuten monet ovat jo maininneet, rakennukset kuluttavat 40 prosenttia energiastamme. Tarvitsemme kestävämpää asumista, ei pelkästään hiilihaasteen vuoksi, vaan myös niiden huolien vuoksi, joita meillä kaikilla on energian nousevista hinnoista ja energiavarmuudesta.

Jotkut jäsenvaltiot ovat jo nyt paljon kunnianhimoisempia kansallisissa energiatehokkuutta koskeissa lainsäädännöissään, ja toivon tämän direktiivin rohkaisevan muitakin seuraamaan esimerkkiä. Energiatehokkuustodistukset auttavat lisäämään tietoisuutta siitä, kuinka energiaa voidaan säästää ja kustannuksia karsia, ja uusien rakennusten ja hiljattain kunnostettujen rakennusten älykkäillä mittareilla varustamisen rohkaiseminen antaa kuluttajille enemmän valtaa tehdä energiaan liittyviä päätöksiään. Tämä on hyvää edistystä.

Tämä uudelleenlaadittu versio syntyi, koska alkuperäinen direktiivi pantiin heikosti täytäntöön. Vastedes parlamentin ja komission on aina seurattava sitä, kuinka jäsenvaltiot panevat tätä direktiiviä täytäntöön. Komission on autettava siinä: pyydän teitä helpottamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden kesken sekä varmistamaan, että energiatehokkuuden vähimmäisstandardit ovat yhteensopivia, vaikka niissä otettaisiinkin huomioon alueelliset erot.

Me kaikki tiedämme, että energiansäästöhaasteeseen vastataksemme on tärkeää, että niin julkisen kuin yksityisenkin sektorin kuluttajat tunnustavat ja havaitsevat ne edut, joita suoralla sitoutumisella energiasäästöaloitteisiin voi olla niin ympäristön kuin taloudenkin kannalta, mutta haluan varoittaa teitä, koska kotimaassani on havaittu esimerkki direktiivin kullalla silottamisesta, erityisesti mitä tulee julkisten rakennusten energiatehokkuustodistuksia koskeviin vaatimuksiin, ja joissakin tapauksissa tämä on lisännyt byrokratiakustannuksia energiasäästöjen jäädessä vähäisiksi. Valitettavasti tämä on johtanut julkisen tuen menetykseen.

Lopuksi haluan todeta, että kaikkien niiden, jotka pelkäävät EU:n nyt kohtaavan identiteettikriisin, on suhtauduttava vakavasti tähän mietintöön. Tavoite ja vakaumus ovat olleet yhtenäisiä minun asiaan paneutumiseni alusta alkaen – ja tiedän sen vievän vuosia taaksepäin siitä, kun viime kesänä tulin tähän parlamenttiin. Ottakaamme opiksi, että EU on vahvimmillaan silloin, kun keskitymme keskeisille aloille, joilla on saatavissa lisäarvoa yhteistyöllä yhteisten etujen eteen.

Marisa Matias, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, minäkin haluan aluksi kiittää jäsen Țicău kaikesta kovasta työstä ja omistautumisesta, jota hän on osoittanut tällä merkittävällä mietinnöllä, sekä työstä, jota hän on tehnyt parantaakseen rakennusten energiatehokkuutta ja tukeakseen entistä kestävämpää Eurooppaa. Kuten tiedämme, energiankäyttö ylittää Euroopan unionissa reilusti hyväksyttävän tason, ja tämän vuoksi on niin tärkeää edistää tällaisia ehdotuksia.

Meidän on korkea aika saada eurooppalaisesti kunnianhimoinen politiikka ja lisätoimenpiteitä tätä kunnianhimoista politiikkaa varten, varsinkin nyt kokemamme kriisitilanteen aikaan. Rakennusalan katsotaan olevan yksi aloista tai markkinoista, joilla on suurimmat mahdollisuudet energiansäästöön ja muihin asioihin, joten se on erinomainen ala julkisen politiikan tukemiseen. Haluan lopettaa tähän, arvoisa puhemies.

Tämän vuoksi toivomme voivamme hyödyntää tarjoutuvaa mahdollisuutta parantaa rakennusten energiatehokkuutta sekä mahdollisuutta luoda miljoonia työpaikkoja seuraavina vuosina. Ei myöskään ole kysymys pelkästään uusista rakennuksista, vaan myös rappeutuneiden ja ränsistyneiden nykyisten rakennusten kunnostamisesta.

Tarttukaamme siis mahdollisuuteen käyttää tätä lainsäädäntöä merkittävä panoksena Euroopan talouden elvyttämiseksi. Meidän on alettava hyödyntää investointeja, jotka voivat olla ja joiden on oltava strategisia, kriisistä toipumiseksi. Toivokaamme myös investointeja komissiolta ja että jäsenvaltiot osaavat hyödyntää niitä mahdollisimman hyvin.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Ensinnäkin haluan ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että Euroopan unioni on havainnut merkittävien energiasäästöjen potentiaalin tavassa, jolla rakennuksia ylläpidetään. Energiansäästöjä voidaan saavuttaa suhteellisen nopeasti ja tehokkaasti parantamalla rakennusten lämmöneristyskykyä, myös vanhempien rakennusten lisälämmityksen osalta.

Rakennusten lämmittämiseen liittyvä lämmön karkaaminen ei kuitenkaan ole rakennusten ainoaa energiahukkaa. Energiakulutuksen kannalta veden lämmittäminen peseytymistä varten ja suljettujen paikkojen ilmastointi ovat merkittävä seikka kehittyneissä yhteiskunnissa. Näillä aloilla energiansäästömenetelmät ovat kuitenkin vaikeampia ja monimutkaisempia. Niihin liittyy edelleen melko monimutkaisten ja korkeatasoisten järjestelmien tehokkuuden parantaminen energiasääntelyn ja -vaihdon turvaamiseksi rakennusten sisällä.

Koska yhdentämisen näkökulmasta suurin osa rakennuksista on ainutlaatuisia kokonaisuuksia, jokaisen rakennuksen sisäinen energijärjestelmä on myös suunniteltava asianmukaisesti ja toteutettava enemmän tai vähemmän yksittäisellä tasolla kyseisen työpaikan tai kotitalouden osalta. Tavoitteisiimme on tämän vuoksi sisällyttävä merkittävä vaatimusten laajentaminen monimutkaisten ja vaikean tekniikan ja suunnittelutyön osalta, joilla pyritään määrittämään älykkäitä energiaratkaisuja yksittäisiä rakennuksia varten.

Arvoisa komission jäsen, meidän on tämän vuoksi myös etsittävä tapoja rohkaista tällä alalla työskenteleviä kouluttautumaan paremmin. Itse olen iloinen, jos tämän direktiivin tavoitteet onnistutaa panemaan täytäntöön. Katson kuitenkin, että se on joillakin aloilla vaikeaa.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, rakennusala vastaa 40 prosentista EU:n energiankulutuksesta ja 35 prosentista sen päästöistä. Tämän lainsäädännön mukaan uusien rakennusten on vuoteen 2020 mennessä oltava lähes nollaenergiarakennuksia ja kunnostettujen vanhojen rakennusten on täytettävä energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset.

Lainsäädännöllä esitetään siis osaltaan Euroopan energiariippuvuuden vähentämistä, hiilidioksidipäästöjen vähentämistä, sisäisen ja ulkoisen ilmanlaadun parantamista sekä hyvinvointia kaupungeissa. Kannustimet rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen merkitsevät myös mahdollisuutta kaupunkiemme uuteen luokitteluun, matkailun edistämiseen, työpaikkojen luomiseen sekä kestäväan talouskasvuun EU:ssa.

Uudelleen luokittelu edellyttää kuitenkin lisää julkisia ja yksityisiä investointeja. Keskustelemme suorista julkisista investoinneista, joilla on välitön vaikutus työpaikkojen luomiseen sekä pienten ja keskisuurten yritysten osallistamiseen. Kaupunkiemme uudelleen luokittelemista koskeva ohjelma on turvallinen, ja soveltuu hyvin talouden elvyttämiseen.

Kehotan tämän vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään rakennerahastoja rakennusten uudelleen luokitteluun ympäristön ja energian kannalta, jolloin rahoitus toimii katalysaattorina myös yksityiselle rahoitukselle. Kehotan niitä myös tekemään yhteistyötä asianmukaisen rahoitusmallin löytämiseksi nykyisten rakennusten kunnostamiselle.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Jäsen Țicău mietintö on yksi merkittävimmistä energia- ja ilmastopoliittisista välineistä, joita olemme viime vuosina hyväksyneet. Haluan kiittää kaikkia, jotka osallistuivat mietinnön laatimiseen, mutta erityisesti esittelijä Țicăuta. En toista sitä, mitä on jo sanottu, mutta keskityn kahteen seikkaan.

Ensinnäkin direktiivillä tarjotaan yrittäjille paljon liiketoimintamahdollisuuksia. Rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen tarvittavan uuden teknologian lisäksi myös ympäristöystävällisten rakennusmateriaalien, rakennusalan materiaalikulutuksen ja jätteen vähentämisen, rakennusjätteen kierrättämisen ja älykkäiden talojen kehittämisen kysyntä kasvaa tulevaisuudessa. Eurooppalaisten yrittäjien onkin yhteistyössä Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden kanssa nyt investoitava teknologiaan, jolla vähennetään rakennusten merkittäviä ympäristövaikutuksia, sillä tällä hetkellä rakennukset kuluttavat noin 40 prosenttia Euroopan unionin energiasta ja aiheuttavat 38 prosenttia Euroopan unionin hiilidioksidipäästöistä. Tämän lisäksi rakennusala on Euroopan unionin talouden eniten resursseja käyttävä sektori.

Toiseksi direktiivissä vastataan vain osittain kysymykseen siitä, kuka tämän kaiken maksaa. Direktiivi sisältää esimerkiksi ehdotuksia, joiden mukaan Euroopan komission olisi ohjattava enemmän Euroopan unionin rakennerahastojen varoja rakennusten energiatehokkuuden rahoittamiseen. Pidän hyvin tärkeänä, että nykyisiä rahoitusnäkyviä tarkistettaessa tartutaan mahdollisuuteen ja löydetään varat rakennusten energiatehokkuuden rahoittamisen lisäämiseksi. Energiansäästö on halvin tapa tuottaa energiaa, joten käyttäkäämme sitä.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen tyytyväinen tämän direktiivin edustamaan myönteiseen edistymiseen ilmastomuutoksen torjumisen kiireisen tarpeen osalta.

Vuosi 2010 on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi. EPEE (European Partnership for Energy and the Environment) arvioi, että 50–125 miljoonaa eurooppalaista kärsii energiaköyhyydestä. Tämä uusi lainsäädäntö kuitenkin koskee vain uusia rakennuksia ja vaikuttaa vain 2,7 miljoonaan uuteen kotiin vuosittain, vaikka Euroopan unionissa on 200 miljoonaa vanhaa kotia. Itse asiassa vähintään 150 miljoonaa kotia on kunnostettava vuoteen 2050 mennessä kerroin 4:n saavuttamiseksi.

Arvoisa komission jäsen, Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) on vuodesta 2007 alkaen osoitettu neljä prosenttia rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen, mutta sitä on käytetty hyvin vähän. Kuinka siis aiotte painostaa jäsenvaltioita todella käyttämään näitä varoja, sillä jos ne jäävät käyttämättä, ne todennäköisesti poistetaan vuonna 2013, vaikka osaa niistä olisi itse asiassa lisättävä?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Kuten monet teistä ovat jo maininneet, energiansäästö on kaikkein taloudellisin tapa varmistaa energiavarmuus ja rajoittaa hiilidioksidipäästöjä. Minäkin haluan kiittää kaikkia kollegoja, ennen kaikkea esittelijää ja muita parlamentin jäseniä, tästä direktiivin onnistuneesta tarkistamisesta. Tällä alalla, rakennusosalalla, on paljon hyödyntämätöntä potentiaalia, eikä pelkästään energiansäästön osalta vaan myös uusien työpaikkojen luomisen ja uusien teknologioiden käyttöönoton aloilla. Esimerkiksi kotimaassani Liettuassa yli 80 prosenttia rakennuksista on rakennettu yli 20 vuotta sitten, ja ne ovat hyvin epätaloudellisia. Tämän vuoksi rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin tarkistaminen on hyvin ajankohtaista ja tärkeää nykyisenä kriisiaikana. Neuvostossa saavutettu yhteisymmärrys uuden direktiivin sanamuodoista on hyvin tasapainoinen ja heijastaa täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta. Direktiivissä säädetään rakennusten vähimmäisvaatimuksista, niin uusien kuin kunnostettujen, ja sillä luodaan sopivat edellytykset energiavarojen kulutuksen optimoimiseksi sekä asukkaiden ja valtioiden rahan säästämiseksi. Samalla energiatehokkuustodistuksia koskevien sääntöjen tiukentaminen ja tietojen tarjoaminen rohkaisevat asukkaita muuttamaan kulutustottumuksiaan. Arvoisa puhemies, vaikka tämä on todettu jo useaan kertaan, haluan silti korostaa, että direktiivin menestys riippuu jäsenvaltioiden nopeasta täytäntöönpanosta. Tämän vuoksi on säädettävä tehokkaista rahoitustukitoimenpiteistä niin jäsenvaltioiden kuin EU:n tasolla. Energiatehokkuudesta, yhdestä Euroopan unionin painopistealoista, on tultava ensisijainen poliittinen tavoite kaikissa jäsenvaltioissa.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Rakennusten energiatehokkuutta koskevalla direktiivillä on välitön vaikutus rakennusalan uuden tyyppisiin investointeihin. Investoinneilla uusiin teknologioihin, joilla pyritään vähentämään energiankulutusta, on merkittävä vaikutus kansallisiin ja alueellisiin työmarkkinoihin ja niillä parannetaan Euroopan unionin energiavarmuutta.

Tarvitaan rahoitusvälineitä. Euroopan kansalaiset eivät voi yksin vastata energiajärjestelmien nykyaikaistamisen kustannuksista. Euroopan aluekehitysrahastosta tähän osoitettavien varojen enimmäismäärä ei ole riittävä ja sitä on nostettava korkeimmalle mahdolliselle tasolle. Komission on tarjottava lisätukea perustamalla energiatehokkuusrahasto vuoteen 2014 mennessä. Se voisi perustua Euroopan unionin, Euroopan investointipankin ja jäsenvaltioiden yhteisrahoitukseen.

Kannustan Euroopan komissiota kehittämään edelleen älykkäitä kaupunkeja koskevaa aloitetta ja tarkastelemaan jäsenvaltioissa tällä hetkellä käytössä olevia mekanismeja parhaiden käytäntöjen sekä tietojen vaihdon ja teknisen tuen levittämiseksi Euroopan unionissa, jotta voidaan luoda uusia rahoitusvaroja rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Kiitän jäsen Țicăuta hänen mietinnöstään ja direktiivistä. Direktiivi ei kuitenkaan ole edes siihen käytetyn paperin arvoinen, jos siihen ei ole rahaa. Haluan kiinnittää komission jäsen Oettingerin huomion siihen, että rahoituslähteet on taattava talousarviossa vuoden 2013 jälkeiselle ajanjaksolle ja koheesiorahastossa. On selvää, että tarvitsemme Euroopan unionin rahoituslähteiden lisäksi myös jäsenvaltioiden varoja, yksityistä pääomaa ja väestön rahoitusosuuksia, toisin sanoen erityislaatuista yhteisrahoitusmallia. Jäsen Marinescu mainitsi jo, että meidän on tunnustettava joissain jäsenvaltioissa käyttöönotetut huippukäytännöt, joissa käytetään suoraa tukea, lainamahdollisuuksia tai muita menetelmiä. Unkarissa on kunnostettu 250 000 tornitaloasuntoa, sillä vanhojen asuntojen kunto uusissa jäsenvaltioissa, kuten virolainen ja latvialainen kollegani ovat jo maininneet, on erityisen surkea. Katson, että rakennusten kunnostusohjelmaa on jatkettava ja laajennettava kattamaan myös maaseutualueiden köyhien asukkaiden asunnot, kuten kollegani Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmästä myös totesi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minusta meidän on tulevassa keskustelussa pidettävä mielessä muutama seikka. Ensinnäkin asuinrakennusten energiansäästöpotentiaalista tulevina vuosina kiistellään. Se, mikä on helposti tehtävissä, on osittain jo tehty. Kunnostukset puolestaan – varsinkin suojeltujen rakennusten kunnostukset – voivat tulla hyvin kalliiksi. Ei ole juurikaan mieltä

kunnostaa rakennusta loistavan energiatehokkaaksi, jos se sitten jää tyhjäksi vuokrien noustua huimasti. Minusta meidän ei pidä edes ilmaston suojelemiseksi puuttua kansalaisten omistusoikeuksiin kunnostusten osalta. Talon rakentamisen yhteydessä ei pidä velvoittaa asentamaan aurinkopaneeleja, tekemään uutta kattoa, rakentamaan lämmitysjärjestelmän laajennusta tai korvaamaan sitä, kuten Marburgin mallissa.

Toinen seikka koskee nollaenergiataloja. Kuten tiedämme, kotitaloudet voivat tyydyttää sähköntarpeensa fotosähköllä vain, jos sähköverkko on saatavilla silloin, kun aurinkoa on vähemmän. Toisin sanoen sähköverkko-operaattorin kustannukset pysyvät samoina. Lämmön ja energian yhteistuotantolaitteet edellyttävät myös kalliita kaksinkertaisia rakenteita. Jopa optimaalisella virrankäytön hallinnalla monia kysymyksiä jää vastausta vaille, ja voi ilmetä dramaattisia hinnankorotuksia. Aivan toinen asia on, että useimmissa tapauksissa meillä ei vielä ole edellytetyjä älykkäitä laitteita.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön ja erityisesti kollegojeni erinomaisiin huomauksiin ja suosituksiin. On epäilemättä selvää, että suurin osa nyt olemassa olevista rakennuksista ja taloista on vielä pystyssä vuonna 2020 ja jopa vuonna 2050. Tämän vuoksi meidän on välittömästi keskityttävä näihin rakennuksiin ja taloihin.

Kotimaassani monet rakennusalan ja muiden alojen työntekijät ovat tällä hetkellä työttömiä. On kuitenkin tuhansittain tyhjiä taloja, joissa kukaan ei asu. Tämän vuoksi ei ole tarvetta rakentaa uusia taloja. Kuten kollegani jo ovat todenneet, meidän onkin keskityttävä nykyisiin rakennuksiin. Olen komission jäsenen kanssa samaa mieltä – jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä rakennerahastoja ja muita vastaavia, voidakseen tarttua työhön välittömästi. Se on hyvin tärkeää, ja minäkin suosittelen suunnitelman täytäntöönpanoa.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Haluaisin kiittää esittelijä Țicăuta tämän työstä mietinnön laadinnassa. Rakennusallalla on loistavat mahdollisuudet energiansäästöön. On tärkeää parantaa rakennusten energiatehokkuutta EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi. Energiatehokkuustodistuksia tarvitaan ensisijaisesti tarjoamaan ostajille tietoa talon energiatehokkuudesta.

Romania aikoi ottaa käyttöön energiatehokkuustodistukset kiinteistökaupoissa tästä vuodesta alkaen, mutta lainsäädäntöehdotuksen hyväksymistä koskevan päätöksen tekoa lykättiin. Suurimmat syyt tähän olivat energiatehokkuuden sertifiointista vastaavien henkilöiden riittämättömyys ja vanhojen talojen hinnannousun vaara. Hallituksen edustajien mukaan todistukset otetaan käyttöön Romaniassa viimeistään 1. tammikuuta 2011. Tavallisen kansalaisen kannalta suurin etu asuinrakennusten lämmitysjärjestelmien uusimisesta on ylläpitokustannusten pieneneminen. Aluekehitys- ja matkailuministeriö on osoittanut tähän tarkoitukseen 150 miljoonaa Romanian leuta tänä vuonna.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Rakennusten energiansäästöjen lisääminen – osittain tämän direktiivin ansiosta – on epäilemättä poliittisesti hyvin järkevää. Se on pieni osa kestävästä asumista koskevan vastuun mosaikissa, ja edistää osaltaan myös Euroopan poliittista riippumattomuutta kolmansien maiden energiavaroista. Kuten tekin, toivon meidän todella kykenevän vähentämään päästöjä kymmenessä vuodessa ja samaan aikaan hidastamaan yhä kasvavaa riippuvuuttamme kolmansien maiden energiavaroista, erityisesti öljystä ja kaasusta. Olen hyvin tyytyväinen tähän direktiiviin, joka tarjoaa uuden sysäyksen innovoinnille sekä uusien että myös vanhojen rakennusten lämmittämisen alalla. Rakennukset aiheuttavat jopa kolmanneksen kasvihuonekaasupäästöistä, joten tavoitteeseemme sisältyy luonnollisesti myös jäsenvaltioiden aktiivinen rahoitusapu. Kannatan myös kollega Marinescun ehdotusta erityisen rahaston perustamisesta. Rahastosta tietenkin tuettaisiin sekä kerrostalojen että kaikkien muidenkin EU:n rakennusten lämmittämistä.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, EU sitoutui vuonna 2008 vähentämään energiankulutustaan 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen – tavoitteena lähes nollaenergiarakennukset – ei pelkästään vähennä energiankulutusta. Direktiivi auttaa meitä myös selviytymään kriisistä. Sen toteuttaminen edellyttää asiantuntijoita, mikä merkitsee uusia työpaikkoja. Lisäksi sillä vähennetään Euroopan kansalaisten kotitalousmenoja pitkällä aikavälillä. Lopuksi haluan mainita nykyisen talokannan ja muiden rakennusten energiatilanteen sekä tarpeen korjata sitä merkittävästi.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, olemme yhtä mieltä rakennuskannan, nykyisten rakennusten kunnostamisen ja uusien rakennusten rakentamisen merkityksestä yhteisten energiansäästöä ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteidemme saavuttamisessa. Muilla aloilla, joita meidän on tarkasteltava – voimalat, energialähteiden yhdistelmä yleensä tai autoteollisuus – on vain vähän toimijoita, joita meidän on lähestyttävä: energiyhtiöt tai Euroopan 12–15 autoja valmistavaa yritystä. Tämä merkitsee, että niiden kumppanien määrä, jotka meidän on voitettava puolellemme, on hallittavissa.

Rakennusten alalla toimijoita on valtava määrä. Omistajat, vuokralaiset, käyttäjät, kunnallisviranomaiset kaupunkisuunnitteluihineen ja yleisine kaupunkialueiden kehittämisineen, alueellisen rakennuslainsäädännön laatisemista vastaavat – tavallisesti maakunnat tai valtiot. Lyhyesti sanottuna ei ole toista niin merkittävää alaa, jolla voimme saavuttaa energiaa ja ilmastoa koskevat prosentuaaliset tavoitteemme, kuin rakennusala, eikä millään muulla alalla ole niin montaa miljoonaa kumppania mukaan otettavaksi – sekä vertikaalisesti että horisontaalisesti. Tämän vuoksi direktiivi on merkittävä askel, mutta se ei epäilemättä ole viimeinen sana tässä asiassa.

Olen kiitollinen ehdotuksistanne ja puheenvuoroistanne, joita seurasimme tiiviisti. Voitte uskoa minua, kun sanon, että katson tämän direktiivin täytäntöönpanon olevan aivan yhtä tärkeää kuin sen laatumisen. Nyt direktiivi on paperilla. Sen arvo tulee sen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tähän meidän on saatava kaikki mukaan – jäsenvaltiot, mutta myös kunnallishallinnot sekä rakennuskannan omistajat ja käyttäjät.

Haluamme, että energiansäästötoimenpiteet pannaan täytäntöön sekä uusissa rakennuksissa että vanhojen kunnostuksissa. Esitämme tulevana viikkoina ehdotuksen siitä, kuinka 115 miljoonaa euroa tai enemmän voidaan täsmälleen käyttää lähitulevaisuudessa. Teemme ahkerasti työtä tämän valmistelemissa. Haluamme esittää ehdotuksen mahdollisimman myöhään, jotta tiedämme, onko käytettävissä enemmän kuin 115 miljoonaa euroa, mutta riittävän ajoissa varmistaaksemme sen, ettei varoja menetetä aikarajoitteiden vuoksi. Keskustelemme mielellämme heinäkuussa ja syyskuussa lisää uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevasta ohjelmasta asiasta kiinnostuneiden jäsenten kanssa.

Tällä hetkellä keskustelemme komission jäsen Hahnin kanssa siitä, kuinka alueellisia ohjelmia voitaisiin suunnata enemmän kohti energiatavoitteita kuluvalle rahoitusajanjaksolla – hän tukee ajatusta – ja kuinka voimme käyttää tulevia rahoitusohjelmia asettamaan etusijalle energian ja rakennukset seuraavalla rahoitusajanjaksolla. Tarvitsen tässä apuunne. Olemme jo pitkään valmistelleet seuraavaa rahoitusajanjaksoa. Te tunnette Euroopan unionin talousarvion merkittävimmät ohjelmat. Epäilen, että jäsenvaltiot eivät halua antaa meille enempää rahaa. Tänä kriisiaikana ja julkisen talouden vakauttamisen aikana oletan, että meidän on selviydyttävä sillä, mitä meillä jo on, tällä prosentuaalisella osuudella BKT:sta.

Tämän vuoksi on sitäkin tärkeämpää katsoa ensisijaiseksi energia, energia-alan tutkimus ja toimijoille suunnatut energiasäästöohjelmat sekä myös infrastruktuuri tämän täydentämiseksi. Valmistauduttaessa seuraavaan rahoitusajanjaksoon toivon voivani keskustella kanssanne siitä, kuinka voimme yhdistää paikalliset, alueelliset ja kansalliset rakennusten kunnostusohjelmat tavoitteisiimme, ja tarvittaessa myös yhteisön täydentävästä rahoitusohjelmasta. Kuten jo totesin, askel on merkittävä, muttei viimeinen. Tämän vuoksi olen kiitollinen ehdotuksistanne.

Olen varma, että te seuraatte toimiamme varmistaaksenne, että direktiivi voidaan panna menestyksekkäästi täytäntöön myös käytännössä. Kiitän kaikkia parlamentin jäseniä ja erityisesti johtavaa esittelijää. Korostan vielä, että tätä puitedirektiiviä seurataan mielenkiinnolla muilla maailman alueilla, kuten Kiinassa ja Yhdysvalloissa. Ainakin tässä asiassa Eurooppa on merkittävän harppauksen edellä muita maanosia.

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (RO) Aluksi haluan kiittää varjoesittelijöitä heidän antamastaan tuesta. Tämä on vasta sen prosessin alku, jolla pyritään lisäämään rakennusten energiatehokkuutta, prosessin, johon Euroopan parlamentti osallistuu pysyvänä ja kunnianhimoisena kumppanina ja jossa edellytetään myös avoimuutta delegoituja säädöksiä hyväksyttäessä. On totta, että olemme erottaneet selvästi toisistaan uudet ja nykyiset rakennukset ottaen huomioon niin valtiosta toiseen vaihtelevat omaisuuslajit kuin nykyisen rakennuskannan.

Katson, että jäsenvaltioiden ja komission on hyödynnettävä rahoitusnäkyvien väliarviointia, joka on määrä toteuttaa vuonna 2010, tarkistaakseen toimintaohjelmia ja osoittaakseen lisää varoja rakennusten energiatehokkuuteen. Jäsenvaltiot voivat käyttää neljä prosenttia EAKR:n määrärahoista ja tarvittaessa soveltaa alennettua alv-kantaa, mutta se ei voi olla vähemmän kuin viisi prosenttia rakennusten energiatehokkuuteen liittyvistä töistä.

Haluan korostaa, että kaikki rakennusten energiatehokkuuteen osoitetut varat siirtyvät työpaikkoihin ja paikallisesti, alueellisesti tai kansallisesti maksettaviin veroihin ja maksuihin, ottaen huomioon työn paikallisen luonteen. Vain lisäämällä EAKR:n rakennusten energiatehokkuuteen korvamerkittyjen neljän prosentin määrärahojen käyttöä ajanjaksolla 2010–2013 voimme myöhemmin pyytää tämän osuuden merkittävää korotusta rahoitusajanjaksolla 2014–2020. Minä ehdotan jotain kahdeksan ja 12 prosentin väliltä.

Lisäksi kehotan Euroopan komissiota sallimaan Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta käyttämättä jääneiden 115 miljoonan euron osoittamisen älykkäitä kaupunkoja koskevaan aloitteeseen. Katson, että energiatehokkuuden on oltava ensisijainen tavoitteemme erityisesti suunniteltaessa rahoitusajanjaksoa 2014–2020, ja että ohjelmia on kohdennettava maaseutualueille.

Euroopan parlamentti on myös pyytänyt ensimmäisessä käsittelyssä perustamaan erityisesti energiatehokkuutta varten tarkoitettua rahastoa, joka aloittaisi toimintansa vuonna 2014. Arvoisa komission jäsen, tuemme teitä tämän rahaston perustamisessa.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 18. toukokuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Tällä lainsäädäntötoimipaketilla otamme aimo harppauksen kohti ympäristöystävällistä yhteiskuntaa. Loppujen lopuksi rakennukset aiheuttavat noin 40 prosenttia hiilidioksidipäästöistä. Aiomme muutaman seuraavan vuoden aikana asteittain vähentää näitä päästöjä nollassa tasolla. Tämä on hieno asia kuluttajien rahapussien kannalta ja tietenkin hyväksi myös työllisyydelle, sillä investoinnit ympäristöystävälliseen rakentamiseen ovat työvoimavaltaisia. Meidän on nyt lyhyellä aikavälillä poistettava kaikki esteet erityisesti nykyisten rakennusten kunnostamiselta, ja meidän on autettava tässä yksityisiä ihmisiä. Tässä yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota tuetun asuntotuotannon asukkaisiin. Sosiaalisen asuntotarjonnan yhdistykset tarvitsevat rohkaisua ja merkittäviä kannustimia sen varmistamiseksi, että ne kunnostavat vanhempia rakennuksia lyhyellä aikavälillä, jotta myös kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa olevat asukkaat voivat saada tästä mahdollisimman suuren hyödyn.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Rakennusten energiatehokkuus on ala, joka tarjoaa Euroopan unionille suuria mahdollisuuksia. Tekstissä esitettyjen toimenpiteiden johdosta laskeva energiankulutus edistää osaltaan EU:n energiariippumattomuutta ja edistää yhteisön energiatehokkuuspolitiikan syntymistä. Poliittikan menestys riippuu myös jäsenvaltioista, joiden on käytettävä alv-kannan alentamisen, yhteisön rahastojen enimmäisosuuden energiatehokkuuteen osoittamisen ja muiden vastaavien kaltaisia rahoitustoimenpiteitä. Kansalaisten tasolla näistä edistysaskeleista on hyötyä eurooppalaisille kotitalouksille, jotka havaitsevat energiamenojensa laskevan. Keskimäärin näiden menojen osuus on 33 prosenttia kotitalouksien tuloista, ja vaatimattomien tulojen kotitalouksilla jopa 54 prosenttia. Käytännössä haluaisinkin rakennusten energiatehokkuuden paranemisen hyödyttävän pääasiassa tätä viimeksi mainittua kansalaisryhmää. Meidän on muistettava uusien standardien käyttöönotosta seuraavat kustannukset. Jos rakennus- ja kunnostuskustannuksilla on vaikutuksia vuokraan, rakennusten energiatehokkuuden hyödyt eivät olisi niitä eniten tarvitsevien saatavilla.

Alajos Mészáros (PPE), kirjallinen. – (HU) Minusta on hyvin tärkeää, että tarkastelemme rakennusten energiatehokkuutta. Meidän on tarkasteltava asiaa painopistealana, koska Euroopassa on muodostumassa energiakriisi. Euroopan unioni on sitoutunut vähentämään energiankulutustaan 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja varmistamaan, että 20 prosenttia käytetystä energiasta saadaan uusiutuvista energialähteistä. Lisäksi on kuitenkin kiinnitettävä huomiota energiatehokkuuteen erityisesti rakennusalaalla, sillä ala on yksi suurimmista energiankuluttajista (40 prosenttia) ja yksi suurimmista hiilidioksidipäästöjen aiheuttajista. Keskittyminen rakennusalaan on erityisen tärkeää Keski-Euroopan valtioissa, joissa edellisen järjestelmän perintönä saadut vanhentuneet rakennukset merkitsevät käytettävissä olevan energian tuhlaamista. Asuinrakennusten nykyaikaistaminen tarjoaa hyvin merkittäviä mahdollisuuksia. Ovien ja ikkunoiden korvaaminen ja nykyaikaiset eristeet voivat auttaa laskemaan kotitalouksien energiankulutusta. Länsi-Euroopassa energiatehokkaiden rakennusten rakentaminen on jo vauhdissa, ja niiden suosio perustuu suurelta osin valtion tukeen. Valitettavasti Keski-Euroopassa ei vielä ole järjestelmää, joka tarjoaisi kannustimia passiivitaloihin investoimiseen, vaikka tällainen teknologia auttaisi vähentämään jatkuvasti lisääntyvää riippuvuutta kaasusta. Tämän vuoksi katsoin, että on tärkeää tukea mietintöä, joten äänestin sen puolesta.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Rakennusten käyttämä energia on lähes kolmannes Euroopan unionin energian kokonaiskulutuksesta. Juuri tästä syystä alalla on merkittävää potentiaalia energiankulutuksen vähentämiseen – ei pelkästään kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevien velvoitteiden vuoksi vaan myös energiavarmuuden vuoksi. Nyt tarkasteltavana olevan direktiivin säännöksistä merkittävimmät on lähes nollaenergiarakennusten käsite. Muistakaamme, että vuoden 2020 loppuun mennessä kaikkien uusien rakennusten on oltava lähes nollaenergiarakennuksia, ja julkisen sektorin osalta määräaika on kaksi vuotta aiemmin, sillä sen on näytettävä esimerkkiä. Kaksi direktiivin sisältämää seikkaa ansaitsevat kuitenkin myönteisen vastauksen. Niistä ensimmäinen on energiatehokkuusrahaston perustaminen

vuoteen 2020mennessä. Kyseessä on väline, joka auttaa lisäämään yksityisiä ja julkisia investointeja hankkeisiin, joilla on määrä parantaa rakennusten energiatehokkuutta. Tällainen rakenteellinen tuki tarjoaa mahdollisuuden saavuttaa tavoitteemme. Toiseksi direktiiviluonnokseen sisältyy säännös älykkäiden mittausjärjestelmien ja aktiivisten ohjausjärjestelmien käyttöönotosta (älymittarit), joilla pyritään säästämään energiaa. Näiden järjestelmien laaja-alaisesta käyttöönotosta voi seurata kuluttajille etuja niin hintojen, käytön tehokkuuden kuin energiavarmuuden osalta.

17. Tekstiilien nimitykset ja niitä vastaavat tekstiilituotteiden merkinnät (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana Toine Mandersin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tekstiilien nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden merkinnöistä (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, esittelijä. – (NL) Haluaisin aloittaa kiittämällä kaikkia äärettömän rakentavasta yhteistyöstä, jota olemme tehneet. Toivon, että huomisen äänestyksen jälkeen voimme edetä tasavertaisessa asemassa, koska parlamentti puhuu lähes yhdellä äänellä komission ja neuvoston kanssa, kun perimmäisenä tavoitteena on saada aikaan eurooppalaisia kuluttajia, Euroopan kansalaisia, hyödyttävä sopimus.

Mielestäni komission ehdotus, jossa tekstiilituotteiden merkinnöistä annetaan asetus, on parempi kuin että asia sisällytettäisiin olemassa oleviin direktiiveihin. Viittaan tässä yhteydessä Mario Montin kertomukseen, jossa todetaan, että Euroopan unionin ongelmat johtuvat itse asiassa direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, kun nämä päätyvät 12 tai 27 jäsenvaltion tasolle. Olen aina ollut asetusten puolestapuhuja ja toivon, että komissio antaa tulevaisuudessa useampia asetusehdotuksia.

Kyseisen asetuksen tavoitteena on saada uusia tekstiilikuituja markkinoille aikaisempaa nopeammin. Tämä saa myös laajaa kannatusta sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa, sillä pyrimme optimoimaan sisämarkkinoita mahdollisimman paljon.

Olemme yrittäneet tehdä myös jotain muuta, ja tämä koskee myös Euroopan julkishallintoa. Käsiteltävänä olevassa mietinnössä yritimme yksinkertaistaa vaatteiden, jotka kuuluvat tekstiilituotteisiin, merkintöjä esimerkiksi ottamalla käyttöön eurooppalaisen standardoinnin. Tiedämme nyt, että tämä ei olekaan enää niin helppoa, ja niinpä pyysimme tutkimusta, vaikutusten arviointia sen selvittämiseksi, voiko vähäinen tieto ollakin myönteistä, vähäisempi kuluttajietieto, tarkoitan. Kuluttajat voivat tarvittaessa hakea lisätietoja internetsivustoilta tai muista lähteistä.

Vaatemerkintöjen on yksinkertaisesti oltava lyhyempiä siten, että valmistajat voivat tähdätä yksille markkinoille ja että heidän ei tarvitse kiinnittää kokonaisia lehtisiä vaatteisiin, koska tämä hämmentää kuluttajia. Elintarvikemerkinnät ovat jo osoittaneet, kuinka pitkälle asiassa voidaan mennä. Tämän haluamme estää.

Olemme tehneet lukuisia ehdotuksia, joissa olemme pyytäneet komissiota sallimaan yksinkertaisempien merkintöjen kiinnittämisen tekstiileihin. Tosiasia on, että kuluttajilla on oikeus saada tietyt perustiedot, esimerkiksi vastaukset kysymyksiin, mitä ostan, mistä aineesta tuote on valmistettu ja mistä se on lähtöisin? Uskomme, että kuluttajilla on oikeus näihin tietoihin tuotetta ostaessaan, eikä tietoja pitäisi salata. Näin ollen olemme jälleen kerran sopimattomien kaupallisten menettelyjen alueella. Valvonta ja täytäntöönpano ovat hyvin vaikeita tällä alalla, mistä syystä olemme esittäneet asiasta ehdotuksia.

Tämän vuoksi puhumme hyvin yksinkertaisten tietojen tarjoamisesta, ja jos kuluttajat haluavat tietää enemmän, he voivat pyynnöstä saada tietoja. Jos tämä etenee hyvin, komissio valitsee parhaan tavan kuluttajien palvelemiseksi.

Olemme esittäneet lukuisia ehdotuksia. Jos leluissa on yli 85 prosentin osuus tekstiiliä, katsomme, että niiden on noudatettava mainittuja säännöksiä. Jotkut sanovat, että tämä on hyvä asia, mutta lelujen turvallisuutta käsittelevä direktiivi on jo olemassa. Kuitenkin siinä käsitellään juuri turvallisuutta, mutta ei niinkään kuluttajille annettavia tietoja tuotteen valmistusaineista, minkä kuvittelen kuluttajien haluavan tietää.

Lisäksi ehdotuksessa on muutos esimerkiksi seuraavaan asiaan liittyen: kuluttajilla on oikeus tietää, onko tuote valmistettu eläinperäisistä materiaaleista, ja heidän ei tarvitse etsiä enempää; valmistajan on ilmoitettava, sisältääkö tuote eläimistä lähtöisin olevia tuotteita. Emme tarkoita kuituja vaan muita materiaaleja, kuten turkin osia.

Lopuksi käsiteltävänä on kuuluisa "Made in" -ongelma, johon komissio antoi ehdotuksia vuonna 2005. Olemme itse asiassa kopioineet nämä ehdotukset sanasta sanaan ja toivomme, että neuvosto muuttaisi mielensä komission ja parlamentin tuella ja näkisi asiat myönteisessä valossa. Tästä syystä kehoitan neuvostoa sopimaan komission ja parlamentin kanssa kompromissista, joka kohentaa asetusta kuluttajien ja paremman tiedon eduksi.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, ennen kuin puhun, pyydän saada ottaa osaa suruun, jota tämä kamari jo ilmaisi sen johdosta, että kaksi eurooppalaista sotilasta sai tänä aamuna surmansa Afganistanissa tapahtuneessa terrori-iskussa.

Arvoisat parlamentin jäsenet, komissio on aloittanut tekstiilien nimitysten standardien tarkistamisen osana sääntelyn parantamista koskevaa kampanjaa. Ehdotuksen keskeisenä tarkoituksena on parantaa voimassa olevaa lainsäädäntökehystä ja yksinkertaistaa uusien tekstiilien nimitysten hyväksymismenettelyä. Näin ollen ehdotuksen avulla pyritään edistämään tekstiilialan innovointia.

Uuden asetuksen tavoitteena on tämän vuoksi antaa valmistajille, käyttäjille ja kuluttajille mahdollisuus saada nopeasti innovatiivisia tuotteita, jotka sisältävät uusia kuituja. Asia on eurooppalaisten kuluttajien, alan yritysten – tekstiili- ja vaatealan liiketoiminta mukaan luettuna – sekä kansallisen hallinnon sydäntä lähellä.

Haluaisin aluksi kiittää sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa siitä, että se hyväksyi mietinnön 8. huhtikuuta 2010. Haluaisin erityisesti kiittää esittelijää Toine Mandersia ja varjoesittelijöitä ehdotusta koskevasta perusteellisesta ja yksityiskohtaisesta työstä, mikä on saanut aikaan hyvin vilkkaan ja rakentavan keskustelun tekstiilituotteiden merkinnöistä. Koska ehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa säädöstä, komissio on etäantynyt alkuperäisessä direktiivissä olleista säännöksistä, ja teksti täytyy nyt korvata keskusteltavana olevalla asetuksella.

Komissio hyväksyy siis suurimman osan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan hyväksymään mietintöön sisältyvistä tarkistusehdotuksista. Olemme tietoisia siitä, että jotkin tarkistukset, erityisesti ne, joissa ehdotetaan asetuksen soveltamisalan laajentamista, johtavat keskusteluun neuvostossa. Teemme parhaamme helpottaaksemme toimielinten välistä vuoropuhelua ja teemme tiiviisti töitä hyväksyttävien kompromissien aikaansaamiseksi.

Yksi näistä tarkistuksista koskee alkuperän merkitsemistä, "made in" -merkintää, joka ei sisältynyt komission alkuperäiseen ehdotukseen. Parlamentti on aina aktiivisesti kiinnittänyt suurta huomiota asiaan, joka on kuluttajille hyvin tärkeä.

Tämän alan tarkistusehdotukset liittyvät komission vuonna 2005 tekemään ehdotukseen, joka koski monien tärkeiden tuoteluokkien, tekstiilituotteet mukaan lukien, alkuperämerkintöjä. Kannatan kyseisiä tarkistuksia, kuten olen jo korostanut sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kanssa pidetyssä kokouksessa. Omaksun saman lähestymistavan tarkistukseen, jossa tehdään ehdotus eläimistä lähtöisin olevien muiden kuin tekstiiliosien merkinnöistä.

Haluaisin esittää joitakin huomioita myös muista tarkistuksista. Tarkistukseen 19 liittyen komission ehdotuksessa oli jo esitetty, että perinteisten räätälien ei tarvitsisi liittää tuotteisiinsa merkintöjä. Jos tämä vapautus laajennettaisiin kaikkiin kuluttajille tarjottuihin yksittäisiin tekstiilituotteisiin, tämä merkitsisi kuitenkin, että otaksuttavasti kohtuuton määrä vaatetustuotteita jäisi ilman merkintöjä. Räätälien tuotteet muodostavat tosiasiaassa yhden Euroopan vaatetustuotteiden pääasiallisista kehityslinjoista. Kyseiset tuotteet vapautettaisiin näin ollen merkinnöistä, ja vapautusten määrä saattaisi kasvaa kohtuuttomaksi.

Tarkistuksessa 63 pyritään poistamaan lelut niiden tuotteiden luettelosta, jotka on jätetty merkintävelvoitteen ulkopuolelle. Haluaisin huomauttaa, että lelujen ollessa kyseessä keskeisin asia on turvallisuus. Asianomainen standardi on riittävän yksityiskohtainen, ja sitä käsiteltiin perinpohjaisesti uudelleen vuonna 2009, jolloin tähän liittyi laajoja keskusteluja neuvostossa ja Euroopan parlamentissa.

Koska turvallisuutta on jo käsitelty leluja koskevassa väliaikaistandardissa, olemme huolissamme siitä, että valmistajille lankeavasta lisärasituksesta saattaa tulla suhteeton. Mitä tulee pyyntöön käsitellä muita tekstiili- ja vaatetustuotteille sopivia merkintävaihtoehtoja, olen sitoutunut aloittamaan laajan ja avoimen keskustelun sidosryhmien kanssa kaikista muista kysymyksistä, joita on noussut esiin Euroopan parlamentissa ja neuvostossa käydyissä keskusteluissa.

Kiitän kaikkia kuulijoita ja kuuntelen tarkkaavaisesti tämän keskustelun aikana esittämiänne huomioita.

Lara Comi, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoiset kuulijat, tekstiilit muodostavat yhden merkittävimmistä aloista Euroopan unionin markkinoilla. Euroopan komission antama ehdotus on jo erinomainen lähtökohta, jonka avulla voidaan parantaa ja yksinkertaistaa tällä hetkellä jäsenvaltioissa voimassa olevaa lainsäädäntökehystä, erityisesti tekstiileollisuuden teknistä kehitystä koskevan lainsäädännön avoimuuden ja joustavuuden kannalta.

Tähän mennessä parlamentissa toteuttamamme työ on varmasti antanut mahdollisuuden laajentaa alkuperäistä soveltamisalaa, sillä olemme ottaneet käyttöön muita merkintävaatimuksia koskevia standardeja, joita pidämme ehdottoman välttämättöminä. Haluaisin erityisesti kiinnittää huomionne alkuperämerkintää koskeviin standardeihin.

Olemme ehdottaneet kahta erilaista merkintäjärjestelmää tässä tapauksessa: yhtä pakollista järjestelmää kolmansista maista peräisin oleville tuotteille, kuten säädettiin jo vuonna 2005 annetussa asetuksessa, jonka neuvosto on estänyt, kuten tiedätte. Toinen järjestelmä on valinnainen ja koskee jäsenvaltioissa valmistettuja tuotteita.

Yleisesti ottaen järjestelmillä on kaksi tarkoitusta, vaikka näistä kahdesta tärkeämpi on kiistatta tuotteen varsinaisen alkuperämaan ilmoittaminen. Kuluttajien on voitava tehdä tietoon perustuva valinta ostaessaan tekstiilituotteita. Kun käytetään alkuperän myöntämiseen ehdotettuja kriteerejä, pyrimme välttämään merkintöjä, jotka saattavat sisältää väärää tai harhaanjohtavaa tietoa, joka taatusti olisi haitallista kuluttajille.

Näiden uusien asetusten kanssa voidaan lisäksi pyrkiä suojelemaan niitä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat päättäneet säilyttää liiketoimintansa jäsenvaltioissa.

Päätös järjestää istuntoäänestys pohjautuu Euroopan parlamentin haluun omaksua vankka kanta näissä asioissa, erityisesti sellainen kanta, jossa otetaan huomioon kolmen suurimman ryhmän saavuttama poliittinen yhteisymmärrys. Haluan todella sanoa, että työskentely esittelijän ja muiden varjoesittelijöiden kanssa on ollut todellakin erinomainen kokemus.

Erilaisista poliittisista näkemyksistämme huolimatta olemme onnistuneet löytämään todellisen yhteisen perustan, jonka toivomme olevan paras tapa suojella Euroopan kansalaisten etuja ja koko Euroopan unionia. Tästä syystä toivon, että huomenna äänestämme mietinnöstä yhtenäisesti ja annamme neuvostolle vahvan poliittisen signaalin toisessa käsittelyssä edessä olevista tehtävistä. Vilpittömät kiitokseni kaikille yhteistyöstänne.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Christel Schaldemose, S&D-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä Toine Mandersia ja parlamentin jäseniä erittäin rakentavasta yhteistyöstä käsiteltävänä olevan ehdotuksen yhteydessä. Tekstiiliasetus on perusteltu ja tarpeellinen ehdotus. On hyvinkin järkevää yhdenmukaistaa säännökset siitä, miten uusia kuituja hyväksytään sisämarkkinoille. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä tukee tästä syystä ehdotusta kokonaisuudessaan.

Uskomme kuitenkin myös, että ehdotuksen ei pidä olla hyödyksi vain toiselle osapuolelle. Sen ei pidä hyödyttää pelkästään tekstiili- ja vaatetusteollisuutta. On myös hyvin tärkeää keskittyä siihen, mikä on hyväksi kuluttajille. Tästä syystä, kun työskentelimme tämän ehdotuksen parissa, katsoimme, että on välttämätöntä varmistaa, että kuluttajat saavat selkeää tietoa ostamistaan kuituista ja tekstiileistä. Siksi halusimme ehdotukseen myös 100-prosenttisen luettelon kuitujen koostumuksesta.

Emme kuitenkaan halunneet tyytyä tähän. Kannatamme tietysti myös tutkimuksen teettämistä siitä, miten Euroopan unionissa tavallisesti merkitään tekstiilejä, ja meitä on pyydetty esittämään ehdotuksia asiasta. Minusta kuluttajien on melkoisen tärkeää tietää ostotensa sisältö, vaatteiden valmistuspaikka, sisältävätkö ne mahdollisesti allergisia reaktioita aiheuttavia ainesosia tai muita asioita, joista heidän ehkä täytyy olla tietoisia. Uskon, että monet näistä asioista, myös tuotteiden valmistusolosuhteet, ovat tärkeitä kuluttajille, ja niiden merkitys kasvaa tulevaisuudessa entisestään. Tästä syystä meidän oli sanottava, että mielestämme on tärkeää toteuttaa yksityiskohtaisempi tutkimus siitä, miten voidaan luoda kunnollinen tekstiilien merkintäjärjestelmä, joka hyödyttää kuluttajia. Tämä on myös yksi syistä siihen, että tuimme ehdotusta näin selkeästi. Henkilökohtaisesti katson myös, että on tärkeää tarkastella vaatekokoja lähemmin. Luulen, että kauppa voisi kasvaa sisämarkkinoilla, jos voisimme olla varmoja, että vaatekoot ovat samoja ostomaasta riippumatta.

Me sosialistit tuemme ehdotusta kaikilta osin ja uskomme, että se voi olla vaatetusteollisuuden hyödyksi, mutta kaikkein tärkeintä on, että se voi hyödyttää myös kuluttajia.

Niccolò Rinaldi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, komission jäsen, arvoiset kuulijat, meidän pitää onnitella Toine Mandersia päätöslauselmasta ja mietinnöstä, jolla yritetään saada aikaan hieman järjestystä maailmanlaajuisien markkinoiden lisääntyviin vaatimuksiin.

Olen erityisen kiinnostunut pakollista alkuperämerkintää koskevasta kysymyksestä, jonka parissa työskentelen omassa valiokunnassani, kansainvälisen kaupan valiokunnassa, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän varjoesittelijänä esittelijän Cristiana Muscardinin kanssa. Kyseistä asiaa on ennakoitu muutamassa Mandersin mietinnön kohdassa.

Maa- ja metsätaloudellaisilla markkinoilla, joilla mekin toimimme, on pakollista alkuperämerkintää koskevia säännöksiä Yhdysvalloissa, Kiinassa, Australiassa, Meksikossa, Japanissa ja monissa muissa maissa. Tämä muodostaa epätasapainon, joka heikentää sekä valmistajien että kuluttajien asemaa maanosassamme ja johtaa poikkeavuuksiin, jotka on korjattava.

Tämä on totta erityisesti tekstiilituotteissa, joihin liittyy turvallisuusongelma, josta on jo muistutettu. Ne viijaavat myös jollakin tavalla alkuperämaastaan – sanon melkein pä runollisesti – mikä on erityisen merkittävää.

Tämänhetkistä tilannetta kuvaa jonkinasteinen sekavuus, koska alkuperämerkinnät ovat näkyvissä joissakin tuotteissa, koska se sopii valmistajalle. Joissakin tapauksissa merkintää ei kuitenkaan ole, koska se ei sovi valmistajalle. Muissa tapauksissa merkintä on näkyvissä, mutta se on muiden maiden säännösten mukainen, koska tuotteita viedään myös Yhdysvaltoihin ja Japaniin, ja tästä syystä ne on valmistettu kyseisten maiden markkinoita silmällä pitäen. Me selkeästi tarvitsemme omat eurooppalaiset standardit asiasta.

Tämän vuoksi Euroopan parlamentti yrittää – paitsi juuri kuulemamme Toine Mandersin mietinnön avulla myös sen työn kautta, jota teemme kansainvälisen kaupan valiokunnassa – tavallaan kutoa verkkomme yhteen paremman selvyyden saavuttamiseksi kuluttajien ja valmistajien kannalta.

Heide Rühle, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan erityisesti olla samaa mieltä edellisen puhujan kanssa. Mekin olemme tyytyväisiä, että kansainvälisen kaupan valiokunta tekee työtä tämän asian parissa. Haluan myös lisätä kiitokseni esittelijälle. En pohjimmiltaan kuitenkaan tue hänen kantaansa emmekä voi tukea häntä huomenna tietyissä kohdissa.

Sallikaa minun tähdentää jälleen kerran, mitä ongelma koskee. Haluaisimme nähdä selkeän alkuperämaamerkinnän. Olemme kaikki samaa mieltä, että paine on vietävä neuvostoon, ja me kaikki pidämme valitettavana, että neuvosto on jarruttanut alkuperämaamerkintää koskevaa asiaa joidenkin vuosien ajan. Tämä direktiivi on kuitenkin direktiivi eikä symbolinen päätöslauselma, jossa jotain vastaavaa voisi ilmaista. Itse esimerkiksi olen antanut tukeni kirjalliselle lausunnolle, jossa nimenomaisesti kehoitetaan ryhtymään toimiin, ja pidän tärkeänä, että jatkamme työtä tällä alalla.

Tällä direktiivillä on tosin erilainen pyrkimys ja tarkoitus, ja se on avoimuuden varmistaminen ja varmuuden tarjoaminen kuluttajille uusien kuitujen ja uusien materiaalien nimeämisessä. Pelkäämme nyt, että jos tämän direktiivin soveltamisalaa laajennetaan, direktiivi kohtaa täsmälleen saman kohtalon kuin edellinen yritys ottaa käyttöön "made in" -alkuperämaamerkintä. Toisin sanoen neuvosto jäädyttää taas asian. Pitäisimme tätä valitettavana, sillä uskomme aidosti, että asiassa on ryhdyttävä pikaisesti toimiin. Tuemme kaikkia muita toimia, jotka liittyvät "made in" -alkuperämaamerkintöihin – tästä ei ole epäilystä, tulemme aina kannattamaan tätä – mutta meistä on väärin käyttää hyväksi kyseistä asetusta asian saavuttamiseksi.

Malcolm Harbour, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, esiinnyn tänä iltana ryhmäni varjoesittelijän, Emma McClarkinin puolesta, joka hankin on tiiviisti osallistunut asian seurantaan.

Haluan palata siihen, mistä Heide Rühle puhui. Olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä siitä, miten alkuperämaamerkintää koskeva kysymys tullaan käsittelemään. Käsiteltävinä olevissa ehdotuksissa on merkittävästi parannettu ehdotuksen suoraviivaista ydintä, joka koskee kuitujen merkitsemistä, koostumuksen merkitsemistä ja merkintöjen selvyyttä.

Panin kuitenkin merkille, että esittelijä huomiota herättävästi jätti mainitsematta, että kyseessä on olennaisen tärkeä sisämarkkinoita koskeva direktiivi sekä kuluttajansuojadirektiivi. Kokonaistavoitteena on lainsäädännön yksinkertaistaminen, jotta uudet nimet saataisiin helpommin tunnetuiksi ja jotta uusia tekstiilejä saataisiin markkinoille – suunnilleen 12 kuukautta nopeammin. Lisäksi suunnitteilla olevaan standardointityöhömmä

liittyen yksinkertaistettu lainsäädäntö olisi merkittävä parannus siihenkin, koska asetukset mukautettaisiin Euroopan standardointikomitean ohjeisiin, ja kaikki tämä tuo huomattavia säästöjä teollisuudelle ja parantaa kuluttajien etuja.

Varsinainen kysymys esittelijälle on, haluammeko vaarantaa kaikki nämä myönteiset seikat, jos ehdotukseen liitetään alkuperämaamerkintää koskeva ongelma, jota – kuten Heide Rühle aivan oikein korosti – komissio on jo ehdottanut monien tuotteiden yhteydessä. Minusta on oltava hyvin varovainen, ettei hyötyjen saaminen viivästyisi. Olen samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi esittää poliittinen näkemys ja että meidän pitäisi kysellä myös joistakin muista asioista joita esittelijä pyytää, mutta minusta asiassa on erinäisiä seikkoja, joissa hän on ylittänyt roolinsa kyseisen valiokunnan esittelijänä, ja roolista on muotoutunut jonkinlainen hänen omien ideoidensa joulukuusi. Toivon, että hän onnistuu huomenna äänestyksessä, jotta voisimme välittää hyötyjä kuluttajille ja valmistajille. Esittääkö poliittisia lausuntoja, mutta älkää viivyttäkö tätä asiaa tarpeettomasti.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, jos kuluttajien on voitava tehdä oikeita valintoja ja käyttää mahtiaan, heidän pitää saada tietoja tuotteista. Tämä mietintö on ensimmäinen askel ja merkitsee sitä, että tekstiileihin on kiinnittävä alkuperämaamerkintä, toisin sanoen tiedot tuotteiden valmistuspaikasta. Kuluttajina meillä on oikeus tietää tämä.

Nyt meillä on myös mahdollisuus pyytää, että komissio etenee asiassa ja antaa kuluttajille enemmän valtaa. Tarkoiton muiden muassa hoito-ohjeita sekä terveys- ja turvavaroituksia. Allergikkojen ei tarvitse altistua tuotteille, jotka sisältävät vähäisenkin määrän allergeenisia aineita.

Kansalaiset kokevat usein, että sisämarkkinoiden säännöt antavat etusijan yrityksille ja teollisuudelle. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston, minä mukaan luettuna, mielestä on korkea aika antaa etusija kuluttajien vaatimuksille. Tästä eivät hyötyisi ainoastaan kuluttajat vaan myös vakavasti otettavat yritykset.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, mietinnössä sanotaan, että se on – siteeraan tekstiä – ”ensisijaisesti tekninen toimi, jolla ei ole suuria poliittisia vaikutuksia”. Euroopan komissio ei koskaan tuhlaa hyvää kriisiä. Samoin Euroopan parlamentti on ollut taitava käyttämään teknisiä mietintöjä luodakseen yhdenmukaistetun eurooppalaisen supervaltion. Tämän vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue tarkastelee mietintöä epäluuloisesti.

Mietinnön ensimmäisessä osassa yhdistetään kolme direktiiviä yhdeksi asetukseksi, mikä yksinkertaistaisi asioita. Jäljempänä on jopa viittaus kumoamiseen. Vastustamme kuitenkin tiukasti toista osaa, erityisesti tarkistusta 58, jossa tavoitellaan uusien merkintävaatimusten käyttöönottoa unionin tasolla. Panin erityisesti merkille seuraavan ehdotuksen – siteeraan tekstiä: ”koko unionissa yhdenmukainen vaatteiden ja jalkineiden kokomerkintäjärjestelmä”. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kaikilta osin toimiva kokomerkintäjärjestelmä. Se on täysin erilainen kuin suuressa osassa Manner-Eurooppaa vallalla oleva järjestelmä. Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset tietävät ja ymmärtävät järjestelmän eikä sitä pitäisi muuttaa koko Euroopan unionin kattavaksi järjestelmäksi.

Jälleen kerran Euroopan parlamentin esittelijä aikoo käyttää mutkatonta teknistä tointa edistääkseen täysin epädemokraattista tavoitetta luoda eurooppalainen supervaltio.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viime vuosikymmeninä globalisaatiosta käymissämme tuhansissa keskusteluissa on palattu yhä uudelleen pisteeseen, jossa keskustelua seuraavat henkilöt kysyvät, mitä he voivat tehdä. Esiin nousee aina maininta kuluttajien vallasta. Kuitenkin juuri sillä alalla, jolla he voisivat käyttää tätä valtaa – nimittäin ostaessaan tuotteita –, tarpeettomia esteitä asetetaan heidän tielleen. Tekstiilialalla on jonkin verran standardointia, mutta minusta siitä puuttuu rohkeus.

Arvoisa komissio, arvoisat kuulijat, olen yllätynyt siitä, että mainitsen tämän ensimmäisenä. Miksi emme ole olleet kunnianhimoisempia sosiaalisen vastuun merkkiin liittyvissä asioissa? Miksi meillä ei vielääkään ole sitä? Miksi ei käytetä tätä ihanteellista välinettä avoimuuden luomiseksi siitä, missä, miten ja missä olosuhteissa tuotteet on valmistettu? Miksi valitamme jatkuvasti työpaikkojen menetyksistä, mutta emme kuitenkaan tee sitä, mikä kuluttajia erityisesti kiinnostaa – nimittäin anna heille tietoa siitä, mitä he ovat ostamassa?

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa jäsen Manders, paljon kiitoksia hienosta työstä, jota olette tehneet kyseisen asetuksen hyväksi. Haluaisin myös esittää erityiskiitokseni varjoesittelijälleni, sillä vaikka kyseessä on todellakin tekninen mietintö, kuten on mainittu monta kertaa,

sillä on kansalaisten kannalta monia laajalle kantautuvia seurauksia. Kysehan on uudenlaisten kuitujen sallimisesta Euroopan unionin markkinoilla.

Tämän haluamme tehdä mahdolliseksi. Euroopan komissio on oikeassa tässä asiassa. Mutta ei miten tahansa, vaan kuidut täytyy testata, jotta kansalaiset voisivat aidosti nauttia kuluttajansuojasta, josta me aina puhumme. On tärkeää testata, ovatko kuidut esimerkiksi allergeenisia. Ne täytyy myös merkitä selvästi, jotta kansalaiset – joita aina kuvaillaan täysivaltaisiksi kansalaisiksi – voisivat toimia asianmukaisesti.

Tässä yhteydessä minun täytyy vastustaa niitä jäseniä, joiden mielestä alkuperämaamerkinnot olisi jätettävä asian ulkopuolelle. Tämä on hyvin tärkeää ja ehdottomasti oikein. Monet kansalaiset haluavat tietää, mistä kuidut ja tekstiilit ovat lähtöisin. Mikä on niiden tausta? Taustatieto sisältää myös sen, millä tavalla ne on valmistettu. Valitettavasti monissa valtioissa käytetään edelleen lapsityövoimaa tai peräti orjatyövoimaa. On kansalaisia, jotka haluavat tietää tästä, jotta he voivat tehdä vastuullisia valintoja tuotteita ostaessaan.

Tehtävä ei oikeastaan kuulu tähän asetukseen, vaan meidän jäsenten tehtävänä on muistuttaa neuvostoa alkuperämaamerkinnoista ja painostaa sitä sen varmistamiseksi, että vuodesta 2005 asti jäädytetty, alkuperämaamerkintöjä koskeva teksti vihdoin otettaisiin huomioon. Nyt on mahdollisuus lisätä painostusta, ja meidän olisi todella käytettävä tätä saadaksemme aikaan hyvän asetuksen, josta kansalaiset sanoisivat: kyllä, tämän kanssa voimme elää – ja juuri tällaisia asioita me myös odotamme parlamentin jäseniltä.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, jos Euroopassa on yksi teollisuudenala, jolla työvoima on kärsinyt säälimättömästä toiminnan siirtämisestä muualle, pääoman vapaasta liikkumisesta, vahvasta eurosta ja polkumyynnistä, se on tekstiiliala. Tällä hetkellä tuotannossa ja työllisyydessä on ainoastaan muutama markkinarako keski- tai korkealuokan, ylellisyysluokan ja huipputeknologian alueella. Mutta kaikki tämä on epävakaa ja sellaisten nousevan talouden maiden väärennösten ja teknisen edistyksen armoilla, joita liian usein rahoitetaan eurooppalaisten yritysten pääomalla.

Tästä syystä kaikki, millä voidaan suojella eurooppalaisen tekstiilialan työpaikkoja ja tietotaitoa, on myönteistä. Tästä syystä kannatan myös sosiaalisen vastuun merkkiä tekstiilituotteissa, jotta kuluttajat voisivat valita tuotteita eettisten kriteerien, kuten terveyden, turvallisuuden, oikeuksien, hyvinvoinnin, työskentelyolosuhteiden ja työntekijöiden saaman palkan perusteella.

Lisäksi kannatan merkintöjä keinona torjua väärennöksiä sillä ehdolla, että meillä on myös tarjolla työvoimaa, joka torjuu huijauksia. Asiassa pitäisi edetä pidemmälle määrittämällä todellinen yhteisön etuuskohtelu. Vaikka käytössä olisivat maailman kaikki merkintätoimenpiteet, niistä ei ole juurikaan hyötyä, ellei löydy poliittista tahtoa kehittää tekstiiliteollisuutta siten, että siellä syntyisi työpaikkoja.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, tekstiiliteollisuudessa on menossa dramaattisten muutosten aika. Uusia kuituja ja kankaita saapuu markkinoille, ja kuluttajien on vaikea ymmärtää, mitä he ovat ostamassa. Valitettavasti suuri osa tuotteista valmistetaan maissa, joissa ei ole minkäänlaista tuotevalvontaa. Kuluttajia on vuosikymmenten ajan tiedotettu elintarvikkeiden ja lääkkeiden sisällöstä, mutta ei heidän käyttämiensä vaatteiden sisältämistä materiaaleista. Sen vuoksi tällä nano-aikakaudella on hyvä asia alkaa keskittyä vaatemarkkintoihin, ja olen samaa mieltä sekä komission että esittelijän kanssa siitä, että tarvitsemme yhdenmukaisen vaatteiden ja jalkineiden kokomerkintäjärjestelmän.

Internet tarjoaa täysin uusia mahdollisuuksia sekä myyjille että ostajille tietojen löytämiseksi tietystä tuotteesta tunnustenumeroa käyttämällä. On kuitenkin erityisen tärkeää kertoa kuluttajille allergeenisista ja vaarallisista aineista. Lisäksi tärkeitä tietoja ovat hoito-ohjeet, valmistusmaa, materiaalin syttymisherkkyys ja kemikaalien käyttö valmistuksessa. Tuotteiden jokapäiväisessä käsittelyssä kuluttajien kannalta olennaisen tärkeää on kuitenkin kielestä riippumattomien symbolien käyttö.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Euroopan kaupalle ja teollisuudelle ei voida synnyttää oikeudenmukaista kilpailua eikä eurooppalaisille kuluttajille voida tarjota suojaa globalisoituneessa kaupankäynnissä ilman tiettyjen tuotantostandardien määrittämistä ja tuotteita koskevan kuluttajatiedon laatimista. Käsitteltävänä oleva asetus tulee epäilemättä toimimaan paremmin kuin vanha direktiivi tuomalla lisäparannuksia tekstiilimerkintöihin, lyhentämällä uusien kuitujen markkinoille saantia vuodella ja samanaikaisesti poistamalla kuluttajamerkintöjä.

Parlamentin ja neuvoston välillä on kuitenkin monia kiistoja, jotka koskevat esimerkiksi kuitujen nimien yhdistämistä kielellisesti neutraaleihin symboleihin tai tekstiilituotteiden eläimistä peräisin olevien muiden kuin tekstiiliosien merkintöjä tai ongelmallisia allergiatestejä, mikä on sääli. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että asiassa ei niinkään kiistellä tuotteiden alkuperämaamerkinnoista eikä niiden käyttöehdoista.

Nämä ovat pakollisia kolmansista maista tuoduille tekstiileille mutta eivät enää pakollisia jäsenvaltioissa tuotetuille tekstiileille. Tämä on hyvä merkki, ja eurooppalaiset tuottajat ja kuluttajat, joille laatu on tärkeä seikka, ovat pyytäneet tätä vuosien ajan. Toivon, että laajennamme tämän periaatteen pian lasi- ja posliinituotteisiin sekä muihin hyödykkeisiin ja että onnistumme tekemään näin, ennen kuin eurooppalaiset tuotteet kokonaan häviävät markkinoiltamme halpojen ja heikkolaatuisten tuotteiden paineessa.

Haluan ilmoittaa vastustavani niitä, jotka pitävät tätä protektionismina. Kaiken kaikkiaan tietoa siitä, missä merkittävä osa tuotteesta on valmistettu ja missä olosuhteissa, ei kannata kätkeä, päinvastoin, kyseinen tieto auttaa kuluttajia orientoitumaan paremmin globaalilla markkinapaikalla. Tämä vahvistaa korkealaatuisia eurooppalaisia tuotemerkkejä ja saattaa ehkä oikeutetusti herättää kansalaisissa ylpeyttä siitä, mitä eurooppalaiset edelleen pystyvät tuottamaan halvasta työvoimasta aiheutuvasta kilpailusta huolimatta. Keskeisin lisäarvo, jota kuluttajat odottavat, on toive siitä, että olisi helpompaa välttää vaarallisten tuotteiden ostamista, joita edelleen on hyvin paljon, vaikka valvontaa onkin tehostettu. Olen tyytyväinen komission tukeen ja uskon, että myös neuvoston kanssa löydetään kompromissi.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijää ja varjoesittelijöitä, jotka ilmaisivat asiassa myönteisen ja kuluttajat huomioon ottavan asenteen kaikissa valiokuntavaiheissa. Minusta tehtävänämmä on jälleen kerran osoittaa tämän parlamentin kyky kuulua Euroopan unionin joustavimpien ja eniten yhteistyötä rakentavien toimielinten joukkoon. Tämä on ehkä toinen tai mahdollisesti kolmas sellainen asia, johon olen törmännyt liittytyäni sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaan, jossa parlamentti voi olla edistyksellisempi kuin neuvosto, ja suhtaudun myönteisesti muihinkin tällaisiin esimerkkeihin, jotka tuottavat hedelmää tulevaisuudessa.

Mitä tulee itse asiaan, tekstiilimerkintöjen ja nimitysten sääntöjen yhdenmukaistamisyritys on hyvin myönteinen esimerkki siitä, miten sisämarkkinat voivat auttaa kuluttajia ja valmistajia. Ehdotus on yhtä tärkeä teollisuudelle kuin kuluttajillekin. On tärkeää muistaa tämä, ja toisinaan luulen, että kuluttajapuoli ei saa niin paljon huomiota kuin on tarpeen.

Ehdotus alkoi pelkästään tekniseltä pohjalta eikä lainkaan poliittisena, sen tarkoituksena oli pelkästään yhdistää kolme direktiiviä. Kun otetaan huomioon, että vain harvoin palaamme tämän tyyppisiin asioihin parlamentissa, meidän kannattaa yrittää ja tehdä asiaa koskevista ehdotuksista mahdollisimman kattavia.

Kuluttajilla on oikeus saada täsmällistä, olennaista, ymmärrettävää ja vertailukelpoista tietoa tekstiilituotteiden koostumuksesta. Heillä on myös oikeus täydelliseen – ja tarkoitan täydellistä – luetteloon tuotteiden sisältämistä kuiduista, sillä tämä on välttämätöntä esimerkiksi allergioiden ennaltaehkäisyyn vuoksi.

Henkilökohtaisesti katson, että on hyvin tärkeää, että tuotantomenetelmät ja -olosuhteet ovat avoimet ja että tuotteen alkuperä osoitetaan täsmällisesti. Tämän myötä sosiaalisesti vastuulliset päätökset voivat ohjata ostovalintoja. Uskon, että tästä on tulossa yhä välttämättömämpää maailmassa, jossa elämme, koska esimerkiksi lapsi- ja orjatyövoimaa käytetään edelleen.

Tästä syystä kannatan monia komission ajatuksia, ja kannatan myös kehotuksia laatia yleisempi tekstiilituotteiden merkintäjärjestelmä. Meidän tulee tarkastella asiaa mahdollisuutena saada aikaan paras lainsäädäntö, joka syventää ja parantaa sisämarkkinoita.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset kuulijat, haluaisin aloittaa kiittämällä Toine Mandersia kyseessä olevan mietinnön hyväksi tekemästään työstä sekä kiittää muita jäseniä, jotka ovat työskennelleet hänen kanssaan. Ainoastaan se, että tällä ehdotuksella yksinkertaistetaan ja parannetaan lainsäädäntökehystä, joka tulee voimaan kun yhdistetään kaikki voimassa oleva lainsäädäntö – kolme tekstiilituotteiden nimeämistä ja niiden merkintöjä koskevaa direktiiviä –, on tärkeää.

Ehdotuksella on tämän lisäksi kuitenkin myönteinen vaikutus yksityisiin toimijoihin ja julkisen sektorin viranomaisiin, ja sen myötä voidaan kehittää myös äskettäin kehitettyjä kuituja ja näin rohkaista innovointia tekstiili- ja vaatetusalaalla. Tämä tarkistus tekee myös uusien kuitujen lisäämisestä yhdenmukaistettujen kuitujen luetteloon entistä avoimempaa. Asiassa ei tunnu olevan enää epäilyjä siitä, etteikö asetuksesta olisi hyötyä alan toimijoille.

Tekstiiliteollisuus hyötyy alentuneista hallintokustannuksista ja mahdollisuudesta tuoda uusia kuituja markkinapaikalle aikaisemmin. Jäsenvaltioiden viranomaisten ei tarvitse saattaa muutoksia osaksi kansallista lainsäädäntöään, mikä auttaa heitä merkittävästi alentamaan kustannuksiaan. Lisäksi kuluttajat saavat takuun siitä, että mainitut kuiduilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja he hyötyvät myös siitä, että kuidut saapuvat

markkinoille aikaisemmin. Kyseisten kuitujen käyttöönotto on tärkeää eurooppalaiselle tekstiiliteollisuudelle, sillä näin edistetään innovointia, mikä tarkoittaa, että kuluttajat saavat lisätietoja.

Tämänhetkessä globalisoituneessa maailmassa ja kehittyvien talouden maiden ympäröimänä alati kasvavilla markkinoilla, joilla liikkuu miljoonien yritysten valmistamia miljoonia tuotteita, sitoutuminen innovointiin ja nopeus, jolla innovaatiot saavuttavat kuluttajat, on ehdottoman tärkeää yrityksille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset). Asetuksen soveltamisen myötä pk-yritysten kilpailukyky voi kasvaa. Uusi asetus tulee varmasti merkitsemään sitä, että pk-yritykset kasvattavat markkinaosuuttaan, ja näin ollen se parantaa Euroopan unionin työllisyyttä.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, on olemassa sanonta ”ihmishenki on hiuskarvan varassa”. Jos kyseinen lanka, hiuskarva, ei ole vahva, jos se ei ole oikeaa materiaalia, henkilö kuolee. Sanon tämän osoittaakseni, miten tärkeitä langat ja kankaat ovat.

Tämä ei ole pelkästään tekninen seikka. Emme keskustele täällä teknisestä mietinnöstä. Minusta Toine Mandersin laatimalla loistavalla mietinnöllä – josta haluan häntä kiittää – on poliittinen ulottuvuus, joka vaikuttaa jälleenmyyntiin ja valmistajiin. Tämän asetuksen ansiosta heidän työnsä tulee olemaan helpompaa ja nopeampaa.

Sillä on poliittinen ulottuvuus, joka vaikuttaa kuluttajiin ja tämän seurauksena sisämarkkinoihin. Tämä poliittinen ulottuvuus nostaa esiin eettisiä kysymyksiä. Meidän on tiedettävä, mistä tuote on lähtöisin, missä se on valmistettu. Alkuperämaamerkintä ”made in” ei ole tekninen asia. Minusta se on ennen kaikkea erittäin poliittinen kysymys. Kun tiedämme, mistä maasta tuote tulee, meillä on tietoa siitä, miten se on valmistettu, valmistuspaikassa käytetystä työvoimasta, työntekejiä koskevista oikeuksista ja siitä, noudatetaanko niitä.

Me Euroopan unionin kansalaisina emme ole ympäriinsä silmät ummessa käveleviä teknokraatteja. Olemme ajattelevia ihmisiä ja annamme lainsäädäntöä ja toimimme muiden ihmisten hyväksi. Näin ollen ”made in” -asia on ehkä teknokraattinen menettely, jolla on vakava poliittinen ulottuvuus, ja meidän täytyy lujittaa sitä. Uskon, että osanamme on olla tärkeässä roolissa tässä asiassa.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen aina pitänyt Heide Rühlestä, mutta tämä on ensimmäinen kerta kuuteen vuoteen, jolloin hän ilmaisee jostakin asiasta minun omia ajatuksiani. Myös minä pelkään, että olemme valitettavassa tilanteessa, jossa kaksi asiakirjaa yhdistetään tavalla, joka ei suosi Euroopan unionin kansalaisia, parlamenttia, komissiota eikä neuvostoa.

Olemme kaikki sitä mieltä, että tekstiilituotteiden merkitseminen on kuluttajille tärkeä aihe ja että meidän on pikaisesti löydettävä ratkaisu. Meidän on kuitenkin pidettävä huolta siitä, että kahta eri asiaa ei sekoiteta keskenään. En koskaan aiemmin ole kuullut vastaavanlaisesta tapauksesta täällä parlamentissa: kansainvälisen kaupan valiokunta käsittelee parhaillaan komission asetusehdotusta, ja me sujautamme täsmälleen saman asian toiseen ehdotukseen.

Tarkoitan erityisesti ”made in” -alkuperämaamerkintää. En aio selostaa yksityiskohtaisesti kaikkia asioita, joista neuvottelemme valiokunnassa tulevien viikkojen ja kuukausien aikana käsitellessämme ”made in” -asetusta. Esiin nousee esimerkiksi kysymys siitä, mikä on sellaisen tuotteen alkuperä, joka on suunniteltu Italiassa, valmistettu Argentiinassa käsitellystä nahasta ja Turkmenistanissa kasvatetusta puuvillasta, joka on kudottu kankaaksi Kiinassa, ommeltu yhteen Vietnamin ja tämän jälkeen silitetty ja pakattu valmiina paitana Italiassa? Mistä tämä tuote on peräisin? Onnistummeko saavuttamaan kuluttajia palvelevan säännöksen?

Olen ehdottoman vakuuttunut siitä, että pystymme tähän, mutta se ei tapahdu tänään keskusteltavana olevan asetuksen puitteissa, vaan ennemminkin Cristiana Muscardinin vastuulla olevan hankkeen tuella. Olen kiitollinen, jos nämä kaksi asiaa voitaisiin jälleen nopeasti erottaa toisistaan toisessa käsittelyssä. Minusta näiden kahden asian sekoittaminen ja yhdistäminen toisiinsa ei ole hyödyksi kuluttajille, parlamentille, komissiolle eikä neuvostolle. Olisin tyytyväinen, jos voisimme löytää ratkaisun, jolla aidosti pystymme estämään sen, ettei asetusta jäädytetä.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kiitoksia esittelijälle ja myös varjoesittelijöille sekä komission jäsenelle Tajanille, vai pitäisikö minun sanoa varapuheenjohtaja Tajanille, täsmällisistä ja tarkoista vastauksista, joita annoitte keskeisistä kohdista.

Barcelonan yliopisto toteutti 18 vuotta sitten tutkimuksen, jonka johtopäätös oli, että tekstiiliteollisuus häviäisi Euroopasta vuoteen 2000 mennessä. Elämme vuotta 2010, ja synkkä ennuste ei ole toteutunut yhdestä yksinkertaisesta syystä: Syy on se, että Euroopassa ja tuotantopohjansa säilyttäneissä maissa kehitetty

tutkimus ja innovaatiot (nämä maat eivät ole ainoastaan toimineet tutkimuskeskuksina, vaan sovelletun tutkimuksen ja teollisuuden keskuksina) ovat varmistaneet uusien innovatiivisten kuitujen tuotannon. Siksi tarvitaan kyseisiä asetuksia direktiivin sijasta. Näillä turvataan joustavuus, suojellaan kuluttajia, kun on kyse merkinnöistä, ja taataan myös alkuperä.

Uskon, varapuheenjohtaja Tajani, että kannattaisi kuvitella mielessään tulevaisuus, jossa meillä olisi myös eurooppalainen seurantayksikkö, joka suojelisi terveyttä ja turvallisuutta, toisin sanoen viranomainen, joka turvaisi tämän omaleimaisuuden. Uskon että meidän kaikkien on oltava yhtä mieltä myönteisestä seikasta, joka nousi esiin käsiteltävänä olevasta mietinnöstä.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskon, että me kaikki olemme yhtä mieltä tänään keskusteltavana olevan ehdotuksen lähestymistavasta, erityisesti seikoista, jotka koskevat byrokratian vähentämistä, entistä innovatiivisemman teollisuuden edistämistä, selkeyttä ja, ennen kaikkea, kuluttajia – ja haluan painottaa tätä viimeistä näkökohtaa.

Tästä syystä haluan korostaa tuotteen alkuperää käsittelevää kohtaa, koska minusta se on välttämätön piirre. Tämän päivän kuluttajat haluavat saada tietoa, ja alkuperä on varmasti yksi arkaluonteisimmista tiedoista, joita voimme kuluttajille tarjota. Jos tarkastelemme minkä tahansa eurooppalaisen suurkaupungin markkinoita, uskon, että huomaamme, että ihmiset ovat kiinnostuneita siitä, mitä he ostavat. He haluavat tietää, mitä he ostavat, mistä aineista tuote on valmistettu ja mistä tuote on lähtöisin. Kyse on ehdottoman arkaluonteisista ja tärkeistä tiedoista, ja tämä on tärkeää, koska Euroopan unionista on tullut lisäarvo, Euroopan unioni takaa kuluttajien turvallisuuden ja suojan.

Me tiedämme, ja kuluttajat tietävät, että Euroopan unionin ulkopuolisilla mailla on – ja on tuskallista sanoa tämä, mutta tiedämme sen olevan totta eikä sitä kannata yrittää salailla, hyvät kuulijat – lievemmat säännöt, lievemmat lait, jotka eivät ole kovin huomioon ottavia monissa asioissa, joista arvoisat parlamentin jäsenet ovat meitä muistuttaneet. Näitä ovat työskentelyolosuhteet, alaikäisten suojelu, naisten suojelu, työntekijöiden suojelu sekä tietoisuus standardeista ja käytetyistä aineista.

Aivan liian usein sanomalehdissä on artikkeleita, joissa kerrotaan naisten ja lasten allergioista. Me keskustelemme lääkäreiden, lastenlääkäreiden, gynekologien kanssa ja tiedämme, että terveydelle vaarallisten tuotteiden ja aineiden käyttö on valitettavan laajalle levinnyttä. Haluaisin muistuttaa vielä yhdestä seikasta: Kyse ei ole protektionismista, ennemminkin kyse on tasapuolisten toimintaedellytysten luomisesta maailmanlaajuisilla markkinoilla, koska niin monet kumppanimme, kuten Yhdysvallat, Kanada ja Japani, ovat jo hyväksyneet tämäntyyppiset merkinnät.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen kuunnellut tekstiilien merkintöjä koskevasta direktiivistä käydyin keskustelun kokonaisuudessaan, ja ensimmäiseksi minun on todettava, että Euroopan kansanpuolueen ryhmälle (kristillisdemokraatit) on tärkeää, että ne kuluttajat, jotka haluavat kyseiset tiedot ostaessaan tekstiilejä, myös todella saavat ne.

Esittelijän tekemä ehdotus, jolla turvauduttaisiin entistä enemmän tekniikkaan ja itse tuotteeseen kiinnitettäisiin ainoastaan tunnistenumero – ennemmin kuin etiketti, josta tulisi yhä pidempi ja pidempi – ja tuotetiedot olisivat saatavissa muista asiakirjoista, mahdollisesti internetin kautta, auttaisi varmasti niitä, jotka hakevat yksityiskohtaisia tietoja. Tämä auttaisi myös niitä, jotka eivät tätä tietoa halua, koska heidän ei enää tarvitsisi lukea kaikkea itse vaatteeseen kiinnitettyä tietoa.

Toiseksi esittelijän ja varjoesittelijöiden, joita haluaisin tässä yhteydessä erityisesti kiittää jälleen kerran, ehdottama tutkimus nostaa esiin useita kysymyksiä, jotka erikseen ovat hyvinkin tarkastelemisen arvoisia, mutta jotka kokonaisuutena johtavat todennäköisesti siihen, että ehdotus kohtaa suurta vastustusta neuvostossa. Tämä on hyvin valitettavaa, sillä ehdotuksella voisi olla erityismerkitystä Euroopan tekstiiliteollisuudelle, koska huippuinnovatiiviset kuidut voisivat tarjota meille edun hurjan kilpailukykyisillä maailmanlaajuisilla markkinoilla. Jos asetusta ei synny, olemme jokseenkin epäedullisessa asemassa.

Meidän ei pitäisi työntää syrjään valiokunnan tarkistuksiin sisältyviä perusteltuja huolenaiheita, mutta juuri nyt meidän olisi sen sijaan keskityttävä saamaan ehdotus läpi komission alkuperäisenä versiona. Ehkä meidän pitäisi palata alkuperämerkintää ja yhtenäisiä kokomerkintöjä koskeviin asioihin myöhempanä ajankohtana, kuten jäsen Caspari sanoi.

Toivon, että päädymme ratkaisuun asiassa ja että tämä tapahtuu mahdollisimman pian toisessa käsittelyssä. Toivon myös, että sovimme tärkeistä asioista toisessa käsittelyssä emmekä käytä liikaa aikaa toisarvoisten seikkojen käsittelyyn.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, osallistun mielelläni tähän keskusteluun, koska valmistaudumme äänestykseen asiasta, jonka uskon olevan äärettömän tärkeä. On tärkeää rationalisoida yritysten työtä, mutta erityisen tärkeää on suojella kuluttajia. Ostajien täytyy tietää, mitä he ovat ostamassa, ja laatua hakevien kuluttajien täytyy löytää laatua. On myös tärkeää, että mielessämme on sosiaalisen kestävyiden idea siitä mitä ostamme.

Joku sanoi jo tämän, mutta haluan painottaa tätä uudelleen, koska uskon, että kyseessä on seikka, jonka on noustava esiin täällä Euroopan parlamentissa käytävässä keskustelussa. Haluan tietää, onko tuote valmistettu paikassa, jossa työntekijöitä suojellaan. Haluan tietää, onko tuotteen valmistuksessa käytetty lapsityövoimaa, ja haluan tietää myös, onko tuote vilpillisen kilpailun tulos.

Meillä on tässä toimenpide, jonka toivon pian ulottuvan muille tehdasteollisuus- ja käsityöläisaloille, koska uskon ja päättelen, että kyseinen toimenpide lähentää Euroopan unionia ja kansalaisia toisiinsa. Kiitän esittelijöitä, jotka ovat tehneet kyseisen ehdotuksen, sekä komissiota ja komission jäsentä Tajania hänen ollessaan ehdotuksen taustalla vaikuttavana voimana.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, suuri osa tekstiilejä käsittelevästä keskustelusta on kuin kaiku keskusteluista, joita käymme ruuasta, elintarvikkeiden alkuperästä ja elintarvikemerkinnöistä. On kiintoisaa, että esimerkiksi Irlannissa valmistettu pizza saattaa sisältää 60:stä eri maasta lähtöisin olevia valmistusaineita. On äärettömän monimutkaista laatia oikeat tuotemerkinnät.

Yksi mainituista seikoista on kuluttajien huoli siitä, miten tuotteet on valmistettu, millainen on työntekijöiden hyvinvointi ja miten ympäristöstandardeja on noudatettu. Katsoin CNN-kanavalta järkyttävän raportin Pearl-joen tilasta Kiinassa. Eurooppalaisen farkkukankaan ”pääkaupunki” sijaitsee kyseisen joen rannalla, ja joki on erittäin saastunut, koska paikalla sijaitsevat tehtaat vievät halpoja tuotteita Euroopan unioniin, Yhdysvaltoihin ja muille markkinoille – ja kuluttajat ostavat niitä. Vaikka siis sanomme, että kuluttajat haluavat tietoa voidakseen tehdä tietoon perustuvia valintoja, monet kuluttajat eivät näytä välittävän saamastaan tiedosta ja tekevät valintoja hinnan perusteella. Uskon, että meidän on todellakin puhuttava enemmän kestävästä tuotannosta ja kestävästä kuluttamisesta kaikissa asioissa, muiden muassa elintarvikkeisiin ja erityisesti tekstiileihin liittyvissä asioissa.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän esittelijää, jäsen Mandersia, ja varjoesittelijää, jäsen Comia, mutta kaikella kunnioituksella olen hieman eri mieltä jäsen Rühlen kanssa.

Hän sanoi, että on virhe sisällyttää tuotteen alkuperää käsittelevät standardit osaksi kyseistä asetusta, mutta minne muualle pitäisi sisällyttää standardit, joita kuluttajat ja Euroopan unionissa toimivat pienet yritykset ovat innokkaasti odottaneet vuosien, liian monien vuosien ajan? Hänen mukaansa asetuksen tavoitteena on avata markkinat uusille kuiduille, innovaatioille, nopeammalle koodausjärjestelmälle, mutta kätkeä alkuperämaa, koska pelon, salassapidon ja monimutkaistamisen Euroopan, Euroopan unionin, joka ei halua kertoa, missä tuotteet on valmistettu, on syystäkin nopeutettava uusien kuitujen markkinointia, mutta kuluttajille ei saa kertoa, missä tekstiilituotteet on valmistettu.

Mitä järkeä on tällaisessa kaksivaiheisessa järjestelmässä? Miksi edelleen on pidettävä yllä ajatusta Euroopan unionista, joka on byrokraattinen, epäselvä, ja jopa pahempaa, joka lietsoo pelkoa ja välttää selvyyttä? Haluamme alkuperämerkintöjä koskevia standardeja ja haluamme niitä nopeasti yhdestä yksinkertaisesta syystä – lopetan kohta, arvoisa puhemies – syy on se, että jos tekstiilituotteessa on ”Made in Europe” -merkintä, tämä merkitsee, että tuotetta, jossa tämä merkintä on, ei ole valmistettu käyttämällä ympäristölle myrkyllisiä tai vaarallisia liuottimia, että sitä eivät ole valmistaneet käytännössä orjuuteen alistetut lapset eivätkä hyväksikäytetyt naiset tai riistetyt työntekijät, jotka kärsivät näännyttävistä työpäivistä ilman minkäänlaista takuuta terveydestä ja turvallisuudesta, eduista ja palkasta.

”Made in Europe” -merkintä on takuu kuluttajalle ja myös takuu siitä, miten tuote on valmistettu. Meidän on oltava ylpeitä tästä merkinnästä ja meidän on varmistettava, että se otetaan välittömästi käyttöön. Tästä syystä kannatamme ehdotusta juuri siinä muodossa, kuin asiasta vastaava valiokunta on sen esittänyt. Voimme jo kiittää komission jäsentä Tajania hänen huomattavasta vakuutuksestaan, jonka hän on antanut parlamentille tässä asiassa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on hyvä asia, että keskustelemme aiheesta, joka vaikuttaa kaikkiin kansalaisiin, koska lähes jokainen kansalainen on kuluttaja ja tekstiilituotteiden ostaja.

Merkinnät ovat myös hyvin tärkeitä. Muistan olleeni ymmälläni useita kertoja omassa kotimaassani vuosia sitten valitessani tuotteen, johon oli kiinnitetty merkintä "Deantús na hÉireann" – "Valmistettu Irlannissa". Merkinnän pystyi kuitenkin irrottamaan, ja sen alta paljastui merkintä "Made in China", toisin sanoen kuluttajia oli huiputettu.

Tuosta tilanteesta on edetty pitkälle, mutta työtä on tehtävä edelleen. Erityisesti Lara Comin esittämät huomiot kolmansista maista peräisin olevista tuotteista ovat hyvin tärkeitä. Olemme olleet aivan liian ankaria omia maitamme kohtaan emmekä ole niinkään kiinnittäneet huomiota kolmansien maihin. Tämä koskee myös maatalousalaa, ja erityisesti tulevissa Mercosur-ehdotuksissa vahvistetaan tämä. Niinpä pidän tätä myönteisenä.

Lisäksi yhdenmukaisia kokomerkintöjä kaikkialla Euroopan unionissa koskeva ehdotus on oikein hyvä. Ihmisten on paljon helpompaa tehdä ostoksia, ja on myös helpompaa antaa merkitys Euroopan unionille ilman, että luotaisiin supervaltio, josta arvoisa jaarli on niin huolestunut.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, alkuperän merkitsemistä tekstiili- ja vaatetustuotteiden tuoteselosteisiin ja pakkauksiin koskeva keskustelu on hyvin tärkeä kuluttajien oikeuksien suojaamisen kannalta mutta myös maidemme tekstiili- ja vaateollisuuden työvoiman ja tuotannon suojaamisen kannalta.

Haluamme torjua sosiaalista polkumyyntiä ja lapsityövoimaa sekä suojella sosiaalisia oikeuksia ja ympäristöä. Merkintöjen on annettava kuluttajille mahdollisuus tehdä selkeä valinta ja osallistua tulevaisuuteen, joka on parempi kaikille, oli sitten kyseessä Euroopan unioni tai muuta maat. Tuotteiden alkuperän ja sisällön selvien merkintöjen kautta kuluttajat voivat tehdä entistä tietoisempia valintoja, ja tämä vie kohti parempaa tulevaisuutta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanovat, että asetusehdotuksessa on ehdottoman teknisiä vivahteita, mutta se on myös poliittisesti tärkeä. Se on poliittisesti tärkeä siinä mielessä, että kyse on Euroopan unionin kansalaisten eduista, koska yksinkertaistamme standardeja, ja tämä merkitsee työn helpottamista kansalaisten kannalta ja työn helpottamista kaikessa liiketoiminnassa kyseisellä alalla.

Tarjoamme palveluksen kansalaisille, koska parlamentti on nyt ylivoimaisesti merkintöjen kannalla, ja tästä syystä annamme kansalaisille mahdollisuuden tietää, millaisia tuotteita he ostavat. Tämä merkitsee, että takaamme heidän terveytensä ja luovuttamattomat oikeutensa. Olen samaa mieltä jäsenen Gebhardtin puheessaan esittämien ajatusten, mutta myös jäsenen Figueiredon ajatusten kanssa.

Olemme myös sitoutuneita puolustamaan eurooppalaista tekstiiliteollisuutta: emme saa unohtaa, että ala on kärsinyt monista työpaikkojen menetyksistä, toisinaan vilpillisen kilpailun seurauksena. Velvollisuutenamme on puolustaa liiketoimintamme kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla, ja meidän on torjuttava polkumyyntiä Euroopan unionissa. Tekstiilialan puolustaminen merkitsee tuhansien ja tuhansien työpaikkojen puolustamista ja samalla kuluttajien oikeuksien puolustamista.

Hyväksymällä tämän tekstin turvaamme joukon etuja, jotka minun mielestäni edelleen ovat Euroopan unionin arvojen mukaisia. Uskon, että jäsen Kelly on oikeassa, ja haluaisin tarjota joitakin vakuutteluja Lord Darmouthille, vaikka hän onkin jättänyt parlamentin, sillä hän esitti pelkoja supervaltiosta.

En usko, että Euroopan unioni on moderni versio Thomas Hobbesin teoksesta Leviathan, se on yksinkertaisesti instituutio, joka ilmentää solidaarisuus- ja toissijaisuusperiaatteita, puolustaa ihmisoikeuksia ja joka on sitoutunut turvaamaan sosiaalisen markkinatalouden. Markkinat itsessään muodostavat välineen, jonka avulla luodaan sosiaalipolitiikkaa. Niinpä asiassa ei ole mitään, minkä kautta yritettäisiin rajoittaa vapauksia, vaan puolustamme yksinkertaisesti 500 miljoonan Euroopan unionissa elävän kansalaisen oikeuksia.

– Komission kanta parlamentin tarkistuksiin

Mandersin mietintö (A7-0122/2010)

Komissio voi hyväksyä tarkistukset 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 ja 61.

Komissio voi periaatteessa hyväksyä tarkistukset 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 ja 72.

Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 19, 37, 38, 63, 68 ja 71.

Toine Manders, esittelijä. – (NL) Minulle on kunnia, että näin suuri määrä puhujia on paikalla tänä maanantai-iltana keskustelemassa teknisestä mietinnöstä ja että mietintö saa laajaa kannatusta.

Jotkut jäsenet ovat ilmaisseet kritiikkiä sanoen, että mietinnön soveltamisalaa ei pitäisi käyttää väärin hyväksi, että sitä ei pitäisi laajentaa. Ymmärrän tämän, mutta haluaisin korostaa jäsenen Gebhardtin sanoja tässä yhteydessä. Joissakin tilanteissa on välttämätöntä käyttää tilannetta hyväkseen, jotta saisi jotain aikaiseksi, ja minä olen sitä mieltä, että on hyvin mahdollista edetä näin.

On hyvin tärkeää, että meillä on laaja kannatus huomenna, ja tunnen tämän tuen monien ihmisten reaktioista. Tuki antaa tälle parlamentille loistavan lähtökohdan erityisesti neuvoston kanssa käytäviin neuvotteluihin, sillä uskon, että komission kanssa – ja kiitän komission jäsentä hänen selkeästä kannastaan – parlamentti pystyy huomenna luomaan tilanteen, joka lopulta saattaa neuvoston kanssa käytävät neuvottelut onnistuneeseen päätökseen.

Ehdotuksen tavoitteena on laatia parempaa lainsäädäntöä tulevaisuutta varten, sillä ihmiset ostavat entistä enemmän internetin kautta. Tästä syystä tarvitsemme toimivat sisämarkkinat, joilla 500 miljoonaa kuluttajaa voi saada toivomaansa tietoa oikeudenmukaisella tavalla. Aloitamme tekstiilialasta, ja toivon, että päätös mahdollisesti ulottuu kaikkiin sisämarkkinoilla myytävänä oleviin tuotteisiin. Aikomuksena ei ole tarjota lisää tietoa, vaan selkeää tietoa yksinkertaiselta eurooppalaiselta pohjalta, ja jos tässä onnistutaan, olen hyvin tyytyväinen.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluaisin mainita, että tein tietoisien päätöksen olla pääsemättä sopimukseen neuvoston kanssa ensimmäisessä käsittelyssä. Katson, että meidän olisi käytävä läpi tämä tavanomainen menettely useammin ja että parlamentin täysistunnon olisi annettava arvionsa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan esittämästä mietinnöstä ennen, kuin se ryhtyy neuvotteluihin neuvoston ja komission kanssa päätöksen aikaansaamiseksi. Minusta demokratia kärsii, jos pääsemme sopimukseen jopa ennen täysistunnossa käytyä keskustelua. Näin ollen toivon, että monet seuraavat esimerkkiä ja että kaikkia asioita käsitellään yleensä ensimmäisessä ja toisessa käsittelyssä.

Toivon, että huomenna saamme aikaan hyvän tuloksen. Lähtökohtamme, laajan tuen, avulla tuleamme olemaan loistavassa asemassa voittaaksemme finaalisissa neuvoston, jalkapallotermejä käyttäkseni.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 18. toukokuuta 2010).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan unionin tekstiiliteollisuus on aloittanut pitkän rakennemuutosprosessin ja käynnistänyt teknisiä innovaatioita vastauksena taloudellisiin haasteisiin, joita alan on tarvinnut kohdata viime vuosina. Jos sallitaan tekstiilituotteiden merkintöjen yhdenmukaistaminen ja standardointi, keskusteltavana oleva mietintö mielestäni sekä helpottaa kyseisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla että varmistaa kansalaisten hyvän ja yhtenäisen suojelun tason Euroopan unionissa. Tästä syystä kannatan komissiolle osoitettua kehotusta antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus mahdollisista uusista merkintävaatimuksista kahden vuoden kuluessa uuden asetuksen täytäntöönpanosta. Tämä on kahtalaisen tavoitteen mukainen, sillä näin paitsi yksinkertaistetaan tekstiilituotteiden merkintöjä, myös annetaan kuluttajille täsmällisiä vertailukelpoisia tietoja tekstiilituotteiden omistajasta, alkuperästä ja koosta. Pyrittäessä näihin tavoitteisiin on mielestäni välttämätöntä varmistaa, että laajennetut pakolliset merkinnät eivät aiheuta lisätaakkaa liiketoiminnalle, etenkin pienille ja keskisuurille yrityksille. Tällä hetkellä ei ole käytössä tyydyttäviä testejä, jotka osoittaisivat, miten tekstiilituotteiden valmistuksessa/käsittelyssä käytetyt allergeeniset tai vaaralliset aineet vaikuttavat ihmisen terveyteen. Tämän vuoksi kehotan komissiota toteuttamaan tutkimuksen näiden vaikutusten arvioimiseksi.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Jälleen kerran ekologiset merkinnät lupaavat aivan jotain muuta kuin ne todellisuudessa ovat – pitää vain muistella orgaanista puuvilla koskevaa skandaalia tai hiljattain tapahtunutta biokemikaaleihin liittyvää näytelmää. Ensinnäkin merkintöihin ja merkkeihin liittyvä hämmennys nousee taas esiin näillä luonnonmukaisilla markkinoilla, joita Euroopan unioni voisi lopulta yksinkertaistaa järkevästi, mitä se tavallisesti niin mielellään tekee, ja toiseksi Euroopan unionin on aika hyväksyä muuntogeeninen puuvilla. Odotamme edelleen tutkimuksia haitallisten aineiden mahdollisista vaikutuksista, mutta samanaikaisesti muuntogeeninen puuvilla voitaisiin ainakin ilmoittaa merkinnöissä. Euroopan unionin on myös korkea aika tehdä jotakin radiotaajuustunnistuksille (RFID). Tekstiileihin ei voida kiinnittää sähköisiä tunnisteita, elleivät asianomaiset tiedä asiasta ja kun samanaikaisesti odotamme edelleen

vaadittavia merkintäasetuksia. Jos jalankulkijoista on tarkoitus tehdä näkyviä radiotaajuustunnistuksilla varustetuilla vaatteilla, on mahdollista valvoa ihmisten kaikkia liikkeitä. Poliittisen korrektiuden paineessa ihmisten olisi pian oltava erittäin varovaisia vieraillessaan laitoksissa radiotaajuustunnistuksilla varustetuissa vaatteissa. Tulevaisuudessa ihmisten on ehkä vain poistettava RFID-numeronsa Google Street View -ohjelmasta. Sirut saattavat myös aiheuttaa hälytyksiä lentokentillä. George Orwell ei olisi voinut kuvitella tätä; olemme jo kauan sitten ohittaneet hänen visionsa valvontayhteiskunnasta.

18. Julkisten hankintojen viimeaikainen kehitys (lyhyt esittely)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Heide Rühlen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä julkisten hankintojen viimeaikaisesta kehityksestä (2009/2175 (INI)) (A7-0151/2010).

Heide Rühle, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä rakentavasta yhteistyöstä ja hyvistä tuloksista valiokunnassa. Esittelen nyt mietintöni keskeiset seikat.

Kaikki toimijat, niin hankintaviranomaiset kuin alihankkijat, tarvitsevat parempaa oikeusvarmuutta ja sääntelyä. Mietinnössäni painotetaan erityisesti julkisten hankintojen suurta merkitystä kriisiaikoina. Mietinnössäni myöskin kritisoidaan sitä, ettei julkista hankintamenettelyä ja siihen liittyvää byrokratiaa ole onnistuttu Euroopan unionin lainsäädännön kansalliseen lainsäädäntöön siirtämisen monimutkaisuuden vuoksi yksinkertaistamaan, vaikka se oli vuonna 2004 tehdyn tarkistuksen tavoitteena. Ulkoisen oikeudellisen neuvonnan tarve ja kustannukset ovat vain kasvaneet ja oikeusmenettelyt pitkittyneet. Tämä on valitettavasti pois innovoinnista ja laadusta, minkä useat tutkimukset osoittavat. Oikeudellinen epäselvyys johtaa valitettavan usein edullisimman eikä suinkaan parhaimman tarjouksen valintaan.

Komissio tarjoaa tukea ympäristöystävällisiin hankintoihin, mutta samanlaista tukea ei ole tarjolla yhteiskunnallisesti vastuullisiin hankintoihin, reiluun kauppaan tai innovointiin hankintojen kautta. Komission olisi pikimmiten kehitettävä näitä aloja.

Tämän lisäksi olisi pikaisesti parannettava koordinoitua komission sisällä. Euroopan unionin tuomioistuin on viimeaikaisissa tuomioissaan poistanut useita oikeudellisia epävarmuustekijöitä ja vahvistanut hankintaviranomaisten asemaa ilmaisemalla esimerkiksi, ettei direktiivien soveltamisalaa pitäisi ulottaa kaupunkisuunnittelun kaltaisille aloille. Tuomioissa ei anneta hankintaviranomaisille avointa valtakirjaa vaan pyritään pikemminkin luomaan heille selkeä toimintakehys. Tämän olen pyrkinyt ottamaan esille myös mietinnössäni.

Ja lopuksi: palveluja koskevat käyttöehtosopimukset, joiden suhteen mielipiteet erosivat merkittävästi valiokunnassa. Oma kantani asiaan ei ole muuttunut. Palveluja koskevat käyttöehtosopimukset jätettiin tarkoituksellisesti pois hankintadirektiiveistä toiminnan joustavuuden parantamiseksi ja kulttuurierojen huomioonottamiseksi. Kaikki sidosryhmät, joiden kanssa olen keskustellut, tukevat kantaani. Näin on niin kunnallisten sateenvarjo-organisaatioiden kuin julkisyriyten, kuten erityisesti vesihuoltoyritysten, teollisuusjärjestöjen, ammattiliittojen ja kansalaisjärjestöjen kohdalla. Myös tämän halusin tuoda selkeästi esille mietinnössäni.

Haluan vielä lopuksi mainita itselleni hyvin tärkeän seikan. Julkiset hankinnat eivät saa johtaa siihen, että valitut toimijat menettävät demokraattiset oikeutensa. Jos useat kunnat ovat lisänneet julkisten hankintapäätöstensä tärkeimpiin kriteereihin reilun kaupan, olipa kyse kahvin tai muiden tuotteiden hankinnasta, meidän pitää tukea sitä. On erittäin tärkeää, että komissio tukee kuntia ja neuvoa niitä mahdollisten virheiden sattuessa. Sen sijaan komissio on nostanut kanteen Alankomaita vastaan juuri tällaisten virheiden vuoksi. Tällainen toiminta on mielestäni erittäin haitallista, koska se sotii poliittisten elinten tekemiä poliittisia päätöksiä vastaan.

Puhemies. – (EN) Huomaan, että monet jäsenet haluavat käyttää puheenvuoron. Muistakaa, että kullakin puhujalla on minuutin pituinen puheenvuoro.

Frank Engel (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää kattavasta työstä ja yhteistyöhalukkuudesta. Oli ilo työskennellä hänen kanssaan tämän mietinnön parissa. Mielestäni mietintö on tasapainoinen, ja sen päätavoitteena on oikeusvarmuuden lisääminen. Tavoitteena ei siis ole tehdä uusia lakiehdotuksia hinnalla millä hyvänsä vaan muokata olemassa olevaa lainsäädäntöä oikeudenmukaisemmaksi ja ymmärrettävämmäksi.

Otan esille seikan, jonka Heide Rühle jo mainitsikin, eli palveluja koskevat käyttöehtosopimukset. Tämä on arkaluonteinen kysymys, josta on ollut erimielisyyttä komissiossa. Haluan vielä kerran painottaa sitä, että komission pitäisi uusia, asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia tehdessään pitää mielessä sisämarkkinoiden toimivuuden parantamisen tarve. Tällä hetkellä mikään muu seikka ei oikeuta asiaa koskeviin merkittäviin lainsäädäntöehdotuksiin.

Evelynne Gebhardt (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ryhmäni olisi mielellään tukenut Heide Rühlen mietintöä, koska se sisältää monia myönteisiä seikkoja.

Valitettavasti mietinnöstä puuttuu kuitenkin mielestämme kolme seikkaa emmekä voi yhtyä kaikkiin mietinnössä esitettyihin kantoihin. Ensinnäkään Heide Rühle ei hyväksynyt sitä, että me todella tarvitsemme palveluja koskevan oikeuskehyksen yleisen talouselämän kannalta. Hän ei ole myöskään onnistunut selkeästi määrittelemään, että kyse on oikeusvarmuuden lisäämisestä, varsinkin sosiaalipalvelujen kohdalla. Nämä mietinnön puutteet ovat mielestämme valitettavia.

Emme voi missään tapauksessa hyväksyä palveluja koskevien käyttöehtosopimusten sulkemista mietinnön ulkopuolelle. Emme voi vain sanoa, ettemme halua ottaa niitä mukaan. Unionin tuomioistuimella on jo antanut asiaa koskevia tuomioita. Tällainen toiminta on hyvin epäpoliittista. On tärkeää, että ilmaisemme kantamme hyvin selkeästi, jos tiedämme komission valmistelevan lainsäädäntöehdotusta. On tärkeää, että kehoitamme komissiota noudattamaan unionin tuomioistuimen omaksumaa erittäin myönteistä kantaa, millä taataan myös oikeusvarmuus. Tämä on ryhmämme vaatimus, ja olemmekin jättäneet asiasta vaihtoehtoisen päätöslauselmaesityksen. Pyydämme kollegoita tukemaan vaihtoehtoista päätöslauselmaehdotusta.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Haluaisin kiittää esittelijää työstään mietinnön laadinnassa. Olen täysin samaa mieltä siitä, että julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä on yksinkertaistettava ja avoimuutta parannettava. Olen huolissani julkisia hankintoja koskevista riita-asioista lukuisissa jäsenvaltioissa.

Esimerkiksi Romaniassa erityisen monimutkainen lainsäädäntökehys johtaa menettelyvirheisiin, ja julkisia hankintoja koskevien säännösten soveltamisvirheet voivat estää rakennerahastojen käytön. Lainsäädäntökehystä on yksinkertaistettava ja selkeytettävä toiminnan helpottamiseksi molempien osapuolten kannalta.

Haluan myös ottaa kantaa edullisinta tarjoustä koskevaan kysymykseen. Olen samaa mieltä siitä, ettei hankintasopimusta pitäisi arvioida alhaisimman hinnan perusteella. Yhdyn myös esittelijän mielipiteeseen, jonka mukaan tarjouksen hintalaatusuhteen ja taloudellisten etujen on oltava tärkeimmät arviointikriteerit. Tämä on otettava huomioon lainsäädäntötarkistuksessa, jolla on taattava hankintaviranomaisille parempaa joustavuutta. Meidän on kuitenkin toimittava hyvin varovasti, koska kriteerien määrittelemisen epäonnistuminen merkitsisi todellisen Pandoran lippaan avautumista, mikä voisi edistää oikeudellisia epäselvyyksiä ja jopa korruptiota.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni varjoesittelijänä ja vastaavan valiokunnan puheenjohtajana haluan myös omalta osaltani kiittää Heide Rühleä tärkeästä mietinnöstä. On sääli, että parlamentin melko omituisten sääntöjen vuoksi sisämarkkinoiden keskeistä tekijää ja julkista politiikkaa koskevasta tärkeästä mietinnöstä keskustellaan vain minuutin mittaisen puheenvuorojen kautta.

On hyvä, että Antonio Tajani on täällä paikalla, koska haluan sanoa hänelle, että julkiset hankinnat ovat merkittävä keino tukea innovatiivisia yrityksiä koko Euroopan unionissa. Kuten tiedämme Michel Barnier tarkistaa seuraavaksi strategian ja ottaa toivottavasti huomioon monet näistä seikoista.

Hyvät parlamentin jäsenet, keskeisin ongelma on kuitenkin mietinnön mukaisesti sekava ja monimutkainen järjestelmä, jota monet julkiset viranomaiset pitävät byrokrattisena määräyksenä eikä mahdollisuutena. Arvoisa komission jäsen, julkisten hankintojen avulla voimme tukea muun muassa pieniä ja keski-suuria yrityksiä, innovointimahdollisuuksia sekä ympäristöystävällisiä tuotteita ja palveluja. Samalla tuemme itse asiassa koko innovointistrategiaa. Tämän on oltava tavoitteenamme, mutta se edellyttää komission sinnikästä panosta suositusten lisäämiseksi tähän mietintöön.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Julkiset hankinnat näyttävät olevan tehokas keino hankkia tuotteita ja palveluja julkisella sektorilla kohtuullisin hinnoin ja vähäisin korruptioepäilyin. Tulevaisuudessa olisi kuitenkin hyvä työskennellä julkisen hankintaprosessin yksinkertaistamiseksi ja päätöksentekoaikojen lyhentämiseksi.

Minusta meidän pitäisi tukea perusperiaatetta tässä tarkoituksessa. Kokemus on osoittanut, että sopimusten julkaiseminen internetissä kannattaa, koska se antaa suurelle yleisölle mahdollisuuden tutustua sopimuksiin ja auttaa vakuuttamaan suuren yleisön sopimuksen eduista. Kokemusta on saatu erityisesti paikallistasolta,

missä yhteisön varat ovat usein kansalaisten hyvin tarkan valvonnan alla. Kun kaikki sopimukset alettiin julkaista internetissä, ihmiset olivat tyytyväisempiä ja luottamus paikallisviranomaisiin lisääntyi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Mielestäni tämä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ehdottomalla enemmistöllä hyväksymä julkisia hankintoja koskeva mietintö antaa komissiolle hyvän ohjeet direktiivin tarkistustyöhön. Tavoitteenamme on saattaa julkiset hankinnat myös pienten ja keski suurten yritysten saataville ja vähentää tarjouskilpailujen byrokratiaa sekä samalla helpottaa valvontaa. Suurin osa EU-varoin rahoitetuista julkisista hankinnoista liittyy rakennusalaan, joka on usein, joskus aiheestakin, korruptioepäilysten alainen.

Olen pahoillani siitä, ettemme tämän mietinnön kohdalla äänestä komissiolle tekemästäni ehdotuksesta julkisen portaalin perustamisesta. Portaalissa olisi mahdollista seurata valittujen hankintasopimusten hintaeroja ja rakennustöiden todellisia kustannuksia täytäntöönpanon jälkeen. Portaalilla voitaisiin valvoa ja siten havaita epäilyttävät hintaerot, esimerkiksi jäsenvaltioiden välisen moottoritien yhden kilometrin rakennustöissä. Uskon vahvasti siihen, että pienten ja keski suurten yritysten pääsy aidosti avoimiin julkisiin hankintoihin on mahdollista vasta, kun korruptio on täysin kitketty.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopan unionin laajuiset julkiset hankintamarkkinat edustavat 16 prosenttia Euroopan unionin bruttokansantuotteesta. Sisämarkkinoilla kaikki eurooppalaiset yritykset voivat osallistua hankintakilpailuihin kaikissa jäsenvaltioissa. Palveludirektiivi takaa sen, että kaikki eurooppalaiset yritykset voivat tarjota palvelujaan toisissa jäsenvaltioissa muun muassa sähköisesti.

Sisämarkkinoiden on taattava sähköisten hallintojärjestelmien, kuten sähköisten allekirjoitusjärjestelmien ja sähköisten tarjouskilpailujärjestelmien, yhteentoimivuus. Tuen komission käynnistämää PEPPOL-pilottihanketta sähköisestä julkisesta hankintamenettelystä sekä päätöstä laatia luettelo akkreditoiduista palveluntarjoajista ja Euroopan laajuinen suunnitelma sähköisen allekirjoituksen varmennuspalvelun luomisesta.

Haluan kiinnittää huomiota siihen, että jäsenvaltiot sitoutuivat vuonna 2005 hoitamaan 50 prosenttia julkisista hankintatoimista Euroopassa sähköisesti vuoteen 2015 mennessä. Romania otti vuonna 2002 käyttöön sähköisen julkisen hankintajärjestelmän, joka vähensi julkisia kustannuksia, lisäsi merkittävästi avoimuutta ja avasi julkiset hankintamarkkinat myös pienille ja keski suurille yrityksille.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minäkin haluan kiittää Heide Rühleä ja varjoesittelijöitä erinomaisesta mietinnöstä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmä on tyytyväinen suurimpaan osaan mietinnön sisällöstä. Parin kohdan osalta olemme sopineet kompromissista, koska parlamentissa ei voi koskaan saada kaikkea haluamaansa. Yleisesti ottaen mietintö muodostaa hyvän perustan lukuisia aiheita käsitteleville jatkokeskusteluille komission kanssa.

Heide Rühle ottikin jo esille sen, kuinka hankintaelimet, -laitokset ja -viranomaiset saataisiin ottamaan hankintamenettelyssä huomioon sosiaaliset perusteet vaarantamatta kuitenkaan sisämarkkinoiden periaatteita. Toiseksi siitä, minkä Frank Engel otti puheeksi. Kuinka voimme suunnitella palveluja koskevat käyttöehtosopimukset niin, että ne noudattavat sisämarkkinasääntöjä pitkällä aikavälillä?

Olen täysin samaa mieltä Frank Engelin ja Heide Rühlen kanssa siitä, että voimme hyväksyä uutta lainsäädäntöä vain sillä ehdolla, että se tarjoaa selkeää ja tunnistettavaa etua sisämarkkinoille. Tässä mielessä olemme saavuttaneet hyvän kompromissin, mutta olisin luonnollisesti ollut iloinen, jos myös sosiaalidemokraatit olisivat voineet sitä tukea.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin myötä kotimaani hallitus on joutunut laskemaan valtion työntekijöiden palkkoja, eläkeitä ja työttömyysetuusia sekä leikkaamaan tukia. Kun otetaan huomioon nämä tiukat toimet, julkisen hankintamenettelyn on oltava mahdollisimman avoin ja nopea, jotta taataan julkisten varojen asianmukainen ja tehokas käyttö.

Lisäksi on kannustettava sähköisten tarjouskilpailujärjestelmien käyttöön, koska ne auttavat kitkemään julkisen hankintajärjestelmän korruptiota ja petoksia. Nykyiset hallintomenettelyt, sekava ja monimutkainen oikeusjärjestelmä sekä julkisten hankintasopimusten myöntämispäätösten muutoksenhakumenettelyn selkeyttämisen tarve ovat estäneet joidenkin tärkeiden sopimusten etenemisen. Romanian hallitus muutti julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöään keskusteltuaan asiasta kansainvälisen valuuttarahaston kanssa. Muutos tulee voimaan 1. kesäkuuta.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, talous- ja rahoituskriisi on osoittanut julkisten hankintojen roolin, joka on suuren luokan töiden kehittäminen, innovoinnin edistäminen ja tietysti sisäisen ja ulkoisen kilpailun edistäminen koko Euroopassa.

Mielestämme on ensisijaisen tärkeää yksinkertaistaa standardeja ja parantaa oikeusvarmuutta. Tämä lisäisi ehdottomasti kilpailun sekä julkisia hankintoja käsittelevän neuvon-antavan komitean, josta vastaa komissio, työskentelyn avoimuutta.

Suhtaudumme myönteisesti institutionalisoitujen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien rooliin helpottaa pienten ja keskisuurten yritysten pääsyä julkisiin hankintoihin, sillä nämä ovat taloutemme perusta. Meidän on tehostettava toimiamme syrjinnän ehkäisemiseksi, sillä syrjintä kohdistuu usein juuri pieniin ja keskisuuriin yrityksiin Euroopassa. Kiitän kollegoitani heidän tekemästään työstä. He voivat luottaa tukeeni huomenna.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun etsimme taloustaantumaa syitä, syytämme usein, aivan aiheesta, muun muassa pankkikiirejä, rakennuttajia, sääntelyviranomaisia ja keinottelijoita. Mielestäni julkiset hankinnat ovat myös olleet syynä moniin ongelmiin, joita ovat muun muassa "töitä kaverille" sekä avoimuuden ja eheyden puute. Sopimukset tehtiin koko ajan samojen ihmisten kanssa. Aikataulu ja kustannukset ylittyivät aina, mutta niistä ei koskaan rangaistu.

Suhtaudun myönteisesti viimeaikaiseen kehitykseen, jonka avulla voimme parantaa menettelyn avoimuutta. Meidän on myös taattava sopimuksista päättävien henkilöiden parempi asiantuntemus ja riippumattomuus sekä se, että he eivät ole vallassa olevien puolueiden nimittämiä.

Lopuksi haluan painottaa yksinkertaistamisen tärkeyttä, sillä ei ole mitään järkeä tuhlaa hyvin tärkeään mutta kuitenkin vasta alustavaan tarkastukseen liikaa aikaa ja varoja.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio ja erityisesti komission jäsen Barnier, jonka sijainen olen tänä iltana, on tarkkaan seurannut parlamentin julkisten hankintoja viimeaikaisesta kehityksestä tekemän oma-aloitteisen mietinnön valmistelua sekä tarkistuksia koskevaa keskustelua.

Kuten Silvia-Adriana Ticu, Lara Comi ja Malcolm Harbour sanoivat, hyvä itsekuri on ensisijaisen tärkeää julkisten hankintojen alalla: Sen avulla taataan julkisten varojen asianmukainen käyttö kansalaisten ja pk-yritysten hyväksi, erityisesti nykyisessä tiukassa taloustilanteessa.

Mietinnön kommentit otetaan asianmukaisesti huomioon uusien aloitteiden valmistelussa. Joitain aloitteita on jo alettu työstää kommenttien pohjalta. Komission yksiköt ovat aloittaneet julkisia hankintoja koskevien direktiivien jälkiarvioinnin. Tällä hetkellä ollaan laatimassa tiedonantoa, jolla selkeytetään tapaa, jolla julkisia hankintoja käytetään kestäväen kehityksen, yhteiskunnallisen osallistumisen ja innovoinnin edistämiseksi. Myös unionin tuomioistuimen kuntien välistä yhteistyötä koskevaa oikeuskäytäntöä ollaan arvioimassa, jotta voitaisiin määritellä kuntien välisen yhteistyön soveltamisala, joka sisältyy tai ei sisälly Euroopan unionin julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön soveltamisalaan.

Mitä tulee mahdolliseen käyttöehtosopimuksia koskevaan aloitteeseen, komissio omaksuu todistustaakan ja työstää vaikutustutkimusta, joka saadaan päätökseen vuonna 2010. Tutkimus on edellytys kaikille asiaa koskeville lainsäädäntöaloitteille. Jos tutkimuksesta käy ilmi, että nykyinen lainsäädäntökehys estää talouden kehitystä tai alentaa yleisen edun mukaisen palvelun laatua, meidän on epäilemättä korjattava tilanne parantamalla sovellettavien sääntöjen avoimuutta, oikeusvarmuutta ja selkeyttä.

Kansainvälisellä tasolla teemme kaikkemme maailman suurimpien talouksien julkisten hankintamarkkinoiden avaamiseksi. Euroopan teollisuuden kilpailukyvyyn takaamiseksi neuvotteluidemme keskipisteenä on vastavuoroisuus. Haluamme tehdä tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa ja kehotamme parlamenttia suhtautumaan keskusteluun rakentavasti ja avoimesti.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 18. toukokuuta 2010).

19. EU:n johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka ja julkista kehitysapua täydentävä kehitysapu (ns. ODA+) (lyhyt esittely)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Franziska Kellerin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) [2009/2218(INI)] (A7-0140/2010).

Franziska Keller, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka tarkoittaa, ettemme ota yhdellä kädellä pois sitä, mitä toisella annamme. Ei esimerkiksi ole järkevää antaa tukea kehittyvien maiden maatalouden kehittämiseen, jos samaan aikaan tuhoamme paikalliset markkinat suorilla tai epäsuorilla vientituilla.

Ponnistelemme myös turhaan paremman terveydenhuollon puolesta, jos samaan aikaan estämme rinnakkaisvalmisteilla käytävän kaupan tai nostamme lääkkeiden hinnat kohtuuttomiksi laajentamalla patenttisuojaa. Biopolttoaineet taas saattavat vähentää hieman hiilidioksidipäästöjä EU:ssa, mutta saavat kehittyvissä maissa aikaan metsien tuhoutumista ja viljelymaiden käyttötarkoituksen muuttumista ja pahentavat siten ilmastonmuutosta, jota juuri halusimme välttää, puhumattakaan alkuperäisväestöjen karkottamisesta sekä luonnon monimuotoisuuden ja ruoan kasvattamiseen käytettävän viljelymaan menettämisestä. Tällä hetkellä me – eli EU – emme siis ole erityisen johdonmukaisia.

EU on teoriassa jo pitkään tunnustanut, etteivät poliittiset toimenpiteet saisi olla ristiriidassa keskenään. Kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuus on kirjattu Lissabonin sopimukseen. Sopimuksen 208 artiklassa todetaan: ”Unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin.” Ottakaamme tämä vaatimus mittapuuksi.

Tänä vuonna tarkastelemme edistymistä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa. On selvää, että ilman johdonmukaista politiikkaa emme pysty pitämään lupaustamme. Meidän kaikkien, jotka päätämme lainsäädännöstä ja panemme sitä täytäntöön, on tultava tietoisiksi tästä vastuusta. Ennen kuin päätämme toimenpiteistä, meidän on arvioitava sen seurauksia, jotta ylipäänsä pystymme tunnistamaan yhteisön lainsäädännön mahdolliset kielteiset vaikutukset kehittyviin maihin. Tarvitsemme neuvostossa, komissiossa ja parlamentissa asiantuntemusta, jonka avulla voidaan tunnistaa epäjohdonmukaisuus. Komission johdonmukaista politiikkaa koskeva työohjelma on hyvä askel tähän suuntaan. Ratkaisevaa on nyt se, miten suunnitelma pannaan täytäntöön.

Johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka tarkoittaa, että meidän on kalastuspolitiikan uudistuksen yhteydessä otettava paremmin huomioon paikallisten ihmisten etu, jota ei saa alistaa eurooppalaisten kalastusalan konsernien edulle. Se tarkoittaa, että meidän on pysäytettävä kehittyvistä maista veroparatiiseihin häviävät rahavirratt. Se tarkoittaa, ettemme voi hyväksyä ACTA-sopimusta, jos on syytä epäillä sen häiritsevän lääkkeiden tai tekniikoiden saatavuutta kehittyvissä maissa. Tähän mennessä komissio ei ole pystynyt hälventämään tätä epäilyä. Johdonmukainen politiikka tarkoittaa myös, että kehitysyhteistyöpolitiikan on EU:n ulkosuhdehallinnon luomisen yhteydessä pysyttävä vahvana, itsenäisenä politiikan alana ja että kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen toimivaltaa on laajennettava, ei rajattava. Siihen kuuluu myös esimerkiksi reilun kaupan ottaminen kriteeriksi kuntien hankintapäätösten yhteydessä, kuten kollegani Heide Rühle ehdotti.

Monissa tapauksissa meidän parlamentin jäsenten on pidettävä tarkasti silmällä komissiota ja neuvostoa, jotta niiden politiikka on johdonmukaista. Monissa tapauksissa on kuitenkin parlamentin jäsenten tehtävä tehdä kehitysyhteistyöstä johdonmukaista. Meidän on verkostoiduttava paremmin valiokuntien välillä, ja tarvitsemme pysyvän esittelijän.

Mietintö, jonka kehitysyhteistyövaliokunta hyväksyi yksimielisesti, sisältää monia hyviä ehdotuksia ja vie meidät pitkän askeleen eteenpäin. Haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä, oikeusasiamiestä ja kaikkia kansalaisjärjestöjä avusta ja yhteistyöstä ja toivon, että yhteinen mietintömme voidaan hyväksyä huomenna täysistunnossa.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, on epämiellyttävää ilmaista tyytymättömyytensä mietintöön näin aikaisessa vaiheessa keskustelua, mutta haluan viitata erityisesti johdanto-osan I kappaleeseen ja 44 ja 45 kohtiin. Tässä mietinnössä on paljon myönteistä, mutta mielestäni näiden kohtien sisältö perustuu osittain historialliseen näkemykseen maatalouspolitiikasta eikä ainakaan todelliseen tilanteeseen kentällä tällä hetkellä.

Ennen kuin käsittelen asiaa yksityiskohtaisesti käytettävissäni olevassa puheenvuorossa, haluan sanoa, että kohta 15 on erittäin ratkaiseva kohta mietinnössä ja sitä olisi ehkä pitänyt käsitellä yksityiskohtaisemmin. Siinä todetaan, että vain neljä prosenttia julkisesta kehitysavusta ohjataan maatalouteen. Tämä on melko järkyttävä luku, jonka mainitsin myös parlamentin edellisellä toimikaudella laatimassani mietinnössä.

Mielestäni mietinnössä hyökätään, ehkä tahattomasti, Euroopan maanviljelijöitä vastaan. Mielestäni se ei ole asianmukaista. En varmasti aio tukea mietintöä tältä pohjalta, ja pahoittelen tilannetta. Kehotan kollegoja tutustumaan huolellisesti näihin kohtiin.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, tänään keskustelun aiheena olevassa Franziska Kellerin mietinnössä korostetaan kehitysyhteistyöpolitiikan tehokkuuden kannalta ratkaisevaa seikkaa. Johdonmukaisuus tuo aina tehokkuutta; kehittyvien maiden kohdalla epä johdonmukaisuus on käytännössä tehottomuutta ja lisäksi epäoikeudenmukaisuutta.

Puhun kehitysyhteistyöpolitiikasta, en ainoastaan virallisesta kehitysavusta. Johdonmukaisuus tarkoittaa, että kaikkien alakohtaisten politiikkojen – kauppapolitiikan, maatalouspolitiikan, kaikkien ulkoisten toimien – on yhdistyttävä yhtenäisessä politiikassa; politiikassa, joka on yhtenäinen niiden kokonaistavoitteiden kanssa, joihin pyrimme.

Vain näin voimme luoda suurempia synergioita, ja vain näin voimme hyödyntää globaalien julkishyödykkeiden etuja. Tämän vuoksi kannatin ja kannatan edelleen Franziska Kellerin mietinnössä parlamentille osoitettua kehotusta nimittää esittelijä, joka arvioisi ja valvoisi kehitysyhteistyöpolitiikkoja, joihin parlamentti ottaa kantaa.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Euroopan unionin politiikat ja toimet monilla aloilla ovat usein ristiriidassa esitettyjen kehitysaputavoitteiden kanssa. Maailmankaupan vapauttaminen ja sääntelyn poistaminen – jota Euroopan unioni on edistänyt ja tavoitellut – uhkaa kehittyvien maiden heikoimpia tuotantojärjestelmiä. Emme saa jättää huomiotta sitä tosiasiaa, että huomattava osa julkisena kehitysapuna näihin maihin suunnatuista varoista päätyy lopulta takaisin alkuperämaihiin tavaroiden ja palvelujen hankinnan muodossa.

Emme voi jättää huomiotta valtavan ulkomaanvelan muodostamaa vakavaa rasitetta; velka on maksettu jo moneen kertaan, mikä tekee sen peruuttamisesta välttämätöntä. On mahdotonta hyväksyä, että useita kehittyviä maita kiristetään tekemällä niiden julkinen apu riippuvaiseksi niin kutsuttujen taloudellisten kumppanuussopimusten allekirjoittamisesta huolimatta monien maiden vastarinnasta ja niiden ilmaisemista huolenaiheista. Sen sijaan, että Euroopan kehitysrahaston ensisijaisia tavoitteita tyrkytetään, ne on tarkistettava ottaen huomioon kehittyvien maiden mielipide, ensisijaiset tavoitteet ja todelliset tarpeet.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio ja erityisesti komission jäsen Piebalgs, jonka sijaisena toimin, onnittelevat esittelijää hänen johdonmukaista kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevasta päätöslauselmaesityksestään, joka on erinomainen ja kattava.

Komissio on täysin samaa mieltä esittelijän kanssa tämän kunnianhimoisen tehtävän merkityksestä ja kannattaa täysimääräisesti päätöslauselman sisältämiä erilaisia ehdotuksia Euroopan parlamentin työn tehostamiseksi tässä asiassa. Päätöslauselman ajoitus on erinomainen. Kuten tiedätte, komissio on ehdottanut 12-kohtaista toimintasuunnitelmaa vuosituhatosen kehitystavoitteiden tueksi. Johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka on yksi suunnitelman, josta keskustellaan parhaillaan neuvostossa, ensisijaisista tavoitteista. Parlamentin päätöslauselmissa esiintyvät tärkeimmät huolenaiheet ovat suurelta osin yhteneviä komission tulevaa johdonmukaista kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevissa työohjelmissa lueteltujen ensisijaisten tavoitteiden kanssa, vaikkamme olekaan samaa mieltä kaikista päätöslauselman sisältämistä päätelmistä.

Nämä kaksi asiakirjaa muodostavat vakaan perustan, jolta EU:n toimielimet voivat edetä ja työskennellä sen varmistamiseksi, että EU:n politiikat ovat mahdollisimman yhdenmukaisia kehitystavoitteiden kanssa. Johdonmukainen politiikka ei tarkoita ainoastaan kielteisten vaikutusten, joita EU:n politiikoilla voi olla kehitystavoitteisiin, tunnistamista. Siinä on myös kyse toimiemme yhdistämisestä kumppaneidemme toimiin kannattavien ratkaisujen löytämiseksi, jotta EU:n politiikan painopiste saadaan asetettua uudelleen kehitystavoitteisiin.

Siksi komissio on omaksunut uuden ja parannetun lähestymistavan johdonmukaiseen kehitysyhteistyöpolitiikkaan. Tämä lähestymistapa yhdistää EU:n kaikki asiaan liittyvät politiikat viiteen kansainväliseen haasteeseen. Se ei rajoita toiminta-alaamme. Se yhdistää politiikkojen arvioinnin todellisiin strategisiin tavoitteisiin.

Lisäksi työohjelma perustuu tavoitteisiin ja indikaattoreihin, ja vaikutusarviointeja käytetään useammin politiikkojen johdonmukaisuuden arvioimiseksi.

Minulla on yksi kommentti virallisesta kehitysavusta: Komission kanta asiaan on erittäin selvä. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on täytettävä velvoitteensa tällä alalla.

Tässä tarkoituksessa komissio on ehdottanut vastuumekanismin käyttöön ottamista unionissa. Jäsenvaltiot tutkivat ehdotusta parhaillaan.

Samaan aikaan muita julkisia varoja kuin virallista kehitysapua suunnataan kehittyviin maihin niiden auttamiseksi muun muassa ilmastonmuutoksen torjumisessa. Näin ollen meidän on pyrittävä löytämään keinot näiden varojen valvomiseksi ja sen varmistamiseksi, että ne käytetään kehitystarkoituksiin.

Politiikkamme johdonmukaisuuden lisäämiseksi meidän on otettava kumppanimme mukaan toimiin. Cotonoun sopimuksen 12 artikla tarjoaa viestintäkeinon, foorumin, jolla AKT-maat voivat ilmaista EU:n politiikkaa koskevat huolenaiheensa. Tätä mahdollisuutta on käytettävä järjestelmällisemmin. Vahvistamme siksi vuoropuheluumme johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta muissa kansainvälisissä elimissä, kuten Aasian ja Euroopan kehityskonferenssissa, joka on parhaillaan käynnissä, ja YK:n vuosituhatennen kehitystavoitteita koskevassa korkean tason tapaamisessa, joka järjestetään syyskuussa.

Lopuksi haluan vielä sanoa seuraavaa: jos tarkastelemme asiaan liittyviä erilaisia strategisia aloja – kauppaa, maataloutta, kalastusta ja muita – emme voi olla näkemättä, että vain kaikkien tärkeimpien talousmahtien, ei ainoastaan Euroopan unionin, yhteinen ja yhteistoiminnallinen panos auttaa luomaan ympäristön, joka suosii kehitystä. Johdonmukaisen kehitysyhteistyöpolitiikan on nyt ja tulevaisuudessa oltava tärkeä prioriteetti yhteisön ja kansainvälisellä tasolla.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna tiistaina, 18. toukokuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Haluan tarkastella lähemmin käsiteltävänä olevan mietinnön johdanto-osan I kappaletta sekä 44 ja 45 kohtia, joiden sanamuoto on erittäin epäedullinen eikä vastaa todellista tilannetta. Ensinnäkin on tehtävä selväksi, että vientituissa on kysymys Euroopan unionin markkinoiden ohjausvälineestä, jota Euroopan komissio käyttää erittäin varovasti ja jota sovelletaan vain harvoissa poikkeustapauksissa. Näin ollen ei voida väittää – kuten johdanto-osassa tehdään – että vientituet, jotka luotiin eräänlaiseksi turvaverkoksi, olisivat syynä suuriin vahinkoihin kehittyvien maiden maatalousalalla. Lisäksi on huomautettava, että EU on maailman suurin kehittyvistä maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuoja. EU ei siis heikennä elinvoimaisen maataloussektorin kehittymistä ja rakentamista kehittyvissä maissa, päinvastoin. EU:lla on epäilemättä suuri vastuu maataloussektorin kansainvälisen kaupan alalla, erityisesti kehittyvien maiden osalta. Tämä on itsestään selvää, ja unioni on siitä täysin tietoinen. Tätä taustaa vasten esitän kuitenkin vastalauseen yleistäville arvioille, joilla ei ole enää mitään tekemistä täsmällisen ja objektiivisen lähestymistavan kanssa. Vastustan johdanto-osan I kappaletta sekä 44 ja 45 kohtia ja siten koko mietintöä.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – Kannatan tätä johdonmukaista kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevaa mietintöä. Kuten Lissabonin sopimuksessa selkeästi todetaan, Euroopan unionin on otettava huomioon kehitysyhteistyön tavoitteet pannessaan täytäntöön politiikkoja, joilla voi olla vaikutusta kehittyviin maihin. Aikana, jona moninaiset kriisit uhkaavat vakavasti vuosituhatennen kehitystavoitteiden saavuttamista, on entistä tärkeämpää varmistaa, ettei kehitysyhteistyöpolitiikkaamme horjuta toiminta muilla politiikan aloilla. Vaikka köyhyyden poistaminen on EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijainen tavoite, monet poliittiset aloitteet heikentävät tätä pyrkimystä. EU:n maatalouden vientituet heikentävät vakavasti elintarviketurvallisuutta muualla, ja meidän on vielä arvioitava kehittyvien maiden kanssa tekemiemme kalastussopimusten sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia. Johdonmukaista kehitysyhteistyöpolitiikkaa ei saa syrjäyttää neuvoteltaessa kahdenvälisistä ja alueellisista kauppasopimuksista, ja sillä on keskeinen rooli sen varmistamisessa, ettei Dohan kierroksen tulos ole kehityksen kannalta vahingollinen. Euroopan investointipankin ulkoinen lainananto kehittyville maille on keskitettävä investointeihin, jotka edistävät köyhyyden poistamista, ja lainananto veroparatiiseihin sijoittautuneille yrityksille on lopetettava. Ihmisoikeuksien, työhön ja ympäristöön liittyvien normien ja verotusjärjestelmän on oltava ratkaisevia EU:n neuvotteluissa kehittyvien maiden kanssa.

20. Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetty seuraamukset (lyhyt esittely)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Hella Rannerin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädettyistä seuraamuksista [2009/2154(INI)] (A7-0130/2010).

Hella Ranner, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies ja arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan ensin kiittää kaikkia valiokunnan jäseniä rakentavasta yhteistyöstä. Tämä mietintö koskee tärkeää aihetta. Se vaikuttaa jokaiseen, joka matkustaa Euroopan teillä. Se koskee rahtiliikenteen ajo- ja lepoaikojen noudattamista, jota on parannettava huomattavasti.

Keskustelu valiokunnassa osoitti – kuten myös monet keskustelut, joita käytiin kaikkien puolien erilaisten sidosryhmien kanssa, samoin kuin keskustelut jäsenvaltioiden edustajien kanssa – että ajo- ja lepoaikoja koskevien määräysten täytäntöönpano on ehdottomasti parannettava kiireellisesti.

Myös ajopiirtureita koskevia sääntöjä on parannettava. Komissio esitteli toukokuussa 2009 kertomuksen, jossa se analysoi tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. On tosiaan sanottava, että tulos oli järkyttävä. Samasta rikkeestä jäsenvaltioissa langetettava seuraamus voi vaihdella 500 eurosta 5 000 euroon. Tästä seuraa, että kuljettajat tietenkin pakenevat valtioihin – mahdollisuuksien mukaan, ennen kaikkea raja-alueilla – joissa seuraamukset ovat lievempiä. Tämä on sietämätön tilanne. Myös erilainen tarkastustiheys johtaa suureen epävarmuuteen kuljettajien ja yritysten keskuudessa.

Eroja ei kuitenkaan ole ainoastaan sakkojen määrässä, vaan myös seuraamusten tyyppi ja yksittäisten rikkeiden luokittelu eroavat toisistaan huomattavasti. Tämä on sietämätön tilanne, sillä tällaisten sääntöjen tavoitteena on oltava tieliikenteen turvallisuuden ja työntekijöiden suojelun lisäksi myös – ja tätä ei pidä unohtaa – reilu kilpailu. Kriisin aikana yrittäjiin kohdistuva paine kasvaa. Hintoihin kohdistuu painetta. Siksi on ehdottomasti huolehdittava siitä, että kaikkien tiellä liikkujien – ja ennen kaikkea tietenkin välittömästi osallisten kuljettajien – turvallisuus taataan.

Kuten kaikki tiedämme, tähän voidaan päästä ainoastaan tehokkaan rangaistusjärjestelmän avulla. Rangaistusten on oltava selkeitä, läpinäkyviä ja ennen kaikkea vertailukelpoisia. Jos haluamme ajo- ja lepoaikoja koskevan asetuksen menestyvän, niin säännökset on myös pantava järkevästi täytäntöön jäsenvaltioissa – tämä on mietinnön tärkein näkökohta. Lisäksi tarvitsemme joka tapauksessa tiheämpiä ja parempia tarkastuksia sekä tietoa lainsäädännöstä, ei ainoastaan jäsenvaltioiden kuljettajille vaan myös kuljettajille, jotka tulevat yhteisön ulkopuolisista maista. He eivät tietenkään tunne koko järjestelmäämme.

Näin ollen on tärkeää harjoittaa tiedonvaihtoa, ja sen on tapahduttava komission alaisuudessa. Asiasta voisi vastata virasto, joka käsittelee tieliikennekysymyksiä yleisesti. Tässä yhteydessä ei mielestäni ole olennaista, mikä elin hoitaa tarkastusten ja tulosten yhdistämistä. Yksi asia on kuitenkin selvä: tällainen elin on oltava olemassa. Lissabonin sopimus antoi meille mahdollisuuden 83 artiklan 2 kohdan mukaisesti puuttua myös yksittäisten jäsenvaltioiden määräyksiin ja tarkistaa, yhdenmukaistetaanko säädöksiä vastaavasti. Valiokunnassa ei kyseenalaistettu – tästä oltiin täysin yhtä mieltä –, että tätä mahdollisuutta pitäisi käyttää meidän kaikkien eduksi ja meidän kaikkien turvallisuuden vuoksi.

Haluan vielä mainita yhden tärkeän seikan, ennen kuin päätän puheenvuoroni. Jos haluamme kuljettajien noudattavan lepoaikoja, meidän on myös tarjottava heille tarvittava infrastruktuuri. Monissa jäsenvaltioissa ei vielä ole todella riittävästi turvallisia pysäköintialueita. On jäsenvaltioiden tehtävä huolehtia niistä, sillä vain näin määräyksillä voi olla haluttu vaikutus.

Toivon hartaasti, että komissio ottaa jatkossakin tämän ongelman vakavasti, ja olen vakuuttunut siitä, että parlamentti haluaa ja sen täytyy pitää asia esityslistalla. Työ ei saa päättyä tähän mietintöön. Ehkä se vasta alkaa. Kyse on todellisesta voimien yhdistämisestä paremman valvonnan ja yhdenmukaistamisen saavuttamiseksi, ja odotan komission esittävän vuoden sisällä kertomuksen mahdollisista yhdenmukaistamistoimenpiteistä, myös niistä, jotka perustuvat Lissabonin sopimuksen uusiin määräyksiin.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan todella onnitella esittelijää erinomaisesta mietinnöstä. On tosiasia, että seuraamukset, seuraamustyyppit, sakot ja niiden luokittelu – ja tätä haluan korostaa – eroavat valtavasti jäsenvaltiosta toiseen. Juuri tästä syystä mietinnössä painotetaan vahvasti sitä – ja esittelijä aivan oikein toteaa mietintönsä lopuksi –, että tarvitsemme komissiolta erityisiä yhdenmukaistamistoimenpiteitä.

Kreikassa onnettomuuksia tapahtuu paljon ja usein, rikkomuksia on paljon, ja on selvää, että jos emme onnistu koordinoimaan lainsäädäntöä yhteisön tasolla, jos emme onnistu yhdenmukaistamaan käytäntöjä ja lopulta varmistamaan, että tarkastuksia tehdään tarkemmin ja koordinoitummin yhteisön tasolla, emme valitettavasti pysty rajoittamaan tätä valtavaa ongelmaa.

Erityisesti Kreikan kannalta tämä on erittäin arkaluontoinen kysymys, minkä vuoksi uskomme tämän mietinnön muodostavan erinomaisen lähtökohdan tuleville toimille.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensiksi haluan kiittää sekä henkilökohtaisesti että kollegani Siim Kallasin, jonka sijaisena toimin, puolesta Hella Ranneria mietinnöstä, joka koskee yhtä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön erityisen tärkeää näkökohtaa.

Komission alkuperäisessä kertomuksessa korostettiin erittäin merkittäviä eroja jäsenvaltioissa tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaviin rikkomisiin sovellettavissa seuraamuksissa. Seuraamukset eroavat toisistaan tyyppinsä, vakavuusluokittelunsa ja sakkojen määrän osalta. Esimerkiksi kuljettaja, joka ylittää päivittäisen enimmäisajoajan, voi saada Espanjassa kymmenen kertaa niin suuren sakon kuin Kreikassa.

Komissio on tyytyväinen parlamentin päätökseen ryhtyä jatkotoimiin komission laatiman kertomuksen osalta. Parlamentti korostaa sitä, miten epätydyttävä nykytilanne on siinä mielessä, että kuljettajat ja yrittäjät voivat luulla rikkomukseen syyllistymisen olevan vähemmän vakavaa yhdessä jäsenvaltiossa kuin toisessa. On selvää, että tämä voi heikentää tieliikenteen turvallisuutta ja kilpailua. Näin ollen parlamentin mietintö tukee arvokkaalla tavalla komission toimia voimassa olevien määräysten yhdenmukaisen täytäntöönpanon koordinoimiseksi.

Parlamentin mietinnössä ehdotetaan muun muassa vähimmäis- ja enimmäisrangaistusten säätämistä sosiaalilainsäädännön yksittäisten rikkomisten kohdalla ja korostetaan, että Lissabonin sopimuksen 83 artikla tarjoaa mahdollisuuden vahvistaa seuraamuksia koskevia vähimmäissääntöjä, kuten esittelijä sanoi. Komissio tutkii piakkoin erittäin huolellisesti, missä määrin ja millä tavalla näitä sopimuksen uusia määräyksiä voidaan hyödyntää tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseksi.

Kiitän teitä tästä erityisen rakentavasta mietinnöstä, ja voin vakuuttaa teille, että komissio tutkii erittäin huolellisesti Euroopan parlamentin esiin ottamia kysymyksiä ja tekemiä ehdotuksia.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna tiistaina, 18. toukokuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Tämänpäiväinen keskustelu on saanut meidät tietoisiksi huomattavista eroista tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille 27 EU:n jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyissä seuraamuksissa. Siksi on mielestäni arvokas idea laatia monikielinen esite, joka antaisi kuljettajille ja yrityksille selkeää tietoa sosiaalilainsäädännöstä eri jäsenvaltioissa. Esitteen pitäisi sisältää luettelo arvioituista seuraamuksista, joita voidaan langettaa kuljettajalle tietyn määräyksen rikkomisesta. Toinen mielenkiintoinen seikka on RDS-TMC-tekniikan käyttäminen GPS:n sijaan kuljettajien pitämiseksi ajan tasalla seuraamuksista, jotka ovat voimassa siinä maassa, jossa kuljettaja parhaillaan on.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

22. Istunnon päättäminen:

(Istunto päättyi klo 21.40.)